

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 182

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

64. évfolyam
2021. május 10.

Tartalom

IV Tájékoztatások

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL
SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

Az Európai Unió Bírósága

2021/C 182/01 Az Európai Unió Bírósága utolsó kiadványai az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* 1

Törvényszék

2021/C 182/02 A Törvényszék új tagjának eskütétele 2

V Hirdetmények

BÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK

Bíróság

2021/C 182/03 C-344/19. sz. ügy: A Bíróság (Nagytanács) 2021. március 9-i ítélete (a Vrhovno sodišče [Szlovénia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – D. J. kontra Radiotelevizija Slovenija (Előzetes döntéshozatal – A munkavállalók biztonságának és egészségének védelme – Munkaidő szervezés – 2003/88/EK irányelv – 2. cikk – A „munkaidő” fogalma – Készenléti rendszerben teljesített rendelkezésre állási időszak – A lakott területektől távol elhelyezkedő televízióadók karbantartásával kapcsolatos szakmunka – 89/391/EGK irányelv – 5. és 6. cikk – Pszichoszociális kockázatok – Megelőzési kötelezettség) 3

2021/C 182/04 C-365/19. sz. ügy: A Bíróság (hatodik tanács) 2021. március 10-i ítélete (a Verwaltungsgericht Schwerin [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – FD kontra Staatliches Amt für Landwirtschaft und Umwelt Mittleres Mecklenburg (Előzetes döntéshozatal – Közös agrárpolitika – Közvetlen kifizetések – 1307/2013/EU rendelet – 24. cikk – Az első kiosztás során támogatási jogosultságban már részesülő fiatal mezőgazdasági termelő – A 30. cikk (6) bekezdése – 639/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelet – A 28. cikk (2) bekezdése – Támogatási jogosultság nemzeti tartalékból történő további kiosztása) 4

HU

2021/C 182/05	C-388/19. sz. ügy: A Bíróság (első tanács) 2021. március 18-i ítélete (a Tribunal Arbitral Tributário [Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD][Portugália]) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – MK kontra Autoridade Tributária e Aduaneira (Előzetes döntéshozatal – Közvetlen adózás – Az ingatlanból származó tőkenyereséget terhelő adó – A tőke szabad mozgása – Adóalap – Hátrányos megkülönböztetés – A belföldi illetőségűekkel azonos módon történő adózás választásának lehetősége – Az uniós joggal való összeegyeztethetőség)	4
2021/C 182/06	C-392/19. sz. ügy: A Bíróság (nagytanács) 2021. március 9-i ítélete (a Bundesgerichtshof [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – VG Bild-Kunst kontra Stiftung Preußischer Kulturbesitz (Előzetes döntéshozatal – Szellemi tulajdon – Szerzői és szomszédos jogok az információs társadalomban – 2001/29/EK irányelv – A 3. cikk (1) bekezdése – A „nyilvánossághoz közvetítés” fogalma – Valamely szerzői jog által védett mű áthivatkozási [framing] eljárás révén harmadik fél honlapjába történő beágyazása – Az engedélyes honlapján a szerzői jogi jogosult engedélyével szabadon hozzáférhető mű – A felhasználási szerződés azt előíró feltétele, hogy az engedélyes hatáson műszaki intézkedéseket alkalmazzon az áthivatkozással szemben – Megengedhetőség – Alapvető jogok – Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 11. cikke és 17. cikkének (2) bekezdése)	5
2021/C 182/07	C-400/19. sz. ügy: A Bíróság (negyedik tanács) 2021. március 11-i ítélete – Európai Bizottság kontra Magyarország (Tagállami kötelezettségszegés – Mezőgazdasági termékpiacok közös szervezése – 1308/2013/EU rendelet – EUMSZ 34. cikk – Élelmiszeripari termékek értékesítési ára – E termékek kiskereskedelmében alkalmazandó minimális ár)	6
2021/C 182/08	C-440/19. P. sz. ügy: A Bíróság (negyedik tanács) 2021. március 18-i ítélete – Pometon SpA kontra Európai Bizottság (Fellebbezés – Kartellek – Az acél koptatóanyagok európai piaca – Kétoldalú és többoldalú kapcsolatfelvételekben való részvétel az árak Európai Gazdasági Térség területén történő összehangolása céljából – Egymást követően egy vitarendezési határozat és egy rendes eljárás végén hozott határozat elfogadásához vezető „hibrid” eljárás – Az Európai Unió Alapjogi Chartája – 41. cikk – Az Európai Bizottság pártatlanságra vonatkozó kötelezettsége – 48. cikk – Az ártatlanság védelme – Indokolási kötelezettség – Egységes és folyamatos jogsértés – A jogsértés időtartama – Egyenlő bánásmód – Korlátlan felülvizsgálati jogkör)	6
2021/C 182/09	C-459/19. sz. ügy: A Bíróság (ötödik tanács) 2021. március 17-i ítélete (az Upper Tribunal [Tax and Chancery Chamber] [Egyesült Királyság] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs kontra Wellcome Trust Ltd (Előzetes döntéshozatal – Az adójogszabályok harmonizálása – Hozzáadottérték-adó [héta] – 2006/112/EK irányelv – 43. és 44. cikk – Az adóalanyi minőségben eljáró személy részére nyújtott szolgáltatás teljesítési helye – Karitatív szervezet által az Unión kívül letelepedett szolgáltatóktól nem gazdasági tevékenysége céljára igénybe vett befektetéskezelési szolgáltatások teljesítési helye)	7
2021/C 182/10	C-488/19. sz. ügy: A Bíróság (első tanács) 2021. március 17-i ítélete (a High Court [Írország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – a JR ellen kibocsátott európai elfogatóparancs végrehajtása (Előzetes döntéshozatal – Büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés – Európai elfogatóparancs – 2002/584/IB kerethatározat – Hatály – A 8. cikk (1) bekezdésének c) pontja – A „végrehajtható ítélet” fogalma – Harmadik állam bírósága által hozott, bűnösséget megállapító ítélet alapjául szolgáló bűncselekmény – Norvég Királyság – A kibocsátó állam által kétoldalú megállapodás alapján elismert és végrehajtott ítélet – A 4. cikk 7. pontjának b) alpontja – Az európai elfogatóparancs végrehajtása mérlegelhető megtagadásának okai – A bűncselekmény extraterritoriális jellege)	8
2021/C 182/11	C-562/19. P. sz. ügy: A Bíróság (nagytanács) 2021. március 16-i ítélete – Európai Bizottság kontra Lengyel Köztársaság, Magyarország (Fellebbezés – Az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése – Állami támogatások – A kiskereskedelmi ágazatban kivetett lengyel adó – Az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése – A hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról szóló határozat – A referencia rendszer meghatározásának szempontjai – Az adókulcsok progresszivitása – Szelektív jellegű előny fennállása – Bizonyítási teher)	9

2021/C 182/12	C-572/19. P. sz. ügy: A Bíróság (ötödik tanács) 2021. március 10-i ítélete – European Road Transport Telematics Implementation Coordination Organisation – Intelligent Transport Systems & Services Europe (Ertico – ITS Europe) kontra Európai Bizottság (Fellebbezés – Állami támogatások – A kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogram – 2003/361/EK ajánlás – Az Európai Bizottság adatellenőrző bizottságának a mikro-, kis- és középvállalkozásokként (kkv) való minősítésről szóló határozata – 2012/838/EU, Euratom határozat – Melléklet – 1.2.6 és 1.2.7. szakasz – Felülvizsgálat iránti kérelem – 58/2003/EK rendelet – 22. cikk – Közigazgatási jogorvoslati kérelem hiánya – A felülvizsgálat iránti kérelem és közigazgatási jogorvoslati kérelem közötti kapcsolat – A kkv jogállásnak a 2003/361 ajánlásban előírt kritériumnak való formális megfelelés ellenére történő megtagadása – Jobbiztonság – Jogos bizalom – Azon hátrányok, amelyekkel a kkv k rendszeresen szembesülnek – Hiány)	9
2021/C 182/13	C-578/19. sz. ügy: A Bíróság (harmadik tanács) 2021. március 18-i ítélete (a Supreme Court of the United Kingdom [Egyesült Királyság] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – X kontra Kuoni Travel Ltd (Előzetes döntéshozatal – 90/314/ irányelv – Az 5. cikk (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése – Utazási csomagok – Utazásszervező és fogyasztó között létrejött utazási csomagra vonatkozó szerződés – Az utazásszervező felelőssége a szerződésből eredő kötelezettségek más szolgáltatók általi megfelelő teljesítéséért – A szolgáltató munkavállalójának cselekményeiből eredő kár – Felelősség alóli mentesülés – Az utazásszervező vagy a szolgáltató által előre nem látható vagy nem megelőzhető esemény – A „szolgáltató” fogalma)	10
2021/C 182/14	C-580/19. sz. ügy: A Bíróság (nagytanács) 2021. március 9-i ítélete (a Verwaltungsgericht Darmstadt [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – RJ kontra Stadt Offenbach am Main (Előzetes döntéshozatal – A munkavállalók biztonságának és egészségének védelme – Munkaidő szervezés – 2003/88/EK irányelv – 2. cikk – A „munkaidő” fogalma – Készenléti rendszerben teljesített rendelkezésre állási időszak – Hivatásos tűzoltók – 89/391/EGK irányelv – 5. és 6. cikk – Pszichoszociális kockázatok – Megelőzési kötelezettség)	11
2021/C 182/15	C-585/19. sz. ügy: A Bíróság (ötödik tanács) 2021. március 17-i ítélete (a Tribunalul București [Románia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Academia de Studii Economice din București kontra Organismul Intermediar pentru Programul Operațional Capital Uman – Ministerul Educației Naționale („Előzetes döntéshozatal – Szociálpolitika – A munkavállalók biztonságának és egészségének védelme – Munkaidő-szervezés – 2003/88/EK irányelv – 2. cikk – A »munkaidő« fogalma – 3. cikk – Minimális napi pihenőidő – Ugyanazon munkáltatóval több munkaszerződést kötő munkavállalók – Munkavállalónként történő alkalmazás”)	11
2021/C 182/16	C-596/19. P. sz. ügy: A Bíróság (nagytanács) 2021. március 16-i ítélete – Európai Bizottság kontra Magyarország, Lengyel Köztársaság (Fellebbezés – Az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése – Állami támogatások – A reklámozáshoz kapcsolódó árbevételre kivetett magyar adó – A referencia rendszer meghatározásának szempontjai – Az adókulcsok progresszivitása – Az elhatárolt veszteségek részleges levonhatóságára vonatkozó átmeneti rendelkezés – Szelektív jellegű előny fennállása – Bizonyítási teher)	12
2021/C 182/17	C-652/19. sz. ügy: A Bíróság (második tanács) 2021. március 17-i ítélete (a Tribunale di Milano [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – KO kontra Consulmarketing SpA, felszámolás alatt (Előzetes döntéshozatal – Szociálpolitika – 1999/70/EK irányelv – Az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodás – 4. szakasz – A hátrányos megkülönböztetés tilalmának elve – A határozott időre alkalmazott munkavállalók eltérő bánásmódját igazoló objektív okok – 98/59/EK irányelv – Csoportos létszámcsökkentés – A jogellenes csoportos létszámcsökkentést elszenvedett munkavállaló számára biztosítandó védelemre vonatkozó nemzeti szabályozás – Kevésbé előnyös védelmi rendszer alkalmazása a hatálybalépése előtt kötött, és ezen időpontot követően határozatlan időre szóló szerződéssé átalakított, határozott időre szóló szerződések tekintetében)	13
2021/C 182/18	C-708/19. sz. ügy: A Bíróság (nyolcadik tanács) 2021. március 10-i ítélete (a Finanzgericht Düsseldorf [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Von Aschenbach & Voss GmbH kontra Hauptzollamt Duisburg (Előzetes döntéshozatal – Végleges dömpingellenes vám – Kínából származó alumíniumfóliák – Kismértékben módosított alumíniumfóliák – (EU) 2017/271 végrehajtási rendelet – Elfogadhatóság – Az alapeljárás felperese által benyújtott megsemmisítés iránti kereset hiánya – Megsemmisítés iránti kereset benyújtásához való jog)	13

2021/C 182/19	C-739/19. sz. ügy: A Bíróság (első tanács) 2021. március 10-i ítélete (a Supreme Court [Írország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – VK kontra An Bord Pleanála (Előzetes döntéshozatal – Ügyvédi szolgáltatásnyújtás szabadsága – 77/249/EKG irányelv – 5. cikk – A nemzeti bírósági eljárásban az ügyfelet képviselő, szolgáltatást nyújtó ügyvédnek („visiting lawyer”) az eljáró bíróság előtt eljárásra jogosult ügyvéddel történő együttműködési kötelezettsége – Korlátok)	14
2021/C 182/20	C-802/19. sz. ügy: A Bíróság (hetedik tanács) 2021. március 11-i ítélete (a Bundesfinanzhof [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Firma Z kontra Finanzamt Y (Előzetes döntéshozatal – Adózás – Hozzáadottérték adó (héa) – 2006/112/EK irányelv – A 90. cikk (1) bekezdése – Az adóalap csökkentése – Az 1996. október 24-i Elida Gibbs ítéletben (C-317/94, EU:C:1996:400) meghatározott elvek – Gyógyszerek értékesítése – Árendmény biztosítása – Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés hipotetikus jellege – Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatatlansága)	15
2021/C 182/21	C-812/19. sz. ügy: A Bíróság (hetedik tanács) 2021. március 11-i ítélete (a Högsta förvaltningsdomstolen [Svédország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Danske Bank A/S, Danmark, Sverige Filial kontra Skatteverket (Előzetes döntéshozatal – Adózás – Hozzáadottérték adó (héa) – 2006/112/EK irányelv – 9. cikk – Adóalany – Fogalom – 11. cikk – Héacsoport – Valamely társaság két eltérő tagállamban lévő elsődleges telephelye és fióktelepe – Olyan héacsoportozáshoz tartozó elsődleges telephely, amelynek a fióktelep nem tagja – A fióktelep számára szolgáltatásokat nyújtó és az e szolgáltatások költségeit rá terhelő elsődleges telephely)	15
2021/C 182/22	C-895/19. sz. ügy: A Bíróság (kilencedik tanács) 2021. március 18-i ítélete (a Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach [Lengyelország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – A. kontra Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej (Előzetes döntéshozatal – Közvetett adózás – Héa – 2006/112/EK irányelv – Közösségen belüli termékbeszerzés – Az ilyen beszerzés címén előzetesen felszámított adó levonása – Alaki követelmények – Anyagi jogi követelmények – Az adóbevallás benyújtásának határideje – Az adósemlegesség és az arányosság elve)	16
2021/C 182/23	C-900/19. sz. ügy: A Bíróság (első tanács) 2021. március 17-i ítélete (a Conseil d’État [Franciaország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Association One Voice, Ligue pour la protection des oiseaux kontra Ministre de la Transition écologique et solidaire (Előzetes döntéshozatal – Környezet – 2009/147/EK irányelv – A vadon élő madarak védelme – 5. és 8. cikk – Bármely madárbefogási módszer alkalmazásának tilalma – A 9. cikk (1) bekezdése – Egy ilyen, hagyományos eljárás részét képező módszer eltérés útján való alkalmazásának engedélyezése – Feltételek – Más megfelelő megoldás hiánya – A „más megfelelő megoldás” hiányának kizárólag e hagyományos módszer fenntartásával való igazolása – A befogások szelektivitása – A madaraknak madárlép alkalmazásával történő befogását engedélyező nemzeti szabályozás)	17
2021/C 182/24	C-941/19. sz. ügy: A Bíróság (kilencedik tanács) 2021. március 10-i ítélete (a Krajský soud v Ostravě [Cseh Köztársaság] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Samohýl group a.s. kontra Generální ředitelství cel (Előzetes döntéshozatal – Közös Vámtarifa – Tarifális besorolás – Kombinált Nomenklátúra – 3004 és 3808 vámtarifaszám – Értelmezés – 455/2007/EK rendelet – Spot on oldat macskák számára, a bolhák és a kullancsok okozta fertőzések ellen – Terápiás és betegséget megelőző hatás)	17
2021/C 182/25	C-949/19. sz. ügy: A Bíróság (első tanács) 2021. március 10-i ítélete (a Naczelny Sąd Administracyjny [Lengyelország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – M. A. kontra Konsul Rzeczypospolitej Polskiej w N. (Előzetes döntéshozatal – Határellenőrzések, menekültügy és bevándorlás – Vízumpolitika – A Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény – A 21. cikk (2a) bekezdése – Alapjogi Charta – 47. cikk – Hatékony jogorvoslatihoz való jog – Hosszú távú tartózkodásra jogosító vízumnak a konzul általi megtagadása – A tagállam arra vonatkozó kötelezettsége, hogy az ilyen vízumot megtagadó határozattal szemben bírósági jogorvoslatot biztosítson)	18

2021/C 182/26	C-48/20. sz. ügy: A Bíróság (hatodik tanács) 2021. március 18-i ítélete (a Naczelny Sąd Administracyjny [Lengyelország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – UAB „P.” kontra Dyrektor Izby Skarbowej w B. (Előzetes döntéshozatal – Adózás – A közös hozzáadottérték-adó (héta) rendszere – 2006/112/EK irányelv – 203. cikk – Jogalap nélkül felszámított adó – A számla kiállításának jóhiszeműsége – Az adóbevétel kiesés veszélye – A tagállamok azon kötelezettsége, hogy lehetővé tegyék a jogalap nélkül felszámított adó helyesbítését – Az adósemlegesség és az arányosság elve)	19
2021/C 182/27	C-96/20. sz. ügy: A Bíróság (nyolcadik tanács) 2021. március 10-i ítélete (a Corte suprema di cassazione [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Ordine Nazionale dei Biologi, MX, NY, OZ kontra Presidenza del Consiglio dei Ministri (Előzetes döntéshozatal – Közegészségügy – EUMSZ 168. cikk – 2002/98/EK irányelv – Az emberi vére és vérkomponensekre vonatkozó minőségi és biztonsági előírások – Az emberi egészség magas szintű védelmének biztosítására irányuló célkitűzés – A 4. cikk (2) bekezdése és a 9. cikk (2) bekezdése – Vérellátó intézmények – Felelős személy – Minimális képzettségi feltételek – A tagállamok azon lehetősége, hogy szigorúbb szabályozást írjanak elő – A tagállamok számára fenntartott mérlegelési mozgástér)	20
2021/C 182/28	C-112/20. sz. ügy: A Bíróság (tizedik tanács) 2021. március 11-i ítélete (a Conseil d’État [Belgium] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – M. A. kontra État belge (Előzetes döntéshozatal – 2008/115/EK irányelv – 5. cikk – Kiutasítási határozat – Kiskorú, európai uniós polgár gyermek apja – A gyermek mindenek felett álló érdekének a kiutasítási határozat meghozatala során történő figyelembevétele)	20
2021/C 182/29	C-648/20. PPU. sz. ügy: A Bíróság (első tanács) 2021. március 10-i ítélete (a Westminster Magistrates’ Court [Egyesült Királyság] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – PI ellen kibocsátott európai elfogatóparancs végrehajtása (Előzetes döntéshozatal – Sürgősségi előzetes döntéshozatali eljárás – Büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – Európai elfogatóparancs – 2002/584/IB kerethatározat – A 8. cikk (1) bekezdésének c) pontja – Valamely tagállam ügyészsége által büntetőeljárás lefolytatása céljából kibocsátott olyan európai elfogatóparancs, amely az ugyanezen hatóság által elrendelt, szabadságelvonással járó intézkedésen alapul – A keresett személy átadása előtti bírósági felülvizsgálat hiánya – Következmények – Hatékony bírói jogvédelem – Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikke)	21
2021/C 182/30	C-701/19. P. sz. ügy: A Bíróság (nyolcadik tanács) 2021. február 4-i végzése – Pilatus Bank plc kontra Európai Központi Bank (Fellebbezés – A Bíróság eljárási szabályzatának 181. cikke – Nyilvánvalóan megalapozatlan fellebbezés – Gazdaság- és monetáris politika – Hitelintézetek prudenciális felügyelete – A nemzeti felügyeleti hatóság által hozott felfüggesztő intézkedések – Kapcsolattartó személy kijelölése – Az Európai Központi Bankkal (EKB) történő, feltételhez kötött kommunikáció – A kereset benyújtásához adott előzetes jóváhagyás visszavonása – Megsemmisítés iránti kereset – Elfogadhatatlanság – A Törvényszék előtt felhozott jogalapok kellően világos és pontos ismertetésének hiánya – Az eljáráshoz fűződő érdek bizonyításának hiánya – Az előkészítő aktus téves minősítése – Az indoklás megváltoztatása)	22
2021/C 182/31	C-755/19. sz. ügy: A Bíróság (hatodik tanács) 2021. február 11-i végzése (a Conseil d’État [Belgium] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – T. H. C. kontra Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (Előzetes döntéshozatal – A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke – Menekültpolitika – A nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárások – 2013/32 EU irányelv – 46. cikk – Az Európai Unió Alapjogi Chartája – 47. cikk – Hatékony jogorvoslathoz való jog – Nemzetközi védelem iránti ismételt kérelmet elfogadhatatlanság miatt elutasító határozat elleni jogorvoslati kérelem – Jogorvoslati határidő – Őrizetbe vétel)	22
2021/C 182/32	C-321/20. sz. ügy: A Bíróság (hetedik tanács) 2021. február 4-i végzése (az Audiencia Provincial de Barcelona [Spanyolország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – CDT, SA kontra MIMR, HRMM (Előzetes döntéshozatal – A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke – Fogyasztóvédelem – Ítélet időbeli hatálya – 93/13/EGK irányelv – A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételek – A nemzeti bíróság hatásköre „tisztességtelennek” minősített feltétel esetén – Lejárat előtti megszüntetésre vonatkozó kikötés – A tisztességtelen feltétel tartalmának részben való eltörlése – A jogbiztonság elve – Az uniós joggal összhangban álló értelmezés kötelezettsége)	23

2021/C 182/33	C-378/20. sz. ügy: A Bíróság (nyolcadik tanács) 2021. február 25-i végzése (a Landesverwaltungsgericht Oberösterreich [Ausztria] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Stadtpothke E kontra Bezirkshauptmannschaft Linz-Land (Előzetes döntéshozatal – Az Európai Unió Alapjogi Chartája – 47. cikk – Pártatlan bírósághoz való jog – Új gyógyszerre vonatkozó koncesszió megadására irányuló kérelem – A gyógyszerész-kamara szakértői véleményének beszerzésére irányuló kötelezettség – A foglalkozás megválasztásának szabadsága és a munkavállaláshoz való jog – A vállalkozás szabadsága – A tulajdonhoz való jog – Új gyógyszerre létesítésének a feltételei – Arányosság – Az uniós jog végrehajtásának hiánya – A Bíróság eljárási szabályzata 53. cikkének (2) bekezdése és 94. cikke – A Bíróság hatáskörének nyilvánvaló hiánya)	24
2021/C 182/34	C-639/20. P. sz. ügy: A Törvényszék (kilencedik tanács) T-796/16. sz., CEDC International kontra EUIPO – Underberg ügyben 2020. szeptember 23-án hozott ítélete ellen a CEDC International sp. z.o.o. által 2020. november 26-án benyújtott fellebbezés	24
2021/C 182/35	C-697/20. sz. ügy: A Naczelny Sąd Administracyjny (Lengyelország) által 2020. december 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – W. G. kontra Dyrektor Izby Skarbowej w L.	25
2021/C 182/36	C-698/20. sz. ügy: A Sąd Najwyższy (Lengyelország) által 2020. december 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Gmina Wieliszew kontra Syndyk masy upadłości Spółdzielczego Banku Rzemiosła i Rolnictwa w Wołominie w upadłości likwidacyjnej	25
2021/C 182/37	C-715/20. sz. ügy: A Sąd Rejonowy dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie (Lengyelország) által 2020. december 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – KL kontra X sp. z o.o.	26
2021/C 182/38	C-722/20. P. sz. ügy: A Törvényszék (hatodik tanács) T-805/19. sz., Ultrasun AG kontra az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) ügyben 2020. október 20-án hozott ítélete ellen az Ultrasun AG által 2020. december 31-én benyújtott fellebbezés	27
2021/C 182/39	C-28/21. sz. ügy: A Sąd Okręgowy w Łodzi (Lengyelország) által 2021. január 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – TM kontra EJ	27
2021/C 182/40	C-44/21. sz. ügy: A Landgericht München (Németország) által 2021. január 28-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Phoenix Contact GmbH & Co. KG kontra HARTING Deutschland GmbH & Co. KG und Harting Electric GmbH & Co. KG	27
2021/C 182/41	C-64/21. sz. ügy: A Sąd Najwyższy (Lengyelország) által 2021. február 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Rigall Arteria Management Sp. z o.o. sp. k. kontra Bank Handlowy w Warszawie S. A.	28
2021/C 182/42	C-76/21. sz. ügy: A Verwaltungsgericht Berlin (Németország) által 2021. február 8-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Wacker Chemie AG kontra Bundesrepublik Deutschland, képviseli: Umweltbundesamt	28
2021/C 182/43	C-77/21. sz. ügy: A Fővárosi Törvényszék (Magyarország) által 2021. február 8-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Digi Távközlési és Szolgáltató Kft. kontra Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság	30
2021/C 182/44	C-83/21. sz. ügy: A Consiglio di Stato (Olaszország) által 2021. február 9-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Airbnb Ireland UC, Airbnb Payments UK Ltd kontra Agenzia delle Entrate	30
2021/C 182/45	C-98/21. sz. ügy: A Bundesfinanzhof (Németország) által 2021. február 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Finanzamt R kontra W-GmbH	32
2021/C 182/46	C-99/21. P. sz. ügy: A Törvényszék (harmadik tanács) T-486/18. sz., Danske Slagtermestre kontra Európai Bizottság ügyben 2020. december 1-jén hozott végzése ellen a Danske Slagtermestre által 2021. február 17-én benyújtott fellebbezés	32

2021/C 182/47	C-106/21. sz. ügy: A Landgericht Köln (Németország) által 2021. február 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Deutsche Lufthansa AG kontra BC	33
2021/C 182/48	C-107/21. sz. ügy: A Landgericht Köln (Németország) által 2021. február 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Deutsche Lufthansa AG kontra ZR	34
2021/C 182/49	C-110/21. P. sz. ügy: A Törvényszék (nyolcadik tanács) T-660/19. sz., Universität Bremen kontra Kutatási Végrehajtó Ügynökség ügyben 2020. december 16-án hozott végzése ellen az Universität Bremen által 2021. február 23-án benyújtott fellebbezés	34
2021/C 182/50	C-116/21. P. sz. ügy: A Törvényszék (hetedik tanács) T-243/18. sz., VW kontra Bizottság ügyben 2020. december 16-án hozott ítélete ellen az Európai Bizottság által 2021. február 25-én benyújtott fellebbezés	35
2021/C 182/51	C-117/21. sz. ügy: Törvényszék (hetedik tanács) T-315/19. sz., BT kontra Bizottság ügyben 2020. december 16-án hozott ítélete ellen az Európai Bizottság által 2021. február 25-én benyújtott fellebbezés	36
2021/C 182/52	C-118/21. P. sz. ügy: A Törvényszék (hetedik tanács) T-442/17. RENV. sz., RN kontra Bizottság ügyben 2020. december 16-án hozott ítélete ellen az Európai Bizottság által 2021. február 25-én benyújtott fellebbezés	37
2021/C 182/53	C-120/21. sz. ügy: A Bundesarbeitsgericht (Németország) által 2021. február 26-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – LB kontra TO	39
2021/C 182/54	C-122/21. sz. ügy: A Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litvánia) által 2021. február 26-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Get Fresh Cosmetics Limited kontra Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba	39
2021/C 182/55	C-123/21. sz. ügy: A Törvényszék (harmadik tanács) T-541/18. sz., Changmao Biochemical Engineering kontra Bizottság ügyben 2020. december 16-án hozott ítélete ellen a Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd által 2021. február 26-án benyújtott fellebbezés	40
2021/C 182/56	C-128/21. sz. ügy: A Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litvánia) által 2021. február 26-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Lietuvos notarų rūmai, M. S., S. Š., D. V., V. P., J. P., D. L.-B., D. P., R. O. I. kontra Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba	41
2021/C 182/57	C-130/21. P. sz. ügy: A Törvényszék (nyolcadik tanács) T-350/20. sz., Wagenknecht kontra Bizottság ügyben 2020. december 17-én hozott végzése ellen Lukáš Wagenknecht által 2021. március 1-jén benyújtott fellebbezés	42
2021/C 182/58	C-131/21. sz. ügy: A Budai Központi Kerületi Bíróság (Magyarország) által 2021. március 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – KI elleni büntetőeljárás	44
2021/C 182/59	C-135/21. sz. ügy: A Landgericht Köln (Németország) által 2021. március 4-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Deutsche Lufthansa AG kontra GD és WT	44
2021/C 182/60	C-138/21. P. sz. ügy: A Törvényszék (hetedik tanács) T-315/19. sz., BT kontra Bizottság ügyben 2020. december 16-án hozott ítélete ellen az Európai Unió Tanácsa által 2021. február 26-án benyújtott fellebbezés	45
2021/C 182/61	C-139/21. P. sz. ügy: A Törvényszék (hetedik tanács) T-243/19. sz. VW kontra Bizottság ügyben 2020. december 16-án hozott ítélete ellen az Európai Unió Tanácsa által 2021. február 26-án benyújtott fellebbezés	46

2021/C 182/62	C-147/21. sz. ügy: Conseil d'État (Franciaország) által 2021. március 8-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Comité interprofessionnel des huiles essentielles françaises (CIHEF), Florame, Hyteck Aroma-Zone, Laboratoires Gilbert, Laboratoire Léa Nature, Laboratoires Oméga Pharma France, Pierre Fabre Médicament, Pranarom France, Puresse France kontra Ministre de la Transition écologique, Premier ministre	47
2021/C 182/63	C-149/21. P. sz. ügy: A Törvényszék T-515/18. sz., Fakro kontra Bizottság ügyben 2020. december 16-án hozott ítélete ellen a Fakro sp. z o.o. által 2021. március 5-én benyújtott fellebbezés	48
2021/C 182/64	C-506/19. P. sz. ügy: A Bíróság elnökének 2021. február 11-i végzése – Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID), Khazar Sea Shipping Lines Co., Rahbaran Omid Darya Ship Management Co., Irinvestship Ltd, IRISL Europe GmbH kontra az Európai Unió Tanácsa	49
2021/C 182/65	C-737/19. sz. ügy: A Bíróság hetedik tanácsa elnökének 2021. február 26-i végzése (a Tribunal administratif de Montreuil [Franciaország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Bank of China Limited kontra Ministre de l'Action et des Comptes publics	49
2021/C 182/66	C-558/20. sz. ügy: A Bíróság elnökének 2021. február 5-i végzése (a Landgericht Köln [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – PR, BV kontra Germanwings GmbH	49
2021/C 182/67	C-8/21. sz. ügy: A Bíróság elnökének 2021. február 5-i végzése (a Landgericht Köln [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Germanwings GmbH kontra KV	50

Törvényszék

2021/C 182/68	T-719/17. sz. ügy: A Törvényszék 2021. március 17-i ítélete – FMC kontra Bizottság („Növényvédő szerek – Flupirszulfuron metil hatóanyag – Az 540/2011/EU végrehajtási rendelet mellékletébe való felvétel meg nem hosszabbítása – Értékelési eljárás – Egy hatóanyag besorolására irányuló javaslat – Az elővigyázatosság elve – Védelemhez való jog – Jobbiztonság – Nyilvánvaló értékelési hiba – Arányosság – A hátrányos megkülönböztetés tilalmának elve – A megfelelő ügyintézés elve – Jogos bízalom”)	51
2021/C 182/69	T-585/19. sz. ügy: A Törvényszék 2021. március 17-i ítélete – EJ kontra EBB („Közzszolgálat – Az EBB személyi állománya – Díjazás – Utazási költségek – Eltartott gyermek után járó dupla támogatás – Súlyosan beteg gyermek – E költségek és e dupla támogatás visszamenőleges nyújtásának korlátozása – Ésszerű határidő – Gondoskodási kötelezettség – Megsemmisítés iránti és kártérítési kérelem”)	51
2021/C 182/70	T-739/19. sz. ügy: A Törvényszék 2021. március 10-i végzése – Productos Jamaica kontra EUIPO – Alada 1850 (flordejamaica) („Európai uniós védjegy – Törlési eljárás – Okafoyyottság”)	52
2021/C 182/71	T-50/20. sz. ügy: A Törvényszék 2021. március 12-i végzése – PNB Banka kontra EKB („Gazdaság- és monetáris politika – Hitelintézetek prudenciális felügyelete – Fizetésektelenségi eljárás – Az EKB részéről annak megtagadása, hogy helyt adjon egy hitelintézet igazgatótanácsa arra irányuló kérelmének, hogy utasítsa az említett hitelintézet vagyonfelügyelőjét arra, hogy az igazgatótanács által meghatalmazott ügyvéd számára biztosítson hozzáférést a hitelintézet helyiségeihez, információihoz, személyzetéhez és forrásaihoz – Az aktus kibocsátójának hatásköre – Nyilvánvalóan minden jogi alapot nélkülöző kereset”)	53
2021/C 182/72	T-160/20. sz. ügy: A Törvényszék 2021. március 17-i végzése – 3M Belgium kontra ECHA („Megsemmisítés iránti kereset – REACH – Perfluorbután-szulfonsav (PFBS) és sói különös aggodalomra okot adó anyagokként történő azonosítása – Az 1907/2006/EK rendelet XIV. mellékletébe esetlegesen felveendő anyagok jelöltlistájára való felvétel – Keresetindítási határidő – Az 1907/2006 rendelet 59. cikkének (10) bekezdése – Az eljárási szabályzat 59. cikke – Elfogadhatatlanság”)	53

2021/C 182/73	T-426/20. sz. ügy: A Törvényszék 2021. március 11-i végzése – Techniplan kontra Bizottság („Megsemmisítés és kártérítés iránti kereset – FED – Az eljárási szabályzat 76. cikkének d) pontja – Az alaki követelmények megsértése – Elfogadhatatlanság”)	54
2021/C 182/74	T-742/20. R. sz. ügy: A Törvényszék 2021. március 19-i végzése – Indofil Industries (Netherlands) kontra Bizottság (Ideiglenes intézkedés – Növényvédő szerek – 1107/2009/EK rendelet – (EU) 2020/2087 végrehajtási rendelet – A mankozeb hatóanyag jóváhagyásának meg nem hosszabbítása – Végrehajtás felfüggesztése iránti kérelem – A sürgősség hiánya)	55
2021/C 182/75	T-45/21. R. sz. ügy: A Törvényszék elnökének 2021. március 12-i végzése – Ciano Trading & Services CT & S és társai kontra Bizottság („Ideiglenes intézkedés iránti kérelem – Közbeszerzési szerződések – Ideiglenes intézkedések iránti kérelem – Elfogadhatatlanság – A sürgősség hiánya”)	55
2021/C 182/76	T-713/20. sz. ügy: 2020. november 30-án benyújtott kereset – OQ kontra Bizottság	56
2021/C 182/77	T-100/21. sz. ügy: 2021. február 16-án benyújtott kereset – Sánchez-Gavito León kontra Tanács és Bizottság	57
2021/C 182/78	T-102/21. sz. ügy: 2021. február 18-án benyújtott kereset – Bastion Holding és társai kontra Bizottság	58
2021/C 182/79	T-129/21. sz. ügy: 2021. március 1-jén benyújtott kereset – Colombani kontra EKSZ	59
2021/C 182/80	T-133/21. sz. ügy: 2021. március 1-jén benyújtott kereset – QK kontra EKB	59
2021/C 182/81	T-140/21. sz. ügy: 2021. március 5-én benyújtott kereset – Apologistics kontra EUIPO – Kerckhoff (apo-discounter.de)	60
2021/C 182/82	T-141/21. sz. ügy: 2021. március 5-én benyújtott kereset – Shakutin kontra Tanács	61
2021/C 182/83	T-146/21. sz. ügy: 2021. március 15-én benyújtott kereset – Vetpharma Animal Health kontra EUIPO – Deltavit (DELTATIC)	61
2021/C 182/84	T-149/21. sz. ügy: 2021. március 18-án benyújtott kereset – UGA Nutraceuticals kontra EUIPO – Vitae Health Innovation (VITADHA)	62
2021/C 182/85	T-150/21. sz. ügy: 2021. március 15-én benyújtott kereset – Hangzhou Dingsheng Industrial Group és társai kontra Bizottság	63
2021/C 182/86	T-152/21. sz. ügy: 2021. március 19-én benyújtott kereset – Union Syndicale Solidaires des SDIS de France et DOM/TOM kontra Bizottság	63
2021/C 182/87	T-155/21. sz. ügy: 2021. március 23-án benyújtott kereset – Völkl kontra EUIPO – Marker Dalbello Völkl (International) (Völkl)	64
2021/C 182/88	T-156/21. sz. ügy: 2021. március 23-án benyújtott kereset – Völkl kontra EUIPO – Marker Dalbello Völkl (International) (Marker Völkl)	65
2021/C 182/89	T-159/21. sz. ügy: 2021. március 25-ben benyújtott kereset – Bustos kontra EUIPO – Bicicletas Monty (motwi)	66
2021/C 182/90	T-405/14. sz. ügy: A Törvényszék 2021. március 16-i végzése – Yavorskaya kontra Tanács és társai	66
2021/C 182/91	T-162/20. sz. ügy: A Törvényszék 2021. március 11-i végzése – UPL Europe és Indofil Industries (Netherlands) kontra EFSA	67

Helyesbítések

2021/C 182/92	Helyesbítés a Hivatalos Lapban a T-87/21. sz. ügyben megjelent közleményhez (HL C 110., 2021.3.29.)	68
---------------	---	----

IV

(Tájékoztatások)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

AZ EURÓPAI UNIÓ BÍRÓSÁGA

Az Európai Unió Bírósága utolsó kiadványai az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*

(2021/C 182/01)

Utolsó kiadvány

HL C 163., 2021.5.3.

Korábbi közzétételek

HL C 148., 2021.4.26.

HL C 138., 2021.4.19.

HL C 128., 2021.4.12.

HL C 110., 2021.3.29.

HL C 98., 2021.3.22.

HL C 88., 2021.3.15.

Ezek a következő helyeken hozzáférhetők:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

TÖRVÉNYSZÉK

A Törvényszék új tagjának eskütétele

(2021/C 182/02)

Az Európai Unió tagállamai kormányai képviselőinek 2021. február 19-i határozatával⁽¹⁾ a Törvényszékre a 2021. február 25-től 2025. augusztus 31-ig terjedő időszakra bírónak kinevezett D. Petrík 2021. március 1-jén esküt tett a Bíróság előtt.

⁽¹⁾ HL L 64., 2021.2.24., 5. o.

V

(Hirdetmények)

BÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK

BÍRÓSÁG

A Bíróság (Nagytanács) 2021. március 9-i ítélete (a Vrhovno sodišče [Szlovénia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – D. J. kontra Radiotelevizija Slovenija

(C-344/19. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – A munkavállalók biztonságának és egészségének védelme – Munkaidő szervezés – 2003/88/EK irányelv – 2. cikk – A „munkaidő” fogalma – Készenléti rendszerben teljesített rendelkezésre állási időszak – A lakott területektől távol elhelyezkedő televízióadók karbantartásával kapcsolatos szakmunka – 89/391/EGK irányelv – 5. és 6. cikk – Pszichoszociális kockázatok – Megelőzési kötelezettség)

(2021/C 182/03)

Az eljárás nyelve: szlovén

A kérdést előterjesztő bíróság

Vrhovno sodišče

Az alapeljárás felei

Felperes: D. J.

Alperes: Radiotelevizija Slovenija

Rendelkező rész

A munkaidő szervezés egyes szempontjairól szóló, 2003. november 4-i 2003/88/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkének 1. pontját úgy kell értelmezni, hogy az a készenléti rendszerben teljesített rendelkezésre állási időszak, amelynek során a munkavállalónak egyszerűen csak hívásra azonnal elérhetőnek kell lennie, és szükség esetén egy órán belül el kell tudnia érni munkavégzési helyét, miközben a munkáltatója által e munkavégzési helyen rendelkezésére bocsátott szolgálati szálláson tartózkodhat, de nem köteles ott maradni, csak akkor minősül teljes egészében az ezen rendelkezés értelmében vett munkaidőnek, ha az adott ügy összes körülményének – többek között az ilyen határidő következményeinek és adott esetben a beavatkozások ezen időszak alatti átlagos gyakoriságának – általános mérlegeléséből az következik, hogy az ezen munkavállalóra az említett időszak során háruló kööttségek jellegükből adódóan objektív és igen jelentős módon korlátozzák e munkavállaló azon lehetőségét, hogy ugyanezen időszak során szabadon ossza be azt az időt, amely alatt nem hívják fel munkavégzésre, és hogy ezen idő során magánügyeivel foglalkozzon. Az ilyen mérlegelés szempontjából nincs jelentősége annak, hogy az érintett hely közvetlen környezete jellegéből fakadóan kevésbé kedvez a szabadidős tevékenységeknek.

⁽¹⁾ HL C 263., 2019.8.5

A Bíróság (hatodik tanács) 2021. március 10-i ítélete (a Verwaltungsgericht Schwerin [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – FD kontra Staatliches Amt für Landwirtschaft und Umwelt Mittleres Mecklenburg

(C-365/19. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – Közös agrárpolitika – Közvetlen kifizetések – 1307/2013/EU rendelet – 24. cikk – Az első kiosztás során támogatási jogosultságban már részesülő fiatal mezőgazdasági termelő – A 30. cikk (6) bekezdése – 639/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelet – A 28. cikk (2) bekezdése – Támogatási jogosultság nemzeti tartalékból történő további kiosztása)

(2021/C 182/04)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Verwaltungsgericht Schwerin

Az alapeljárás felei

Felperes: FD

Alperes: Staatliches Amt für Landwirtschaft und Umwelt Mittleres Mecklenburg

Rendelkező rész

A közös agrárpolitika keretébe tartozó támogatási rendszerek alapján a mezőgazdasági termelők részére nyújtott közvetlen kifizetésekre vonatkozó szabályok megállapításáról, valamint a 637/2008/EK és a 73/2009/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1307/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 30. cikkének az 1307/2013. rendelet kiegészítéséről és X. mellékletének módosításáról szóló, 2014. március 11-i 639/2014/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 28. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett (6) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az 1307/2013. rendelet 50. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 30. cikke (11) bekezdésének a) pontja szerinti fiatal mezőgazdasági termelő, aki az említett rendelet 24. cikke alapján a kérelme benyújtásának időpontjában bejelentett támogatható hektárszámmal tekintettel már részesült támogatási jogosultságban az első kiosztás során, jogosult ezt követően a nemzeti tartalékból származó további, a rendelkezésére álló további támogatható hektárszámmal – amely vonatkozásában nem rendelkezik támogatási jogosultsággal – megfelelő támogatási jogosultságra. E jog feltétele, hogy a nemzeti vagy regionális tartalékban elegendő pénzeszköz álljon rendelkezésre. Amennyiben nem ez az eset áll fenn, a kiosztásra az 1307/2013. rendelet 30. cikkének (6) bekezdése alapján támogatható mezőgazdasági termelők közötti egyenlő bánásmód, valamint a piac és a verseny torzulása megakadályozásának biztosítása mellett kerül sor.

⁽¹⁾ HL C 288., 2019.8.26

A Bíróság (első tanács) 2021. március 18-i ítélete (a Tribunal Arbitral Tributário [Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD][Portugália] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – MK kontra Autoridade Tributária e Aduaneira

(C-388/19. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – Közvetlen adózás – Az ingatlanból származó tőkenyereséget terhelő adó – A tőke szabad mozgása – Adóalap – Hátrányos megkülönböztetés – A belföldi illetőségűekkel azonos módon történő adózás választásának lehetősége – Az uniós joggal való összeegyeztethetőség)

(2021/C 182/05)

Az eljárás nyelve: portugál

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Az alapeljárás felei

Felperes: MK

Alperes: Autoridade Tributária e Aduaneira

Rendelkező rész

Az EUMSZ 63. cikket az EUMSZ 65. cikkel összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan tagállami szabályozás, amely annak lehetővé tétele érdekében, hogy az e tagállamban fekvő ingatlanoknak a valamely más tagállamban illetőséggel rendelkező adóalany általi átruházásából származó tőkenyereséget ne terhelje nagyobb adóteher, mint amelyet az ilyen típusú ügylet esetében az előbbi tagállamban illetőséggel rendelkező személy által elért tőkenyereségre alkalmaznának, az alkalmazandó adózási rendszert az említett adóalany választásától teszi függővé.

(¹) HL C 270., 2019.8.12

A Bíróság (nagytanács) 2021. március 9-i ítélete (a Bundesgerichtshof [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – VG Bild-Kunst kontra Stiftung Preußischer Kulturbesitz

(C-392/19. sz. ügy) (¹)

(Előzetes döntéshozatal – Szellemi tulajdon – Szerzői és szomszédos jogok az információs társadalomban – 2001/29/EK irányelv – A 3. cikk (1) bekezdése – A „nyilvánossághoz közvetítés” fogalma – Valamely szerzői jog által védett mű áthivatkozási [framing] eljárás révén harmadik fél honlapjába történő beágyazása – Az engedélyes honlapján a szerzői jogi jogosult engedélyével szabadon hozzáférhető mű – A felhasználási szerződés azt előíró feltétele, hogy az engedélyes hatáskörű műszaki intézkedéseket alkalmazzon az áthivatkozással szemben – Megengedhetőség – Alapvető jogok – Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 11. cikke és 17. cikkének (2) bekezdése)

(2021/C 182/06)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesgerichtshof

Az alapeljárás felei

Felperes: VG Bild-Kunst

Alperes: Stiftung Preußischer Kulturbesitz

Rendelkező rész

Az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezés értelmében vett nyilvánossághoz közvetítésnek minősül a szerzői jogi védelem alatt álló, a nyilvánosság számára valamely internetes honlapon a szerzői jogok jogosultjának engedélyével szabadon hozzáférhetővé tett műveknek valamely harmadik fél internetes oldalába az áthivatkozás technikája útján történő beágyazása, ha arra az e jogosult által az áthivatkozás ellen hozott vagy kezdeményezett védelmi intézkedések megkerülésével kerül sor.

(¹) HL C 270., 2019.8.12.

A Bíróság (negyedik tanács) 2021. március 11-i ítélete – Európai Bizottság kontra Magyarország**(C-400/19. sz. ügy) ⁽¹⁾****(Tagállami kötelezettségzegés – Mezőgazdasági termékpiacok közös szervezése – 1308/2013/EU rendelet – EUMSZ 34. cikk – Élelmiszeripari termékek értékesítési ára – E termékek kiskereskedelmében alkalmazandó minimális árrés)**

(2021/C 182/07)

Az eljárás nyelve: magyar

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: Sipos A., X. Lewis és E. Manhaeve meghatalmazottak)

Alperes: Magyarország (képviselők: kezdetben Fehér M. Z. , G. Koós és Wagner Zs., később Fehér M. Z. és Koós G. meghatalmazottak)

Rendelkező rész

- 1) Magyarország – a mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek vonatkozásában a beszállítókkal szemben alkalmazott tisztességtelen forgalmazói magatartás tilalmáról szóló 2009. évi XCV. törvény 3. § -a (2) bekezdése u) pontjának elfogadásával, és ezáltal a mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek értékesítési árai megállapítására vonatkozó feltételek korlátozásával – nem teljesítette a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról, és a 922/72/EGK, a 234/79/EK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletből eredő kötelezettségeit.
- 2) A Bíróság Magyarországot kötelezi a saját költségein felül az Európai Bizottság részéről felmerült költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 255., 2019.7.29.**A Bíróság (negyedik tanács) 2021. március 18-i ítélete – Pometon SpA kontra Európai Bizottság****(C-440/19. P. sz. ügy) ⁽¹⁾****(Fellebbezés – Kartellek – Az acél koptatóanyagok európai piaca – Kétoldalú és többoldalú kapcsolatfelvételekben való részvétel az árak Európai Gazdasági Térség területén történő összehangolása céljából – Egymást követően egy vitarendezési határozat és egy rendes eljárás végén hozott határozat elfogadásához vezető „hibrid” eljárás – Az Európai Unió Alapjogi Chartája – 41. cikk – Az Európai Bizottság pártatlanságra vonatkozó kötelezettsége – 48. cikk – Az ártatlanság vétele – Indokolási kötelezettség – Egységes és folyamatos jogsértés – A jogsértés időtartama – Egyenlő bánásmód – Korlátlan felülvizsgálati jogkör)**

(2021/C 182/08)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Fellebbező: Pometon SpA (képviselők: E. Fabrizi, V. Veneziano és A. Molinaro avvocati)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság (képviselők: kezdetben par P. Rossi és T. Vecchi, később par P. Rossi és C. Sjödin meghatalmazottak)

Rendelkező rész

- 1) A Bíróság az Európai Unió Törvényszéke által 2019. március 28-án hozott Pometon kontra Bizottság ítélet (T-433/16, EU:T:2019:201) rendelkező részének 2) és 4) pontját hatályon kívül helyezi.

- 2) A Bíróság a fellebbezést az ezt meghaladó részében elutasítja.
- 3) A Bíróság az EUMSZ 101. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (AT.39792 – „acél koptatóanyagok” ügy) 2016. május 25-én hozott C(2016) 3121 final bizottsági határozat 2. cikkében a Pometon SpA-ra kiszabott bírság összegét 2 633 895 euróban állapítja meg.
- 4) A Pometon SpA és az Európai Bizottság maguk viselik mind a jelen eljárásban, mind az elsőfokú eljárásban felmerült saját költségeiket.

(¹) HL C 255., 2019.7.29

A Bíróság (ötödik tanács) 2021. március 17-i ítélete (az Upper Tribunal [Tax and Chancery Chamber] [Egyesült Királyság] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs kontra Wellcome Trust Ltd

(C-459/19. sz. ügy) (¹)

(Előzetes döntéshozatal – Az adójogszabályok harmonizálása – Hozzáadottérték-adó [héta] – 2006/112/EK irányelv – 43. és 44. cikk – Az adóalanyi minőségben eljáró személy részére nyújtott szolgáltatás teljesítési helye – Karitatív szervezet által az Unión kívül letelepedett szolgáltatóktól nem gazdasági tevékenysége céljára igénybe vett befektetéskezelési szolgáltatások teljesítési helye)

(2021/C 182/09)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Az alapeljárás felei

Felperes: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Alperes: Wellcome Trust Ltd

Rendelkező rész

A 2008. február 12-i 2008/8/EK tanácsi irányelvvel módosított, a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 44. cikkét úgy kell értelmezni, hogy abban az esetben, ha a nem gazdasági tevékenységet szakmai jelleggel végző adóalany e nem gazdasági tevékenység céljára szolgáltatásokat vesz igénybe, e szolgáltatásokat úgy kell tekinteni, mint amelyeket e cikk értelmében ezen adóalany részére akként nyújtnak, mint aki „ilyen minőségében jár el”.

(¹) HL C 280., 2019.8.19

A Bíróság (első tanács) 2021. március 17-i ítélete (a High Court [Írország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – a JR ellen kibocsátott európai elfogatóparancs végrehajtása

(C-488/19. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – Büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés – Európai elfogatóparancs – 2002/584/IB kerethatározat – Hatály – A 8. cikk (1) bekezdésének c) pontja – A „végrehajtható ítélet” fogalma – Harmadik állam bírósága által hozott, bűnösséget megállapító ítélet alapjául szolgáló bűncselekmény – Norvég Királyság – A kibocsátó állam által kétoldalú megállapodás alapján elismert és végrehajtott ítélet – A 4. cikk 7. pontjának b) alpontja – Az európai elfogatóparancs végrehajtása mérlegelhető megtagadásának okai – A bűncselekmény extraterritoriális jellege)

(2021/C 182/10)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

High Court (Írország)

Az alapeljárás résztvevője

JR

Rendelkező rész

- 1) A 2009. február 26-i 2009/299/IB tanácsi kerethatározattal módosított, az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározat 1. cikkének (1) bekezdését és 8. cikke (1) bekezdésének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy az európai elfogatóparancs kibocsátható a kibocsátó tagállamban hozott, valamely harmadik állam bírósága által kiszabott büntetés e tagállamban történő végrehajtását elrendelő bírósági határozat alapján, ha a szóban forgó ítéletet az ezen államok közötti kétoldalú megállapodás alapján a kibocsátó tagállam valamely bírósága határozatban elismerte. Mindazonáltal az európai elfogatóparancs kibocsátása egyrészt azon feltételtől függ, hogy a keresett személyt legalább négy hónap szabadságvesztés büntetésre ítélték, másrészt pedig, hogy a harmadik államban hozott és ezt követően a kibocsátó tagállamban elismert ítélethez vezető eljárás során az alapvető jogokat, különösen pedig az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. és 48. cikkéből eredő kötelezettségeket tiszteletben tartották.
- 2) A 2009/299 kerethatározattal módosított 2002/584 kerethatározat 4. cikke 7. pontjának b) alpontját úgy kell értelmezni, hogy egy olyan európai elfogatóparancs esetében, amelyet a kibocsátó tagállam olyan bírósági határozata alapján bocsátottak ki, amely lehetővé teszi a valamely harmadik állam bírósága által kiszabott büntetés e tagállamban történő végrehajtását abban az esetben, ha a szóban forgó bűncselekményt e harmadik állam területén követték el, azt a kérdést, hogy ez a bűncselekmény „a kibocsátó tagállam területén kívül” elkövetett cselekménynek minősül-e, a harmadik állam, a jelen esetben a Norvég Királyság – e bűncselekmény üldözését lehetővé tévő – büntető joghatóságát, nem pedig a kibocsátó tagállam büntető joghatóságát figyelembe véve kell eldönteni.

⁽¹⁾ HL C 337., 2019.10.7.

A Bíróság (nagytanács) 2021. március 16-i ítélete – Európai Bizottság kontra Lengyel Köztársaság, Magyarország

(C-562/19. P. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Fellebbezés – Az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése – Állami támogatások – A kiskereskedelmi ágazatban kivetett lengyel adó – Az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése – A hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról szóló határozat – A referencia rendszer meghatározásának szempontjai – Az adókulcsok progresszivitása – Szelektív jellegű előny fennállása – Bizonyítási teher)

(2021/C 182/11)

Az eljárás nyelve: lengyel

Felek

Fellebbező: Európai Bizottság (képviselők: K. Herrmann, P.-J. Loewenthal és Bottka V. meghatalmazottak)

A többi fél az eljárásban: Lengyel Köztársaság (képviselők: B. Majczyna, M. Rzutkiewicz és M. Szydło meghatalmazottak), Magyarország (képviselők: Fehér M. Z. és Koós G. meghatalmazottak)

Rendelkező rész

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.
- 2) A Bíróság az Európai Bizottságot kötelezi a költségek viselésére.
- 3) Magyarország maga viseli saját költségeit.

⁽¹⁾ HL C 328., 2019.9.30

A Bíróság (ötödik tanács) 2021. március 10-i ítélete – European Road Transport Telematics Implementation Coordination Organisation – Intelligent Transport Systems & Services Europe (Ertico – ITS Europe) kontra Európai Bizottság

(C-572/19. P. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Fellebbezés – Állami támogatások – A kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogram – 2003/361/EK ajánlás – Az Európai Bizottság adatellenőrző bizottságának a mikro-, kis- és középvállalkozásokként (kkv) való minősítéséről szóló határozata – 2012/838/EU, Euratom határozat – Melléklet – 1.2.6 és 1.2.7. szakasz – Felülvizsgálat iránti kérelem – 58/2003/EK rendelet – 22. cikk – Közigazgatási jogorvoslati kérelem hiánya – A felülvizsgálat iránti kérelem és közigazgatási jogorvoslati kérelem közötti kapcsolat – A kkv jogállásnak a 2003/361 ajánlásban előírt kritériumnak való formális megfelelés ellenére történő megtagadása – Jogbiztonság – Jogos bizalom – Azon hátrányok, amelyekkel a kkv k rendszeresen szembesülnek – Hiány)

(2021/C 182/12)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: European Road Transport Telematics Implementation Coordination Organisation – Intelligent Transport Systems & Services Europe (Ertico – ITS Europe) (képviselők: M. Wellinger és K. T'Syen ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság (képviselők: R. Lyal és A. Kyratsou meghatalmazottak)

A felperest támogató beavatkozó: Cseh Köztársaság (képviselők: M. Smolek, J. Vlácil, O. Serdula és J. Očková meghatalmazottak)

Rendelkező rész

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.

- 2) A Bíróság a European Road Transport Telematics Implementation Coordination Organisation – Intelligent Transport Systems & Services Europe-ot (Ertico – ITS Europe) kötelezi a saját költségein felül az Európai Bizottság részéről felmerült költségek viselésére.
- 3) A Cseh Köztársaság maga viseli saját költségeit.

⁽¹⁾ HL C 312., 2019.9.16

A Bíróság (harmadik tanács) 2021. március 18-i ítélete (a Supreme Court of the United Kingdom [Egyesült Királyság] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – X kontra Kuoni Travel Ltd

(C-578/19. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – 90/314/ irányelv – Az 5. cikk (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése – Utazási csomagok – Utazásszervező és fogyasztó között létrejött utazási csomagra vonatkozó szerződés – Az utazásszervező felelőssége a szerződésből eredő kötelezettségek más szolgáltatók általi megfelelő teljesítéséért – A szolgáltató munkavállalójának cselekményeiből eredő kár – Felelősség alóli mentesülés – Az utazásszervező vagy a szolgáltató által előre nem látható vagy nem megelőzhető esemény – A „szolgáltató” fogalma)

(2021/C 182/13)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

Supreme Court of the United Kingdom

Az alapeljárás felei

Felperes: X

Alperes: Kuoni Travel Ltd

Az eljárásban részt vesz: ABTA Ltd

Rendelkező rész

A szervezett utazási formákról szóló, 1990. június 13-i 90/314/EGK tanácsi irányelv 5. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdését, amennyiben az az utazási csomag szervezőjének az ilyen utazásra vonatkozó – e szervező és egy fogyasztó között kötött, ezen irányelv által szabályozott – szerződésből eredő kötelezettségek megfelelő teljesítése alóli mentesülési okot ír elő, úgy kell értelmezni, hogy e kötelezettségek nemteljesítése vagy nem megfelelő teljesítése esetén, amely nemteljesítés vagy nem megfelelő teljesítés az említett szerződést teljesítő szolgáltató munkavállalójának cselekményeiből ered,

— e munkavállaló e rendelkezés alkalmazásában nem tekinthető szolgáltatónak, és

— az említett rendelkezés alapján a szervező nem mentesülhet az ilyen nemteljesítésből vagy nem megfelelő teljesítésből eredő felelőssége alól.

⁽¹⁾ HL C 328., 2019.9.30.

A Bíróság (nagytanács) 2021. március 9-i ítélete (a Verwaltungsgericht Darmstadt [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – RJ kontra Stadt Offenbach am Main

(C-580/19. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – A munkavállalók biztonságának és egészségének védelme – Munkaidő szervezés – 2003/88/EK irányelv – 2. cikk – A „munkaidő” fogalma – Készenléti rendszerben teljesített rendelkezésre állási időszak – Hivatásos tűzoltók – 89/391/EGK irányelv – 5. és 6. cikk – Pszichoszociális kockázatok – Megelőzési kötelezettség)

(2021/C 182/14)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Verwaltungsgericht Darmstadt

Az alapeljárás felei

Felperes: RJ

Alperes: Stadt Offenbach am Main

Rendelkező rész

A munkaidő szervezés egyes szempontjairól szóló, 2003. november 4-i 2003/88/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkének 1. pontját úgy kell értelmezni, hogy az a készenléti rendszerben teljesített rendelkezésre állási időszak, amelynek során a munkavállalónak képesnek kell lennie arra, hogy védőruhájában és a munkáltató által rendelkezésére bocsátott szolgálati gépjárművel, a közúti közlekedésről szóló szabályozástól való eltérést biztosító jogok és az e gépjárműhöz kapcsolódó elsőbbségi jogok gyakorlásával 20 percen belül elérje városának határát, csak akkor minősül teljes egészében az ezen rendelkezés értelmében vett „munkaidőnek”, ha az adott ügy összes körülményének – többek között az ilyen határidő következményeinek és adott esetben a bevételek ezen időszak alatti átlagos gyakoriságának – általános mérlegeléséből az következik, hogy az ezen munkavállalóra az említett időszak során háruló kötelezettségek jellegükből adódóan objektív és igen jelentős módon korlátozzák e munkavállaló azon lehetőségét, hogy ugyanezen időszak során szabadon ossza be azt az időt, amely alatt nem hívják fel munkavégzésre, és hogy ezen idő során magánügyeivel foglalkozzon.

⁽¹⁾ HL C 372., 2019.11.4

A Bíróság (ötödik tanács) 2021. március 17-i ítélete (a Tribunalul București [Románia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Academia de Studii Economice din București kontra Organismul Intermediar pentru Programul Operațional Capital Uman – Ministerul Educației Naționale

(C-585/19. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Előzetes döntéshozatal – Szociálpolitika – A munkavállalók biztonságának és egészségének védelme – Munkaidő-szervezés – 2003/88/EK irányelv – 2. cikk – A »munkaidő« fogalma – 3. cikk – Minimális napi pihenőidő – Ugyanazon munkáltatóval több munkaszerződést kötő munkavállalók – Munkavállalónként történő alkalmazás”)

(2021/C 182/15)

Az eljárás nyelve: román

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunalul București

Az alapeljárás felei

Felperes: Academia de Studii Economice din București

Alperes: Organismul Intermediar pentru Programul Operațional Capital Uman – Ministerul Educației Naționale

Rendelkező rész

A munkaidő szervezés egyes szempontjairól szóló, 2003. november 4-i 2003/88/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkének 1. pontját és 3. cikkét úgy kell értelmezni, hogy ha egy munkavállaló ugyanazon munkáltatóval több munkaszerződést kötött, az e 3. cikkben előírt minimális napi pihenőidő e szerződések összességére alkalmazandó, nem pedig külön-külön minden egyes említett szerződésre.

⁽¹⁾ HL C 406., 2019.12.2

A Bíróság (nagytanács) 2021. március 16-i ítélete – Európai Bizottság kontra Magyarország, Lengyel Köztársaság

(C-596/19. P. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Fellebbezés – Az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése – Állami támogatások – A reklámozáshoz kapcsolódó árbevételre kivetett magyar adó – A referencia rendszer meghatározásának szempontjai – Az adókulcsok progresszivitása – Az elhatárolt veszteségek részleges levonhatóságára vonatkozó átmeneti rendelkezés – Szelektív jellegű előny fennállása – Bizonyítási teher)

(2021/C 182/16)

Az eljárás nyelve: magyar

Felek

Fellebbező: Európai Bizottság (képviselők: Bottka V., P.-J. Loewenthal és K. Herrmann meghatalmazottak)

A többi fél az eljárásban: Magyarország (képviselők: Fehér M. Z. és Koós G meghatalmazottak), Lengyel Köztársaság (képviselő: B. Majczyna meghatalmazott)

Rendelkező rész

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.
- 2) A Bíróság az Európai Bizottságot kötelezi a költségek viselésére, ideértve a Lengyel Köztársaság részéről felmerült költségeket.

⁽¹⁾ HL C 348., 2019.10.14

A Bíróság (második tanács) 2021. március 17-i ítélete (a Tribunale di Milano [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – KO kontra Consulmarketing SpA, felszámolás alatt

(C-652/19. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – Szociálpolitika – 1999/70/EK irányelv – Az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodás – 4. szakasz – A hátrányos megkülönböztetés tilalmának elve – A határozott időre alkalmazott munkavállalók eltérő bánásmódját igazoló objektív okok – 98/59/EK irányelv – Csoportos létszámcsökkentés – A jogellenes csoportos létszámcsökkentést elszenvedett munkavállaló számára biztosítandó védelemre vonatkozó nemzeti szabályozás – Kevésbé előnyös védelmi rendszer alkalmazása a hatálybalépése előtt kötött, és ezen időpontot követően határozatlan időre szóló szerződéssé átalakított, határozott időre szóló szerződések tekintetében)

(2021/C 182/17)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale di Milano

Az alapeljárás felei

Felperes: KO

Alperes: Consulmarketing SpA, felszámolás alatt

Az eljárásban részt vesz: Filcams CGIL, Confederazione Generale Italiana del Lavoro (CGIL)

Rendelkező rész

- 1) Az olyan nemzeti szabályozás, amely a csoportos létszámcsökkentés által érintett munkavállalók kiválasztási szempontjainak megsértése miatt jogellenes csoportos létszámcsökkentés esetére a határozatlan időre alkalmazott munkavállalók vonatkozásában párhuzamosan két különböző védelmi rendszer alkalmazását írja elő ugyanazon létszámcsökkentés keretében, nem tartozik a csoportos létszámcsökkentésre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1998. július 20-i 98/59/EK tanácsi irányelv hatálya alá, és ennél fogva nem vizsgálható az Európai Unió Alapjogi Chartájában biztosított alapvető jogokra, és különösen annak 20. és 30. cikkére tekintettel.
- 2) Az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv mellékletét képező, a határozott ideig tartó munkaviszonyról szóló, 1999. március 18-án megkötött keretmegállapodás 4. szakaszát úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely jogellenes csoportos létszámcsökkentés esetén a határozatlan időre alkalmazott munkavállalók új védelmi rendszerét kiterjeszti azokra a munkavállalókra, akiknek az e szabályozás hatálybalépését megelőzően kötött, határozott időre szóló szerződését ezen időpontot követően határozatlan idejű szerződéssé alakították át.

⁽¹⁾ HL C 399., 2019.11.25

A Bíróság (nyolcadik tanács) 2021. március 10-i ítélete (a Finanzgericht Düsseldorf [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Von Aschenbach & Voss GmbH kontra Hauptzollamt Duisburg

(C-708/19. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – Végleges dömpingellenes vám – Kínából származó alumíniumfóliák – Kismértékben módosított alumíniumfóliák – (EU) 2017/271 végrehajtási rendelet – Elfogadhatóság – Az alapeljárás felperese által benyújtott megsemmisítés iránti kereset hiánya – Megsemmisítés iránti kereset benyújtásához való jog)

(2021/C 182/18)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Finanzgericht Düsseldorf

Az alapeljárás felei

Felperes: Von Aschenbach & Voss GmbH

Alperes: Hauptzollamt Duisburg

Rendelkező rész

A Finanzgericht Düsseldorf (düsseldorfi adóügyi bíróság, Németország) 2019. augusztus 21-i határozatával előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatatlan.

(¹) HL C 413., 2019.12.9.

A Bíróság (első tanács) 2021. március 10-i ítélete (a Supreme Court [Írország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – VK kontra An Bord Pleanála

(C-739/19. sz. ügy) (¹)

(Előzetes döntéshozatal – Ügyvédi szolgáltatásnyújtás szabadsága – 77/249/EGK irányelv – 5. cikk – A nemzeti bírósági eljárásban az ügyfelet képviselő, szolgáltatást nyújtó ügyvédnek („visiting lawyer”) az eljáró bíróság előtt eljárásra jogosult ügyvéddel történő együttműködési kötelezettsége – Korlátok)

(2021/C 182/19)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

Supreme Court

Az alapeljárás felei

Felperes: VK

Alperes: An Bord Pleanála

Az eljárásban részt vesz: The General Council of the Bar of Ireland, The Law Society of Ireland and the Attorney General

Rendelkező rész

Az ügyvédi szolgáltatásnyújtás szabadsága tényleges gyakorlásának elősegítéséről szóló, 1977. március 22-i 77/249/EGK tanácsi irányelv 5. cikkét úgy kell értelmezni, hogy:

- a megfelelő igazságszolgáltatásra irányuló célkitűzésre tekintettel önmagában nem ellentétes az, hogy egy ügyfélképviseleti szolgáltatást nyújtó ügyvédnek együtt kell működnie az eljáró bíróság előtt eljárni jogosult ügyvéddel, aki – amennyiben szükséges – e bíróság előtt felelős az ügyvédekkel szemben olyan szakmai etikai és eljárási kötelezettségeket előíró rendszer keretében, mint amilyen kötelezettség a valamennyi jogi – jogalkotási vagy ítélkezési gyakorlattal kapcsolatos – tényező eljáró bíróság elé terjesztése az eljárás megfelelő lefolytatása céljából, amely kötelezettség alól a jogalany mentesül, ha úgy dönt, hogy jogi képviseletét maga látja el;
- a megfelelő igazságszolgáltatásra irányuló célkitűzésre tekintettel nem aránytalan a szolgáltatást nyújtó ügyvéd azon kötelezettsége, hogy az eljáró bíróság előtt eljárni jogosult ügyvéddel egy olyan rendszerben működjön együtt, amelyben ezen ügyvédek meg tudják határozni feladataikat, mivel az eljáró bíróság előtt eljárni jogosult ügyvédnek főszabály szerint csak segítséget kell nyújtania a szolgáltatást nyújtó ügyvéd számára annak érdekében, hogy lehetővé tegye az ügyfél ez utóbbi ügyvéd általi megfelelő képviseletének biztosítását és az ezen ügyvéd bírósággal szemben fennálló kötelezettségei megfelelő teljesítését;

- az eljáró bíróság előtt eljárni jogosult ügyvéddel való együttműködés általános kötelezettsége, amely nem teszi lehetővé a szolgáltató ügyvéd tapasztalatának figyelembevételét, meghaladja az igazságszolgáltatás megfelelő működésére irányuló célkitűzés eléréséhez szükséges mértéket.

(¹) HL C 413., 2019.12.9.

A Bíróság (hetedik tanács) 2021. március 11-i ítélete (a Bundesfinanzhof [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Firma Z kontra Finanzamt Y

(C-802/19. sz. ügy) (¹)

(Előzetes döntéshozatal – Adózás – Hozzáadottérték adó (héta) – 2006/112/EK irányelv – A 90. cikk (1) bekezdése – Az adóalap csökkentése – Az 1996. október 24-i Elida Gibbs ítéletben (C-317/94, EU:C:1996:400) meghatározott elvek – Gyógyszerek értékesítése – Árengedmény biztosítása – Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés hipotetikus jellege – Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatatlansága)

(2021/C 182/20)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesfinanzhof

Az alapeljárás felei

Felperes: Firma Z

Alperes: Finanzamt Y

Rendelkező rész

A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 90. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a valamely tagállamban székhellyel rendelkező gyógyszertár nem csökkentheti adóalapját, amennyiben e tagállamban hozzáadottértékadó-mentes Közösségen belüli termékértékesítéseként gyógyszer-értékesítéseket teljesít más tagállamban letelepedett kötelező egészségbiztosítási pénztár részére, és az annak keretében biztosítottak számára árengedményt nyújt.

(¹) HL C 45., 2020.2.10

A Bíróság (hetedik tanács) 2021. március 11-i ítélete (a Högsta förvaltningsdomstolen [Svédország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Danske Bank A/S, Danmark, Sverige Filial kontra Skatteverket

(C-812/19. sz. ügy) (¹)

(Előzetes döntéshozatal – Adózás – Hozzáadottérték adó (héta) – 2006/112/EK irányelv – 9. cikk – Adóalany – Fogalom – 11. cikk – Héacsoporthoz tartozó tagállamban lévő elsődleges telephelye és fióktelepe – Olyan héacsoporthoz tartozó elsődleges telephely, amelynek a fióktelep nem tagja – A fióktelep számára szolgáltatásokat nyújtó és az e szolgáltatások költségeit rá terhelő elsődleges telephely)

(2021/C 182/21)

Az eljárás nyelve: svéd

A kérdést előterjesztő bíróság

Högsta förvaltningsdomstolen

Az alapeljárás felei

Felperes: Danske Bank A/S, Danmark, Sverige Filial

Alperes: Skatteverket

Rendelkező rész

A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 9. cikkének (1) bekezdését és 11. cikkét úgy kell értelmezni, hogy a hozzáadottérték-adó (héta) szempontjából a valamely tagállamban található és az e 11. cikk alapján létrehozott héacsoporthoz tartozó társaság elsődleges telephelyét és e társaság más tagállamban letelepedett fióktelepét külön adóalanynak kell tekinteni abban az esetben, ha ezen elsődleges telephely olyan szolgáltatásokat nyújt az említett fióktelepnek, amelyek költségeit e fióktelepre hárítja.

(¹) HL C 19, 2020.1.20.

A Bíróság (kilencedik tanács) 2021. március 18-i ítélete (a Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach [Lengyelország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – A. kontra Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

(C-895/19. sz. ügy) (¹)

(Előzetes döntéshozatal – Közvetett adózás – Héta – 2006/112/EK irányelv – Közösségen belüli termékbeszerzés – Az ilyen beszerzés címén előzetesen felszámított adó levonása – Alaki követelmények – Anyagi jogi követelmények – Az adóbevallás benyújtásának határideje – Az adósemlegesség és az arányosság elve)

(2021/C 182/22)

Az eljárás nyelve: lengyel

A kérdést előterjesztő bíróság

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach

Az alapeljárás felei

Felperes: A.

Alperes: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

Az eljárásban részt vesz: Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców

Rendelkező rész

A 2010. július 13-i 2010/45/EU tanácsi irányelvvel módosított, a közös hozzáadottértékadó rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 167. és 178. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétben az olyan nemzeti szabályozás, amelynek értelmében a Közösségen belüli beszerzésre vonatkozó hozzáadottérték adó (héta) levonásához való jog azon adómegállapítási időszakban való gyakorlásának, amelynek során a héát meg kell fizetni, az a feltétele, hogy a fizetendő héát feltüntessék az azon hónap végétől számított három hónapon belül benyújtott adóbevallásban, amelyben az adófizetési kötelezettség keletkezett.

(¹) HL C 54., 2020.2.17

A Bíróság (első tanács) 2021. március 17-i ítélete (a Conseil d'État [Franciaország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Association One Voice, Ligue pour la protection des oiseaux kontra Ministre de la Transition écologique et solidaire

(C-900/19. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – Környezet – 2009/147/EK irányelv – A vadon élő madarak védelme – 5. és 8. cikk – Bármely madárbefogási módszer alkalmazásának tilalma – A 9. cikk (1) bekezdése – Egy ilyen, hagyományos eljárás részét képező módszer eltérés útján való alkalmazásának engedélyezése – Feltételek – Más megfelelő megoldás hiánya – A „más megfelelő megoldás” hiányának kizárólag e hagyományos módszer fenntartásával való igazolása – A befogások szelektivitása – A madaraknak madárlép alkalmazásával történő befogását engedélyező nemzeti szabályozás)

(2021/C 182/23)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Conseil d'État

Az alapeljárás felei

Felperesek: Association One Voice, Ligue pour la protection des oiseaux

Alperes: Ministre de la Transition écologique et solidaire

Az eljárásban részt vesz: Fédération nationale des Chasseurs

Rendelkező rész

- 1) A vadon élő madarak védelméről szóló, 2009. november 30-i 2009/147/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 9. cikkének (1) és (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a madarak valamely befogási módszerének hagyományos jellege önmagában nem elegendő annak bizonyításához, hogy e rendelkezés értelmében véve nincs más megfelelő megoldás, amely e módszert helyettesíthetné.
- 2) A 2009/147 irányelv 9. cikke (1) bekezdésének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétben az olyan nemzeti szabályozás, amely az ezen irányelv 8. cikkétől való eltérésként járulékos fogásokat eredményező befogási módszert engedélyez, mivel e fogások – még ha csak csekély mennyiségben és korlátozott időtartamra is – alkalmasak arra, hogy a nem célba vett fajok számára az elhanyagolható eltérő károsodást okozzanak.

⁽¹⁾ HL C 54., 2020.2.17

A Bíróság (kilencedik tanács) 2021. március 10-i ítélete (a Krajský soud v Ostravě [Cseh Köztársaság] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Samohýl group a.s. kontra Generální ředitelství cel

(C-941/19. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – Közös Vámtarifa – Tarifális besorolás – Kombinált Nomenklátúra – 3004 és 3808 vámtarifaszám – Értelmezés – 455/2007/EK rendelet – Spot on oldat macskák számára, a bolhák és a kullancsok okozta fertőzések ellen – Terápiás és betegséget megelőző hatás)

(2021/C 182/24)

Az eljárás nyelve: cseh

A kérdést előterjesztő bíróság

Krajský soud v Ostravě

Az alapeljárás felei

Felperes: Samohyl group a.s.

Alperes: Generální ředitelství cel

Rendelkező rész

A vám- és statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. mellékletében szereplő, a 2014. október 16-i 1101/2014/EK bizottsági végrehajtási rendeletből eredő változat szerinti Kombinált Nomenklatúrát úgy kell értelmezni, hogy egy olyan terméket, amely macskáknak szánt olyan oldatból áll, amelyet helyileg a bőrre csepegtetve (spot on) kell alkalmazni (0,5 ml-es) cseppentő segítségével, és amely hatóanyagként fipronilt (50 mg cseppentőnként), valamint különböző segédanyagokat, mint például butil hidroxizol E320-at, butil hidroxitoluol E321-et, benzil alkoholt és dietilén glikol monoetil étert tartalmaz, – a rendelkezésére álló ténybeli elemeknek a kérdést előterjesztő bíróság által elvégzendő vizsgálatától függően – mint „rovarölő” a 3808 vámtarifaszám alá tartozik

(¹) HL C 68., 2020.3.2

A Bíróság (első tanács) 2021. március 10-i ítélete (a Naczelny Sąd Administracyjny [Lengyelország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – M. A. kontra Konsul Rzeczypospolitej Polskiej w N.

(C-949/19. sz. ügy) (¹)

(Előzetes döntéshozatal – Határellenőrzések, menekültügy és bevándorlás – Vízumpolitika – A Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény – A 21. cikk (2a) bekezdése – Alapjogi Charta – 47. cikk – Hatékony jogorvoslati jog – Hosszú távú tartózkodásra jogosító vízumnak a konzul általi megtagadása – A tagállam arra vonatkozó kötelezettsége, hogy az ilyen vízumot megtagadó határozattal szemben bírósági jogorvoslatot biztosítson)

(2021/C 182/25)

Az eljárás nyelve: lengyel

A kérdést előterjesztő bíróság

Naczelny Sąd Administracyjny

Az alapeljárás felei

Felperes: M. A.

Alperes: Konsul Rzeczypospolitej Polskiej w N.

Rendelkező rész

1) A 2013. június 26-i 610/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított, a Benelux Gazdasági Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai között a közös határaikon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló, Schengenen 1990. június 19-én aláírt és 1995. március 26-án hatályba lépett egyezmény 21. cikkének (2a) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az nem alkalmazható az olyan, harmadik országbeli állampolgárra, akivel szemben megtagadták a hosszú távú tartózkodásra jogosító vízum kiadását.

- 2) Az uniós jogot, és többek között a harmadik országbeli állampolgárok kutatás, tanulmányok folytatása, gyakorlat, önkéntes szolgálat, diákcseraprogramok vagy oktatási projektek, és au pair tevékenység céljából történő beutazásának és tartózkodásának feltételeiről szóló, 2016. május 11-i (EU) 2016/801 európai parlamenti és tanácsi irányelv 34. cikkének az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkével összefüggésben értelmezett (5) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az arra kötelezi a tagállamokat, hogy az ezen irányelv értelmében vett, tanulmányi célú vízumot megtagadó határozatokkal szemben írjanak elő jogorvoslati eljárást, amelynek részletszabályait az egyenértékűség és a tényleges érvényesülés elvének tiszteletben tartása mellett az egyes tagállamok belső jogrendje határozza meg, és ezen eljárás valamely szakaszának biztosítania kell a bírósági jogorvoslat lehetőségét. A kérdést előterjesztő bíróságnak kell vizsgálnia, hogy az alapügy tárgyát képező, tanulmányi célú, hosszú távú tartózkodásra jogosító nemzeti vízum iránti kérelem ezen irányelv hatálya alá tartozik-e.

(¹) HL C 191., 2020.6.8

A Bíróság (hatodik tanács) 2021. március 18-i ítélete (a Naczelny Sąd Administracyjny [Lengyelország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – UAB „P.” kontra Dyrektor Izby Skarbowej w B.

(C-48/20. sz. ügy) (¹)

(Előzetes döntéshozatal – Adózás – A közös hozzáadottérték-adó (héta) rendszere – 2006/112/EK irányelv – 203. cikk – Jogalap nélkül felszámított adó – A számla kiállításának jóhiszeműsége – Az adóbevétel kiesés veszélye – A tagállamok azon kötelezettsége, hogy lehetővé tegyék a jogalap nélkül felszámított adó helyesbítését – Az adósemlegesség és az arányosság elve)

(2021/C 182/26)

Az eljárás nyelve: lengyel

A kérdést előterjesztő bíróság

Naczelny Sąd Administracyjny

Az alapeljárás felei

Felperes: UAB „P.”

Alperes: Dyrektor Izby Skarbowej w B.

Rendelkező rész

A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 203. cikkét, valamint az arányosság és a hozzáadottérték-adó (héta) semlegességének az elvét úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely nem teszi lehetővé a jóhiszemű adóalany számára, hogy az adóellenőrzési eljárás megindítását követően a héát jogalap nélkül feltüntetett számlákat helyesbítse, jöllehet e számlák címzettje jogosult lett volna ezen adó visszatérítésére, ha az e számlák tárgyát képező ügyleteket megfelelően vallották volna be.

(¹) HL C 191., 2020.6.8

A Bíróság (nyolcadik tanács) 2021. március 10-i ítélete (a Corte suprema di cassazione [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Ordine Nazionale dei Biologi, MX, NY, OZ kontra Presidenza del Consiglio dei Ministri

(C-96/20. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – Közegészségügy – EUMSZ 168. cikk – 2002/98/EK irányelv – Az emberi vérré és vérkomponensekre vonatkozó minőségi és biztonsági előírások – Az emberi egészség magas szintű védelmének biztosítására irányuló célkitűzés – A 4. cikk (2) bekezdése és a 9. cikk (2) bekezdése – Vérellátó intézmények – Felelős személy – Minimális képzettségi feltételek – A tagállamok azon lehetősége, hogy szigorúbb szabályozást írjanak elő – A tagállamok számára fenntartott mérlegelési mozgáster)

(2021/C 182/27)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Corte suprema di cassazione

Az alapeljárás felei

Felperesek: Ordine Nazionale dei Biologi, MX, NY, OZ

Alperes: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Az eljárásban részt vesz: Sds Snabi, Agenzia Regionale Protezione Ambiente (ARPA)

Rendelkező rész

Az emberi vér és vérkomponensek gyűjtésére, vizsgálatára, feldolgozására, tárolására és elosztására vonatkozó minőségi és biztonsági előírások megállapításáról, valamint a 2001/83/EK irányelv módosításáról szóló, 2003. január 27-i 2002/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 4. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 9. cikke (2) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely előírja, hogy kizárólag orvosi és sebészeti oklevéllel rendelkező személyek nevezhetők ki vérellátó intézményért felelős személynek, feltéve hogy e szabályozás minden tekintetben tiszteletben tartja az uniós jogot.

⁽¹⁾ HL C 209., 2020.6.22.

A Bíróság (tizedik tanács) 2021. március 11-i ítélete (a Conseil d'État [Belgium] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – M. A. kontra État belge

(C-112/20. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – 2008/115/EK irányelv – 5. cikk – Kiutasítási határozat – Kiskorú, európai uniós polgár gyermek apja – A gyermek mindenek felett álló érdekének a kiutasítási határozat meghozatala során történő figyelembevétele)

(2021/C 182/28)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Conseil d'État

Az alapeljárás felei

Felperes: M. A.

Alperes: État belge

Rendelkező rész

A harmadik országok illegálisan [helyesen: jogellenesen] tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló, 2008. december 16-i 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 5. cikkét az Európai Unió Alapjogi Chartájának 24. cikkével összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy a tagállamok abban az esetben is kötelesek a beutazási tilalmat is elrendelő kiutasítási határozat meghozatala előtt megfelelően figyelembe venni a gyermek mindenek felett álló érdekét, ha a határozat címzettje nem a kiskorú, hanem a kiskorú apja.

⁽¹⁾ HL C 161., 2020.5.11

A Bíróság (első tanács) 2021. március 10-i ítélete (a Westminster Magistrates' Court [Egyesült Királyság] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – PI ellen kibocsátott európai elfogatóparancs végrehajtása

(C-648/20. PPU. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – Sürgősségi előzetes döntéshozatali eljárás – Büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – Európai elfogatóparancs – 2002/584/IB kerethatározat – A 8. cikk (1) bekezdésének c) pontja – Valamely tagállam ügyvétsége által büntetőeljárás lefolytatása céljából kibocsátott olyan európai elfogatóparancs, amely az ugyanezen hatóság által elrendelt, szabadságelvonással járó intézkedésen alapul – A keresett személy átadása előtti bírósági felülvizsgálat hiánya – Következmények – Hatékony bírói jogvédelem – Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikke)

(2021/C 182/29)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

Westminster Magistrates' Court

Az alapeljárás résztvevője

PI

Rendelkező rész

A 2009. február 26-i 2009/299/IB tanácsi kerethatározattal módosított, az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározat 8. cikke (1) bekezdésének c) pontját – az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkével és a Bíróság ítélkezési gyakorlatával összefüggésben – akként kell értelmezni, hogy a büntetőeljárás lefolytatása céljából kibocsátott európai elfogatóparancssal érintett személyt megillető hatékony bírói jogvédelem részét képező követelmények nem teljesülnek, ha mind az európai elfogatóparancsot, mind az annak alapjául szolgáló bírósági határozatot olyan ügyvétség bocsátotta ki, amely az e kerethatározat 6. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „kibocsátó igazságügyi hatóságnak” minősül, ám ezen elfogatóparancs és e határozat a keresett személy végrehajtó tagállam általi átadása előtt nem képezheti bírósági felülvizsgálat tárgyát a kibocsátó tagállamban.

⁽¹⁾ HL C 62., 2021.2.22

A Bíróság (nyolcadik tanács) 2021. február 4-i végzése – Pilatus Bank plc kontra Európai Központi Bank

(C-701/19. P. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Fellebbezés – A Bíróság eljárási szabályzatának 181. cikke – Nyilvánvalóan megalapozatlan fellebbezés – Gazdaság- és monetáris politika – Hitelintézetek prudenciális felügyelete – A nemzeti felügyeleti hatóság által hozott felfüggesztő intézkedések – Kapcsolattartó személy kijelölése – Az Európai Központi Bankkal (EKB) történő, feltételhez kötött kommunikáció – A kereset benyújtásához adott előzetes jóváhagyás visszavonása – Megsemmisítés iránti kereset – Elfogadhatatlanság – A Törvényszék előtt felhozott jogalapok kellően világos és pontos ismertetésének hiánya – Az eljáráshoz fűződő érdek bizonyításának hiánya – Az előkészítő aktus téves minősítése – Az indokolás megváltoztatása)

(2021/C 182/30)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Pilatus Bank plc (képviselők: kezdetben O. H. Behrends és M. Kirchner Rechtsanwälte, később O. H. Behrends)

A másik fél az eljárásban: Európai Központi Bank (képviselők: E. Yoo, M. Anastasiou és A. Karpf meghatalmazottak)

Rendelkező rész

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.
- 2) A Bíróság a Pilatus Bank plc-t kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 406., 2019.12.2.

A Bíróság (hatodik tanács) 2021. február 11-i végzése (a Conseil d'État [Belgium] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – T. H. C. kontra Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(C-755/19. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke – Menekültpolitika – A nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárások – 2013/32 EU irányelv – 46. cikk – Az Európai Unió Alapjogi Chartája – 47. cikk – Hatékony jogorvoslathoz való jog – Nemzetközi védelem iránti ismételt kérelmet elfogadhatatlanság miatt elutasító határozat elleni jogorvoslati kérelem – Jogorvoslati határidő – Őrizetbe vétel)

(2021/C 182/31)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Conseil d'État

Az alapeljárás felei

Felperes: T. H. C.

Alperes: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Rendelkező rész

A nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról szóló, 2013. június 26-i 2013/32/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 46. cikkét az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkével összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az a nemzeti szabályozás, amely a nemzetközi védelem iránti ismételt kérelem elfogadhatatlanságát megállapító határozat elleni jogorvoslati kérelem előterjesztésére vonatkozóan a munkaszüneti napokat és a szabadnapokat is magában foglaló ötnapos jogvesztő határidőt ír elő, ha az érintett kérelmezőt őrizetben tartják, feltéve egyrészt, hogy tiszteltetben tartják az egyenértékűség elvét, másrészt pedig, hogy az uniós jog által a nemzetközi védelmet kérelmezők vonatkozásában előírt eljárási garanciákhoz való tényleges hozzáférés az őrizetben tartott kérelmezők számára biztosított e határidőn belül.

A kérdést előterjesztő bíróságnak kell vizsgálnia, hogy az alapügy tárgyát képező nemzeti szabályozás megfelel-e ezeknek a követelményeknek.

⁽¹⁾ HL C 423., 2019.12.16.

A Bíróság (hetedik tanács) 2021. február 4-i végzése (az Audiencia Provincial de Barcelona [Spanyolország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – CDT, SA kontra MIMR, HRMM

(C-321/20. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke – Fogyasztóvédelem – Ítélet időbeli hatálya – 93/13/EGK irányelv – A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételek – A nemzeti bíróság hatásköre „tisztességtelennek” minősített feltétel esetén – Lejárat előtti megszüntetésre vonatkozó kikötés – A tisztességtelen feltétel tartalmának részben való eltörlése – A jogbiztonság elve – Az uniós joggal összhangban álló értelmezés kötelezettsége)

(2021/C 182/32)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Audiencia Provincial de Barcelona

Az alapeljárás felei

Felperes: CDT, SA

Alperesek: MIMR, HRMM

Rendelkező rész

- 1) Az uniós jogot, különösen a jogbiztonság elvét úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az, ha a nemzeti bíróság eltekint egy olyan nemzeti jogi rendelkezés alkalmazásától, amely lehetővé teszi számára az eladó vagy szolgáltató és a fogyasztó között kötött szerződésben szereplő tisztességtelen feltétel felülvizsgálatát, abban az esetben, ha e rendelkezést, amelyet a Bíróság a 2012. június 14-i Banco Español de Crédito ítéletben (C-618/10, EU:C:2012:349) a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv 6. cikkének (1) bekezdésével ellentétesnek ítélt, e szerződés megkötésének időpontjában a jogalkotó még nem módosította ezen ítéletnek megfelelően.
- 2) A jogbiztonság elvét úgy kell értelmezni, hogy az nem teszi lehetővé a valamely szerződési feltételnek a 93/13 irányelv 3. cikke értelmében vett tisztességtelen jellegét megállapító nemzeti bíróság számára e feltétel tartalmának felülvizsgálatát, így e bíróság köteles mellőzni e feltétel alkalmazását. Mindazonáltal ezen irányelv 6. és 7. cikkével nem ellentétes az, ha a nemzeti bíróság az ilyen feltételt a nemzeti jog valamely diszpozitív rendelkezésével váltja fel, amennyiben a szóban forgó kölcsönszerződés e tisztességtelen feltétel törlése esetén nem maradhat fenn, és a szerződés egészének megsemmisítése a fogyasztót különösen hátrányos következményeknek tenné ki, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia.

⁽¹⁾ HL C 359., 2020.10.26.

A Bíróság (nyolcadik tanács) 2021. február 25-i végzése (a Landesverwaltungsgericht Oberösterreich [Ausztria] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Stadtapotheke E kontra Bezirkshauptmannschaft Linz-Land

(C-378/20. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – Az Európai Unió Alapjogi Chartája – 47. cikk – Pártatlan bírósághoz való jog – Új gyógyszertárra vonatkozó koncesszió megadására irányuló kérelem – A gyógyszerész-kamara szakértői véleményének beszerzésére irányuló kötelezettség – A foglalkozás megválasztásának szabadsága és a munkavállaláshoz való jog – A vállalkozás szabadsága – A tulajdonhoz való jog – Új gyógyszertár létesítésének a feltételei – Arányosság – Az uniós jog végrehajtásának hiánya – A Bíróság eljárási szabályzata 53. cikkének (2) bekezdése és 94. cikke – A Bíróság hatáskörének nyilvánvaló hiánya)

(2021/C 182/33)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Az alapeljárás felei

Felperes: Stadtapotheke E

Alperes: Bezirkshauptmannschaft Linz-Land

Az eljárásban részt vesz: AW

Rendelkező rész

Az Európai Unió Bírósága nyilvánvalóan nem rendelkezik hatáskörrel a Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (felső-ausztriai regionális közigazgatási bíróság, Ausztria) 2020. augusztus 10-i határozatával előterjesztett kérdések megválaszolására.

⁽¹⁾ HL C 443., 2020.12.21.

A Törvényszék (kilencedik tanács) T-796/16. sz., CEDC International kontra EUIPO – Underberg ügyben 2020. szeptember 23-án hozott ítélete ellen a CEDC International sp. z.o.o. által 2020. november 26-án benyújtott fellebbezés

(C-639/20. P. sz. ügy)

(2021/C 182/34)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: CEDC International sp. z.o.o. (képviselő: M. Fijałkowski radca prawny)

A többi fél az eljárásban: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO), Underberg AG

A Bíróság (a fellebbezés megengedhetőségéről határozó tanács) 2021. március 23-i végzésében úgy határozott, hogy a fellebbezés nem megengedhető, és hogy a CEDC International sp. z.o.o. maga viseli saját költségeit.

A Naczelny Sąd Administracyjny (Lengyelország) által 2020. december 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – W. G. kontra Dyrektor Izby Skarbowej w L.

(C-697/20. sz. ügy)

(2021/C 182/35)

Az eljárás nyelve: lengyel

A kérdést előterjesztő bíróság

Naczelny Sąd Administracyjny

Az alapeljárás felei

Felperes: W. G.

Alperes: Dyrektor Izby Skarbowej w L.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ rendelkezéseit, hogy azokkal ellentétes az ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (a termékekre és szolgáltatásokra vonatkozó adóról szóló, 2004. március 11-i törvény, Dz. U. 2011. 177. szám, 1054. tétel és módosításai) 15. cikkének 4. és 5. bekezdése alapján kialakított azon nemzeti gyakorlat, amely kizárja a mezőgazdasági tevékenységet mezőgazdasági üzem keretében, házastársi közös vagyonukat képező vagyontárgyak hasznosításával végző házastársak külön hálalanyként való kezelését?
- 2) Az első kérdésre adott válasz szempontjából van-e jelentősége annak, hogy a nemzeti gyakorlatnak megfelelően ha az egyik házastárs a tevékenység általános héaszabályozás alapján történő adóztatását választja, a másik házastárs elveszíti a térítési átalányban részesülő mezőgazdasági termelő jogállását?
- 3) Az első kérdésre adott válasz szempontjából van-e jelentősége annak, hogy egyértelműen meg lehet különböztetni azokat a vagyontárgyakat, amelyeket a gazdasági tevékenység céljára az egyes házastársak önállóan és egymástól függetlenül használnak?

⁽¹⁾ HL 2006. L 347., 1. o.; helyesbítések: HL 2007. L 335., 60. o.; HL 2015. L 323., 31. o.

A Sąd Najwyższy (Lengyelország) által 2020. december 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Gmina Wieliszew kontra Syndyk masy upadłości Spółdzielczego Banku Rzemiosła i Rolnictwa w Wołominie w upadłości likwidacyjnej

(C-698/20. sz. ügy)

(2021/C 182/36)

Az eljárás nyelve: lengyel

A kérdést előterjesztő bíróság

Sąd Najwyższy

Az alapeljárás felei

Felperes: Gmina Wieliszew

Alperes: Syndyk masy upadłości Spółdzielczego Banku Rzemiosła i Rolnictwa w Wołominie w upadłości likwidacyjnej

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1260/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. július 11-i 1083/2006/EK tanácsi rendeletet ⁽¹⁾ – különösen a 2. cikkének 5. pontját, 3., 4. cikkét, az 57. cikkének (1) bekezdését, 70. és 80. cikkét –, továbbá jelenleg a Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1303/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽²⁾ – különösen a 2. cikkének 15. pontját, a 37. cikk (1) bekezdését, a 66. cikkét, a 67. cikkének (1) bekezdését, a 74. cikkének (1) bekezdését és a 89. cikkének (1) bekezdését –, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely az Európai Unió költségvetéséből származó pénzeszközökből részesülő jogalany számára megakadályozza, hogy bírósági úton eredményesen érvényesíthesse e pénzeszközöknek a fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyontól való elkülönítésére irányuló igényét, ha e pénzeszközöket olyan banknál vezetett bankszámlára fizették be, amelynek később megállapították a fizetéseképtelenségét, illetve az olyan nemzeti szabályozás, amely nem különíti el e pénzeszközöket a fizetéseképtelen bank fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyonától?

⁽¹⁾ HL 2006. L 210., 25. o.; helyesbítések: HL 2006. L 239., 248. o.; HL 2007. L 145., 38. o.; HL 2007. L 164., 36. o.; HL 2008. L 301., 40. o.

⁽²⁾ HL 2013. L 347., 320. o.; helyesbítések: HL 2016. L 200., 140. o.; HL 2017. L 20., 4. o.; HL 2019. L 30., 121. o.; HL 2019. L 30., 122. o.

A Sąd Rejonowy dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie (Lengyelország) által 2020. december 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – KL kontra X sp. z o.o.

(C-715/20. sz. ügy)

(2021/C 182/37)

Az eljárás nyelve: lengyel

A kérdést előterjesztő bíróság

Sąd Rejonowy dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie

Az alapeljárás felei

Felperes: KL

Alperes: X sp. z o.o.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 1. cikkét, valamint e keretmegállapodás 1. és 4. szakaszát, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti jogi szabályozás, amely szerint a munkáltató csak a határozatlan időre kötött munkaszerződések tekintetében köteles írásban indokolni a munkaszerződés felmondására vonatkozó döntését – következésképpen bírósági felülvizsgálatot ír elő a határozatlan időre kötött munkaszerződések felmondása indokainak megalapozottsága tekintetében – ugyanakkor a határozott időre kötött munkaszerződések tekintetében nem ír elő ilyen kötelezettséget (azaz a felmondás indokainak közlését) a munkáltató számára (következésképpen a bírósági felülvizsgálat kizárólag a felmondásnak a szerződések felmondására vonatkozó rendelkezésekkel való összeegyeztethetőségének kérdésére terjed ki)?
- 2) Hivatkozhatnak-e a felek a fentiekben említett keretmegállapodás 4. szakaszára és a hátrányos megkülönböztetés tilalmára vonatkozó általános uniós jogelvre (az Európai Unió Alapjogi Chartájának 21. cikke) abban a jogvitában, amelyben mindkét fél magánszemély, következésképpen a fentiekben említett szabályok rendelkeznek-e horizontális hatállyal?

⁽¹⁾ HL 1999. L 175., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 368. o.

A Törvényszék (hatodik tanács) T-805/19. sz., Ultrasun AG kontra az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) ügyben 2020. október 20-án hozott ítélete ellen az Ultrasun AG által 2020. december 31-én benyújtott fellebbezés

(C-722/20. P. sz. ügy)

(2021/C 182/38)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Ultrasun AG (képviselők: A. Mühlendahl, H. Hartwig Rechtsanwälte)

A másik fél az eljárásban: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A Bíróság (a fellebbezés megengedhetőségéről határozó tanács) 2021. március 25-i végzésében úgy határozott, hogy a fellebbezés nem megengedhető, és hogy a fellebbező maga viseli saját költségeit.

A Sąd Okręgowy w Łodzi (Lengyelország) által 2021. január 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – TM kontra EJ

(C-28/21. sz. ügy)

(2021/C 182/39)

Az eljárás nyelve: lengyel

A kérdést előterjesztő bíróság

Sąd Okręgowy w Łodzi

Az alapeljárás felei

Felperes: TM

Alperes: EJ

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni a gépjármű-felelősségbiztosításról és a biztosítási kötelezettség ellenőrzéséről szóló, 2009. szeptember 16-i 2009/103/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 3. cikkében foglalt „minden tagállam időben megteszi a szükséges intézkedéseket” fordulatot, hogy a tagállami jogszabályokban biztosítani kell, hogy a biztosító gépjármű-felelősségbiztosítás alapján fennálló felelőssége a biztosítással fedezett károk teljes mértékére kiterjedjen, köztük a káresemény olyan következményeire is, mint a károsult elmaradt haszna?

⁽¹⁾ HL 2009. L 263., 11. o.

A Landgericht München (Németország) által 2021. január 28-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Phoenix Contact GmbH & Co. KG kontra HARTING Deutschland GmbH & Co. KG und Harting Electric GmbH & Co. KG

(C-44/21. sz. ügy)

(2021/C 182/40)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Landgericht München

Az alapeljárás felei

Felperes: Phoenix Contact GmbH & Co. KG

Alperes: HARTING Deutschland GmbH & Co. KG, Harting Electric GmbH & Co. KG

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Összeegyeztethető-e a 2004/48/EK irányelv⁽¹⁾ 9. cikkének (1) bekezdésével az, hogy az ideiglenes intézkedés elrendelésére irányuló eljárásban a végső fokon eljáró Oberlandesgerichte (regionális felsőbíróságok, Németország) főszabály szerint megtagadják a szabadalombitorklás miatti ideiglenes intézkedések elrendelését, ha a vitatott szabadalom tekintetében nem folytattak le elsőfokú felszólalási vagy megsemmisítési eljárást?

⁽¹⁾ A szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2004. L 157., 45. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 2. kötet, 32. o.).

A Sąd Najwyższy (Lengyelország) által 2021. február 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Rigall Arteria Management Sp. z o.o. sp. k. kontra Bank Handlowy w Warszawie S. A.

(C-64/21. sz. ügy)

(2021/C 182/41)

Az eljárás nyelve: lengyel

A kérdést előterjesztő bíróság

Sąd Najwyższy

Az alapeljárás felei

Felperes: Rigall Arteria Management Sp. z o.o. sp. k.

Alperes: Bank Handlowy w Warszawie S. A.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

A tagállamok önálló vállalkozóként működő kereskedelmi ügynökökre vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról szóló, 1986. december 18-i 86/653/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 7. cikke (1) bekezdése b) pontját, e rendelkezés szövegére és céljára tekintettel úgy kell-e értelmezni, hogy az az önálló vállalkozóként működő kereskedelmi ügynök részére korlátlan jogot biztosít a jutalékra az ügynöki szerződés időtartama alatt az olyan harmadik személlyel kötött szerződés alapján, akit korábban ő ugyanolyan ügyletre mint vevőt szerzett meg, vagy ez a jog a szerződésben kizárható?

⁽¹⁾ HL 1986. L 382., 17. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 177. o.

A Verwaltungsgericht Berlin (Németország) által 2021. február 8-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Wacker Chemie AG kontra Bundesrepublik Deutschland, képviseli: Umweltbundesamt

(C-76/21. sz. ügy)

(2021/C 182/42)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Verwaltungsgericht Berlin

Az alapeljárás felei

Felperes: Wacker Chemie AG

Alperes: Bundesrepublik Deutschland, képviseli: Umweltbundesamt

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a kapacitásbővítésnek az Európai Bizottság ETS-hez kapcsolódó állami támogatásokra vonatkozó iránymutatásában⁽¹⁾ meghatározott fogalmát, miszerint a létesítmény reáltőke-befektetés (vagy fokozatos reáltőke-befektetések egész sora) következtében a változást megelőző kezdeti installált kapacitáshoz képest legalább 10 %-kal nagyobb kapacitáson üzemeltethető, hogy az
 - a. a reáltőke-befektetés és a műszakilag és jogilag lehetséges maximális kapacitás bővítése közötti okozati összefüggéstől, vagy
 - b. a 2011. április 27-i 2011/278/EU határozat⁽²⁾ 3. cikkének i) és l) pontjával összefüggésben a megváltozott működés kezdetét követő első hat hónapos időszak két legnagyobb havi volumenének átlagával való összehasonlítástól függ?
- 2) Az 1. b. kérdésre adott igenlő válasz esetén: Úgy kell-e értelmezni a 2011/278 határozat 3. cikkének i) pontját, hogy az nem a műszakilag és jogilag lehetséges maximális kapacitás bővítésének terjedelmétől függ, hanem kizárólag a 2011/278 határozat 3. cikkének l) pontja szerinti átlagértéktől, függetlenül attól, hogy ez a végrehajtott fizikai módosításból vagy a nagyobb teljesítményből következik-e, és ha igen, milyen mértékben?
- 3) A 2011/278 határozat 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban kell-e értelmezni az ETS-iránymutatás I. melléklete szerinti installált kezdeti kapacitás fogalmát?
- 4) Úgy kell-e értelmezni az Európai Bizottságnak a bejelentett állami támogatási programmal kapcsolatban kifogást nem tartalmazó határozatát,
 - a. hogy az a nemzeti szabályozás és az állami támogatásokra vonatkozó iránymutatás teljes körű összeegyeztethetőségét a nemzeti támogatási programban hivatkozott egyéb nemzeti jogi rendelkezések tekintetében is megállapítja vagy,
 - b. hogy a nemzeti támogatási programot és az egyéb nemzeti jogot a maga részéről úgy kell értelmezni, hogy azoknak végső soron összhangban kell állniuk az állami támogatásokra vonatkozó iránymutatással?
- 5) A 4. a. kérdésre adott igenlő válasz esetén: Az irányadó állami támogatásokra vonatkozó iránymutatásnak való megfelelésre tekintettel a tagállami bíróságok számára kötelező erővel bír-e az Európai Bizottságnak a bejelentett állami támogatási programmal kapcsolatban kifogást nem tartalmazó határozata?
- 6) Kötelező erővel bír-e a tagállamok számára az engedélyezett támogatási program értelmezése és alkalmazása kapcsán az Európai Bizottság állami támogatásokra vonatkozó iránymutatása azáltal, hogy a Bizottság a bejelentett állami támogatási programmal szemben kifogást nem tartalmazó határozatában ezen iránymutatásra hivatkozik és a bejelentett állami támogatás megengedhetőségét ez alapján vizsgálja?
- 7) Az ETS-iránymutatás 5. pontjának értelmezése szempontjából, amely szerint az állami támogatásoknak a környezetvédelem megvalósítani kívánt szintjéhez szükséges minimumra kell korlátozódnia, jelentőséggel bír-e a 2003/87/EK irányelvnek⁽³⁾ a 2018/410/EU irányelvvel módosított 10a. cikkének (6) bekezdése, amely szerint a tagállamok pénzügyi intézkedéseket hoznak a közvetett CO₂-költségek kompenzálására.

⁽¹⁾ A Bizottság közleménye – Iránymutatás az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei 2012 utáni kereskedelmi rendszerének kontextusában hozott egyes állami támogatási intézkedésekhez (HL 2012 C 158., 4. o.).

⁽²⁾ A kibocsátási egységekre vonatkozó harmonizált ingyenes kiosztás uniós szintű átmeneti szabályainak a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 10a. cikke értelmében történő meghatározásáról szóló, 2011. április 27-i 2011/278/EU bizottsági határozat (HL 2011 L 130., 1. o.).

⁽³⁾ Az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2003 L 275., 32. o.).

A Fővárosi Törvényszék (Magyarország) által 2021. február 8-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Digi Távközlési és Szolgáltató Kft. kontra Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

(C-77/21. sz. ügy)

(2021/C 182/43)

Az eljárás nyelve: magyar

A kérdést előterjesztő bíróság

Fővárosi Törvényszék

Az alapeljárás felei

Felperes: Digi Távközlési és Szolgáltató Kft.

Alperes: Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ (a továbbiakban: GDPR) 5. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott „célhoz kötöttséget”, hogy annak továbbra is megfelel az, ha az adatkezelő az egyébként jogszerű módon, célhoz kötötten gyűjtött és tárolt személyes adatokat párhuzamosan egy másik adatbázisban is tárolja, avagy a párhuzamos adatbázis tekintetében az adatgyűjtés jogszerű módon való célhoz kötöttsége már nem áll fenn?
- 2) Amennyiben az 1) kérdésre a válasz az, hogy maga a párhuzamos adattárolás nem összeegyeztethető a „célhoz kötöttség” elvével, akkor összeegyeztethető-e a GDPR 5. cikke (1) bekezdésének e) pontjában meghatározott „korlátozott tárolhatóság” elvével, ha az adatkezelő az egyébként jogszerű módon, célhoz kötötten gyűjtött és tárolt személyes adatokat párhuzamosan tárolja egy másik adatbázisban?

⁽¹⁾ HL 2016., L 119., 1. o.; helyesbítés: HL 2016. L 314., 72. o.

A Consiglio di Stato (Olaszország) által 2021. február 9-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Airbnb Ireland UC, Airbnb Payments UK Ltd kontra Agenzia delle Entrate

(C-83/21. sz. ügy)

(2021/C 182/44)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Consiglio di Stato

Az alapeljárás felei

Felperesek: Airbnb Ireland UC, Airbnb Payments UK Ltd

Alperes: Agenzia delle Entrate

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Hogyan kell értelmezni az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásra vonatkozó „műszaki szabálynak” és az információs társadalommal összefüggő „szolgáltatásokra vonatkozó szabálynak” az (EU) 2015/1535 irányelv⁽¹⁾ szerinti fogalmát, és konkrétan e kifejezéseket úgy kell-e értelmezni, hogy azok magukban foglalják azokat az adóintézkedéseket is, amelyek nem közvetlenül az információs társadalommal összefüggő valamely sajátos szolgáltatás szabályozására irányulnak, de mindenesetre olyanok, amelyek a tagállamon belüli tényleges szolgáltatásnyújtáshoz igazodnak, különösen azáltal, hogy az ingatlanközvetítési szolgáltatásokat nyújtó valamennyi jogalanyt – beleértve tehát az online szolgáltatásokat nyújtó külföldi illetőségű gazdasági szereplőket is – a bérbeadók által megfizetendő adók hatékony beszedéséhez kapcsolódó olyan kiegészítő kötelezettségek teljesítésére kötelezik, mint például:

- a) a közvetítő tevékenység eredményeként megkötött rövidtávú lakásbérleti szerződésekkel kapcsolatos adatok gyűjtése, majd azoknak a tagállamok adóhatóságai részére való továbbítása;
- b) a bérlők által a bérbeadók részére megfizetett összegeknek az államkincstár részére befizetendő részének levonása, majd annak az adóhatóság részére történő befizetése?

2.

- a) Ellentétes-e a szolgáltatásnyújtás szabadságának az EUMSZ 56. cikkben foglalt elvével, valamint – amennyiben a jelen ügyben alkalmazandóknak tekinthetők – a 2006/123/EK⁽¹⁾ és a 2000/31/EK irányelvből⁽²⁾ levezethető hasonló elvekkel az olyan nemzeti intézkedés, amely az Olaszországban működő ingatlanközvetítők részére – beleértve tehát az online szolgáltatásokat nyújtó, külföldi illetőségű gazdasági szereplőket is – előírja az ő közreműködésük révén megkötött, rövidtávú lakásbérleti szerződésekre vonatkozó adatok gyűjtésének, majd azoknak az adóhatóság részére történő továbbításának kötelezettségét a szolgáltatás igénybevevői által megfizetendő közvetlen adók beszedésére irányuló célból?
 - b) Ellentétes-e a szolgáltatásnyújtás szabadságának az EUMSZ 56. cikkben foglalt elvével, valamint – amennyiben a jelen ügyben alkalmazandóknak tekinthetők – a 2006/123/EK és a 2000/31/EK irányelvből levezethető hasonló elvekkel az olyan nemzeti intézkedés, amely az Olaszországban működő azon ingatlanközvetítők részére – beleértve tehát az online szolgáltatásokat nyújtó, külföldi illetőségű gazdasági szereplőket is –, akik a közreműködésük révén megkötött rövidtávú lakásbérleti szerződésekben eredő fizetési kötelezettség teljesítésének szakaszában működnek közre, előírja, hogy e kifizetések után vonják le az adót, majd azt fizessék be az államkincstár részére, a szolgáltatás igénybevevői által megfizetendő közvetlen adók beszedésére irányuló célból?
 - c) Az előző kérdésekre adandó igenlő válasz esetén: korlátozhatják-e mégis a [z uniós] joggal összhangban a szolgáltatásnyújtás szabadságának az EUMSZ 56. cikkben foglalt elvét, valamint – amennyiben a jelen ügyben alkalmazandóknak tekinthetők – a 2006/123/EK és a 2000/31/EK irányelvből levezethető hasonló elveket a fenti a) és b) pontban leírtakhoz hasonló nemzeti intézkedések, arra figyelemmel, hogy a szolgáltatás igénybevevői által megfizetendő közvetlen adók behajtása egyébként nem lenne hatékony?
 - d) Korlátozhatja-e mégis [az uniós] joggal összhangban a szolgáltatásnyújtás szabadságának az EUMSZ 56. cikkben foglalt elvét, valamint – amennyiben a jelen ügyben alkalmazandóknak tekinthetők – a 2006/123/EK és a 2000/31/EK irányelvből eredő hasonló elveket az olyan nemzeti intézkedés, amely a nem Olaszországban letelepedett ingatlanközvetítőket arra kötelezi, hogy olyan adóügyi képviselőt jelöljenek ki, aki a fenti b) pontban meghatározott nemzeti intézkedéseket a nevükben és javukra teljesíteni köteles, figyelemmel arra, hogy a szolgáltatás igénybevevői által megfizetendő közvetlen adók behajtása egyébként nem lenne hatékony?
3. Úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 267. cikk harmadik bekezdését, hogy a valamely fél által az (elsődleges vagy másodlagos) [uniós] jog értelmezésére vonatkozóan felvetett, pontos szöveggel megjelölt kérdés esetén az eljáró bíróságnak továbbra is lehetősége van arra, hogy e kérdést önállóan megfogalmazza, és így saját mérlegelése alapján, legjobb tudomása és meggyőződése szerint meghatározza az [uniós] jogi hivatkozásokat, az azokkal esetlegesen ellentétes nemzeti jogi rendelkezéseket és a kérdés szövegét a jogvita tárgyának keretei között, vagy köteles átvenni a kérelmező fél által megfogalmazott kérdést?

⁽¹⁾ A műszaki szabályokkal és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályokkal kapcsolatos információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 2015. szeptember 9-i (EU) 2015/1535 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2015. L 241., 1. o.).

⁽²⁾ A belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2006. L 376., 36. o., helyesbítés: HL 2014. L 287., 33. o.).

⁽³⁾ A belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelv (Elektronikus kereskedelemről szóló irányelv) (HL 2000. L 178., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 25. kötet, 399. o.).

A Bundesfinanzhof (Németország) által 2021. február 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Finanzamt R kontra W-GmbH

(C-98/21. sz. ügy)

(2021/C 182/45)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesfinanzhof

Az alapeljárás felei

A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél: Finanzamt R

A felülvizsgálati eljárásban ellenérdekű fél: W-GmbH

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Az alapeljárásban fennállóakhoz hasonló körülmények között úgy kell-e értelmezni a 2006/112/EK irányelv⁽¹⁾ 167. cikkével összefüggésben értelmezett 168. cikkének a) pontját, hogy egy, a leányvállalatai részére adóköteles értékesítési ügyleteket teljesítő ügyvezető holdingot az adólevonáshoz való jog a harmadik felektől igénybe vett és az általános nyereségben való részesedés ellenében a leányvállalatokba befektetett szolgáltatások után is megilleti, noha az előzetesen igénybe vett szolgáltatások nem a holding saját ügyleteivel, hanem a leányvállalatok (messzemenően) adómentes tevékenységeivel állnak közvetlen és azonnali kapcsolatban, az előzetesen igénybe vett szolgáltatásokat nem építik be a (leányvállalatok részére teljesített) adóköteles ügyletek árába, és azok nem tartoznak a holding saját gazdasági tevékenységének általános költségei körébe?
- 2) Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlata értelmében vett joggal való visszaélésnek minősül-e az, ha egy ügyvezető holdingot „közbeiktatnak” a leányvállalatok szolgáltatásbeszerzésébe oly módon, hogy a holding maga veszi igénybe azokat a szolgáltatásokat, amelyek vonatkozásában a leányvállalatokat közvetlen igénybevétel esetén nem illetné meg adólevonási jog, azokat a leányvállalatokba a nyereségükben való részesedés ellenében befekteti, majd ügyvezető holdingkénti helyzetére hivatkozással az előzetesen igénybe vett szolgáltatások után a teljes körű adólevonást érvényesíti, vagy ez a közbeiktatás adójogon kívüli okokkal igazolható, noha a teljes körű adólevonás önmagában véve a rendszerrel ellentétes és a holdingkonstrukciónak az egyszintű vállalkozásokkal szembeni versenyelőnyéhez vezetne?

⁽¹⁾ A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i tanácsi irányelv (HL 2006. L 347., 1. o.; helyesbítések: HL 2007. L 335., 60. o.; HL 2015. L 323., 31. o.).

A Törvényszék (harmadik tanács) T-486/18. sz., Danske Slagtermestre kontra Európai Bizottság ügyben 2020. december 1-jén hozott végzése ellen a Danske Slagtermestre által 2021. február 17-én benyújtott fellebbezés

(C-99/21. P. sz. ügy)

(2021/C 182/46)

Az eljárás nyelve: dán

Felek

Fellebbező: Danske Slagtermestre (képviselő: H. Sønderby Christensen advokat)

A többi fél az eljárásban: Európai Bizottság, Dán Királyság

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

— helyezze hatályon kívül a Törvényszék által a T-486/18. sz. ügyben 2020. december 1-jén hozott végzést.

Jogalapok és fontosabb érvek

- Első fellebbezési jogalap: a Törvényszék tévesen alkalmazza a közvetlen érintettség követelményét. E jogalap alátámasztása érdekében a fellebbező azt állítja, hogy a közvetlen érintettség fennállásához elegendő az, hogy a Danske Slagtermestre kifejtette azon indokokat, amelyek alapján a lépcsőzetes rendszer alkalmas arra, hogy a tagjait hátrányos versenyhelyzetbe hozza (lásd a C-622/16. P–C-624/16. P. sz. ügyben hozott ítélet 47. és 50. pontját). ⁽¹⁾ A Törvényszék ezért tévedett, amikor a megtámadott végzés 103. pontjában akként foglalt állást, hogy a Danske Slagtermestrenek bizonyítania kell, hogy mely konkrét tagjait érték hátrányok, továbbá hogy a lépcsőzetes rendszer pontosan milyen módon érinti hátrányosan a versenyhelyzetüket.
- Második fellebbezési jogalap: a Törvényszék figyelmen kívül hagyja, hogy a személyes érintettséggel kapcsolatos követelmény nem vonatkozik azokra az esetekre, amelyek az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése harmadik fordulatának hatálya alá tartoznak. A fellebbező ezért azt állítja, hogy a Törvényszék végzése tévedésen alapul, amennyiben e végzés a közvetlen érintettségnek a 103. pontban történő vizsgálata során a személyes érintettséggel kapcsolatos 71–77. pontban kifejtett megfontolásokra utal vissza. A Törvényszék mind a 63. pontban – amely a szakasz elején szerepel –, mind pedig a 82. pontban – amely a szakasz végén szerepel – kifejezetten kimondja, hogy a 71–77. pont kizárólag a személyes érintettség kritériumaira vonatkozik.
- Harmadik fellebbezési jogalap: a Törvényszék figyelmen kívül hagyja, hogy a Bíróság által a C-622/16. P–C-624/16. P. sz. ügyben alkalmazott kritériumok megerősítik, hogy a jelen ügyben teljesül a közvetlen érintettség követelménye. A fellebbező így azt állítja, hogy a Danske Slagtermestre megfelelően kifejtette a következőket: (i) a tevékenységek hasonlóak, (ii) a tagjai ugyanazon a termék- és szolgáltatási piacon működnek, mint a támogatásban részesülő társaság, és (iii) a tagjai ugyanazon a földrajzi piacon működnek, mint a támogatásban részesülő társaság. A jelen ügyben a tagjainak tevékenységei nem csupán hasonlóak, hanem azonosak a támogatás kedvezményezettjének tevékenységével.
- Negyedik fellebbezési jogalap: a Törvényszék a 103. pontban tévesen használja a „bizonyította” szót, mivel e szó lényegesen erősebb kifejezésnek minősül, mint a „megmagyarázta” vagy a „kifejtette”. Ezzel összefüggésben a fellebbező azt állítja, hogy nem arról van szó, hogy a Danske Slagtermestre nem magyarázta volna meg azokat az indokokat, amelyek alapján a tagjai olyan versenynek vannak kitéve, amely a lépcsőzetes rendszer folytán torzult. Már teljesül az a követelmény, amely szerint a kedvezményezett mentesül olyan költségek alól, amelyeket a napi szintű üzletvezetése vagy a rendes tevékenységei keretében rendes körülmények között viselnie kellett volna. Ez következik a Bíróság ítélezési gyakorlatából (lásd többek között: C-172/03. sz. Heiser ügy, 55. pont). ⁽²⁾
- Ötödik fellebbezési jogalap: a Törvényszék mindenesetre tévesen állapítja meg az ügy tényállását, ezáltal pedig a 71–77. pontban tévesen alkalmazza a jogot. A fellebbező először is azt állítja, hogy a Törvényszék téved, amikor a Danske Slagtermestre által szolgáltatott bizonyos információk tekintetében annak ellenére is fenntartásokat fogalmaz meg, hogy ezeket az információkat nem vitatja sem a Bizottság, sem a dán kormány, másodszor pedig, hogy a Törvényszék tévedett, amikor figyelmen kívül hagyott számos olyan fontos részletet, amelyeket a Danske Slagtermestre a keresetlevelében, a válaszbeadványában és azok mellékleteiben több alkalommal is kifejtett.

⁽¹⁾ A Bíróság 2018. november 6-i Scuola Elementare Maria Montessori kontra Bizottság, Bizottság kontra Scuola Elementare Maria Montessori és Bizottság kontra Ferracci ítélete (C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873).

⁽²⁾ A Bíróság 2005. március 3-i ítélete (C-172/03, EU:C:2005:130).

A Landgericht Köln (Németország) által 2021. február 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Deutsche Lufthansa AG kontra BC

(C-106/21. sz. ügy)

(2021/C 182/47)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Landgericht Köln

Az alapeljárás felei

Felperes: Deutsche Lufthansa AG

Alperes: BC

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

A légitársaság saját munkavállalóinak szakszervezeti felhíváson alapuló sztrájkja esetében a 261/2004/EK rendelet ⁽¹⁾ 5. cikkének (3) bekezdése értelmében vett rendkívüli körülményről van-e szó?

⁽¹⁾ A visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése [helyesen: jelentős késése] esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 46., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 8. kötet, 10. o.).

A Landgericht Köln (Németország) által 2021. február 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Deutsche Lufthansa AG kontra ZR

(C-107/21. sz. ügy)

(2021/C 182/48)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Landgericht Köln

Az alapeljárás felei

Felperes: Deutsche Lufthansa AG

Alperes: ZR

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

A légitársaság saját munkavállalóinak szakszervezeti felhíváson alapuló sztrájkja esetében a 261/2004/EK rendelet ⁽¹⁾ 5. cikkének (3) bekezdése értelmében vett rendkívüli körülményről van-e szó?

⁽¹⁾ A visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése [helyesen: jelentős késése] esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 46., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 8. kötet, 10. o.).

A Törvényszék (nyolcadik tanács) T-660/19. sz., Universität Bremen kontra Kutatási Végrehajtó Ügynökség ügyben 2020. december 16-án hozott végzése ellen az Universität Bremen által 2021. február 23-án benyújtott fellebbezés

(C-110/21. P. sz. ügy)

(2021/C 182/49)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Universität Bremen (képviselő: C. Schmid egyetemi tanár)

A másik fél az eljárásban: Kutatási Végrehajtó Ügynökség

A fellebbező kérelmei

A fellebbező kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül az Európai Unió Törvényszékének (nyolcadik tanács) a T-660/19. sz., Universität Bremen kontra Kutatási Végrehajtó Ügynökség ügyben 2020. december 16-án hozott végzését;

2. utalja vissza az ügyet a Törvényszék – lehetőség szerint egy másik tanács – elé érdemben történő határozathozatal céljából;
3. állapítsa meg, hogy az Universitt Bremennek Christoph Schmid egyetemi tanár által a T-660/19. sz. gyben történő képviselete az Európai Un Bírósága alapokmánya 19. cikkének hetedik bekezdése alapján érvényes;
4. másodlagosan, amennyiben megtagadják az említett egyetemi tanár általi érvényes képviseletet, állapítsa meg, hogy az Universitt Bremen jogosult arra, hogy a T-660/19. sz. gyben folytatott eljárást a jelenlegi formájában olyan ügyvéd folytassa tovább a Törvényszék előtt, aki megfelel az alapokmány 19. cikkének (3) s (4) bekezdésében meghatározott feltételeknek;
5. a kltsegekrl a Törvényszék határozzon azzal, hogy az alperes – a Törvényszék határozatától függetlenül – viseli az eddigi eljárás és a fellebbezési eljárás kltsegeit, vagy másodlagosan, mindegyik fél maga viseli az eddigi eljárásban felmerült saját kltsegeit; rendelje el, hogy mindkét esetben haladéktalanul trtsk vissza a felperes által a Törvényszék előtti eljárásban az alperesnek fizetett gyvdi munkadíjat.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező azt állítja, hogy a megtámadott végzés tévesen utasítja el mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant a Kutatási Végrehajtó gynksg 2019. július 16-i Ares (2019) 4590599 határozatának a megsemmisítése iránti keresetét azon az alapon, hogy Christoph Schmid egyetemi tanár a Törvényszék eljárási szabályzatának 126. cikke értelmében nem rendelkezett érvényes képviselettel. A Törvényszék e végzése téves jogalkalmazáson alapul. Elszor is, a Törvényszék figyelmen kívül hagyja azt a tényt, hogy azok az egyetemi tanárok, akik a tagállam joga szerint bíróság előtt eljárhatnak, az Európai Un Bírósága alapokmánya 19. cikke hetedik bekezdésének szövege és rendszere alapján kiváltságos helyzetben vannak, és nem kell megfelelniük az Európai Un Bírósága alapokmánya 19. cikkének harmadik és negyedik bekezdésében elért önálló gyvdfogalom feltételeinek. Másodszor és másodlagosan, az Európai Un Alapjogi Chartájának 47. cikkében és az EJE 6. cikkének (1) bekezdésében foglalt, meghallgatáshoz való alapvető joggal, valamint az arányosság elvével összhangban a Törvényszéknek mindenesetre jeleznie kellett volna az elfogadhatósággal kapcsolatos problémákat; alternatív megoldásként az ilyen hivatkozást legalább a Törvényszék honlapján, például a „Ellenőrző lista: Keresetlevél” alatt fel kellett volna tüntetni.

A Törvényszék (hetedik tanács) T-243/18. sz., VW kontra Bizottság ügyben 2020. december 16-n hozott ítélete ellen az Európai Bizottság által 2021. február 25-n benyújtott fellebbezés

(C-116/21. P. sz. gy)

(2021/C 182/50)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Európai Bizottság (képviselek: B. Schima, B. Mongin, G. Gattinara meghatalmazottak)

A többi fl az eljárásban: Európai Parlament, az Európai Un Tanácsa

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül a 2020. december 16-i T-243/18. sz., VW kontra Bizottság ügyben hozott ítéletet;
- utasítsa el az elfok keresetét;
- a fellebbezési eljárásban ellenérdekű felet kötelezze az elfok eljárás kltsegeinek viselésére;
- a fellebbezési eljárásban ellenérdekű felet kötelezze a fellebbezési eljárás kltsegeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az első jogalap a jogalkotó valamely választása jogszerűségének értékelési szempontjait érintő téves jogalkalmazásra és az indoklási kötelezettség megsértésére vonatkozik (a megtámadott ítélet 46–49. és 58. pontja). A Bizottság azt állítja, hogy:

- A Törvényszék eltért azon elvtől, amely szerint valamely uniós jogi aktus jogszerűségének az alapvető jogokra tekintettel történő értékelése nem alapulhat olyan állításokon, amelyek ezen aktus egy konkrét esetben megvalósult következményeire vonatkoznak;
- a személyzeti szabályzat valamely rendelkezésének jogellenessége nem alapulhat a jogalkotó választásának „észszerűtlen” jellegén;
- a Törvényszék nem vette figyelembe az összehasonlítható két helyzet összes jellemzőjét, megsértve a HK kontra Bizottság ítéletben (C-460/18 P) lefektetett elveket.

A második jogalap a hátrányos megkülönböztetés elvének értelmezését érintő téves jogalkalmazásra vonatkozik, mivel a Törvényszék összehasonlíthatónak ítélte a tisztviselők személyzeti szabályzata VIII. mellékletének 18. cikkében és 20. cikkében szereplő helyzeteket (a megtámadott ítélet 50–61. pontja). A Bizottság azzal érvel, hogy:

- a házasságkötés időpontja nem az egyedüli szempont, amely megkülönbözteti egymástól a személyzeti szabályzat VIII. mellékletének 18. és 20. cikkében szereplő helyzeteket. A megkülönböztetés egy sor más tényezőn alapul, amelyek figyelembevételét a Törvényszék megtagadta;
- a Törvényszéknek figyelembe kellett volna vennie a szóban forgó két rendelkezésben a házasságkötés minimális időtartamának célját, ami egyértelművé tette volna azok eltéréseit;
- az életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetés nem nyert bizonyítást.

A harmadik jogalap az Alapjogi Charta 52. cikkének első bekezdését érintő téves jogalkalmazásra és az indoklási kötelezettség többszöri megsértésére vonatkozik (a megtámadott ítélet 65–80. és 81–88. pontja).

- a jogalap első része a tisztviselők személyzeti szabályzata VIII. mellékletének 18–20. cikkében előírt túlélő hozzátartozói nyugdíjról való határozathozatal elmulasztására vonatkozik;
- a jogalap második része a csalások megelőzése célkitűzésének értelmezését érintő téves jogalkalmazásra és az indoklási kötelezettség megsértésére vonatkozik (a megtámadott ítélet 65–80. pontja);
- a jogalap harmadik része az uniós nyugdíjrendszer pénzügyi egyensúlyának megőrzésére irányuló célkitűzés értelmezését érintő téves jogalkalmazásra vonatkozik (a megtámadott ítélet 81–88. pontja).

Törvényszék (hetedik tanács) T-315/19. sz., BT kontra Bizottság ügyben 2020. december 16-án hozott ítélete ellen az Európai Bizottság által 2021. február 25-én benyújtott fellebbezés

(C-117/21. sz. ügy)

(2021/C 182/51)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Európai Bizottság (képviselők: B. Schima, B. Mongin, G. Gattinara meghatalmazottak)

A többi fél az eljárásban: BT, Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa, Association internationale des anciens de l'Union européenne (AIACE Internationale)

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül a 2020. december 16-i BT kontra Bizottság ítéletet (T-315/19);

- utasítsa el az elsőfokú keresetet;
- a fellebbezési eljárásban ellenérdekű felet kötelezze az elsőfokú eljárás költségeinek viselésére;
- a fellebbezési eljárásban ellenérdekű felet kötelezze a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az első jogalap a jogalkotó valamely választása jogszerűségének értékelési szempontjait érintő téves jogalkalmazásra és az indoklási kötelezettség megsértésére vonatkozik (a megtámadott ítélet 42., 49. és 57. pontja). A Bizottság azt állítja, hogy:

- A Törvényszék eltért azon elvtől, amely szerint valamely uniós jogi aktus jogszerűségének az alapvető jogokra tekintettel történő értékelése nem alapulhat olyan állításokon, amelyek ezen aktus egy konkrét esetben megvalósult következményeire vonatkoznak;
- a személyzeti szabályzat valamely rendelkezésének jogellenessége nem alapulhat a jogalkotó választásának „észszerűtlen” jellegén;
- a Törvényszék nem vette figyelembe az összehasonlítható két helyzet összes jellemzőjét, megsértve a HK kontra Bizottság ítéletben (C-460/18 P) lefektetett elveket.

A második jogalap a hátrányos megkülönböztetés elvének értelmezését érintő téves jogalkalmazásra vonatkozik, mivel a Törvényszék összehasonlíthatónak ítélte a tisztviselők személyzeti szabályzata VIII. mellékletének 18. cikkében és 20. cikkében szereplő helyzeteket (a megtámadott ítélet 51–63. pontja). A Bizottság azzal érvel, hogy:

- a házasságkötés időpontja nem az egyedüli szempont, amely megkülönbözteti egymástól a személyzeti szabályzat VIII. mellékletének 18. és 20. cikkében szereplő helyzeteket. A megkülönböztetés egy sor más tényezőn alapul, amelyek figyelembevételét a Törvényszék megtagadta;
- a Törvényszéknek figyelembe kellett volna vennie a szóban forgó két rendelkezésben a házasságkötés minimális időtartamának célját, ami egyértelművé tette volna azok eltéréseit;
- az életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetés nem nyert bizonyítást.

A harmadik jogalap az Alapjogi Charta 52. cikkének első bekezdését érintő téves jogalkalmazásra és az indoklási kötelezettség többszöri megsértésére vonatkozik (a megtámadott ítélet 66–93. pontja).

- a jogalap első része az Alapjogi Charta 52. cikke első bekezdésének értelmezését érintő téves jogalkalmazásra vonatkozik, amely abban áll, hogy a Törvényszék megtagadta a tisztviselő halálának a túlélő házastársra nézve járó következmények közötti, aszerint történő különbségtételt, hogy a házasságot a szolgálat fennállása alatt vagy azt követően kötötték (a megtámadott ítélet 66–84. pontja);
- a jogalap második része a csalások megelőzése célkitűzésének értelmezését érintő téves jogalkalmazásra és az indoklási kötelezettség megsértésére vonatkozik (a megtámadott ítélet 90–105. pontja);
- a jogalap harmadik része az uniós nyugdíjrendszer pénzügyi egyensúlyának megőrzésére irányuló célkitűzés értelmezését érintő téves jogalkalmazásra vonatkozik (a megtámadott ítélet 85–93. pontja).

A Törvényszék (hetedik tanács) T-442/17. RENV. sz., RN kontra Bizottság ügyben 2020. december 16-án hozott ítélete ellen az Európai Bizottság által 2021. február 25-én benyújtott fellebbezés

(C-118/21. P sz. ügy)

(2021/C 182/52)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Európai Bizottság (képviselők: B. Schima, B. Mongin, G. Gattinara meghatalmazottak)

A többi fél az eljárásban: RN, Európai Parlament

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül a 2020. december 16-i RN kontra Bizottság ítéletet (T-442/17 RENV);
- utasítsa el az elsőfokú keresetet;
- a fellebbezési eljárásban ellenérdekű felet kötelezze az elsőfokú eljárás költségeinek viselésére;
- a fellebbezési eljárásban ellenérdekű felet kötelezze a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az első jogalap a Törvényszék általi téves jogalkalmazásra vonatkozik, mivel túlterjeszkedett az elé visszautalt jogvitának a fellebbviteli bíróság által meghatározott tárgyán (a megtámadott ítélet 41–46. pontja). A Bizottság azt állítja, hogy:

- a visszautalás terjedelme nincs a visszautalást követően eljáró bíróság értékelésére bízva;
- a fellebbviteli bíróság megállapította, hogy a tisztviselők személyzeti szabályzata VIII. mellékletének 18. és 20. cikke eltérő helyzetekre vonatkoznak. E helyzeteket eltérően kezelték, e bíróság tehát hallgatólagosan, de szükségszerűen negatívan nyilatkozott az egyenlő bánásmód elvének megsértéséről;
- a Törvényszék visszautalást követően hozott ítélete ellentmond a fellebbezési eljárásban hozott ítéletnek abban az egyébként véglegesen elbírált kérdésben, hogy megvalósult-e hátrányos megkülönböztetés.

A második jogalap a jogalkotó valamely válaszára jogszerűségének értékelési szempontjait érintő téves jogalkalmazásra és az indoklási kötelezettség megsértésére vonatkozik (a megtámadott ítélet 68–71. és 79. pontja). A Bizottság szerint:

- A Törvényszék eltért azon elvtől, amely szerint valamely uniós jogi aktus jogszerűségének az alapvető jogokra tekintettel történő értékelése nem alapulhat olyan állításokon, amelyek ezen aktus egy konkrét esetben megvalósult következményeire vonatkoznak;
- a tisztviselők személyzeti szabályzata valamely rendelkezésének jogellenessége nem alapulhat a jogalkotó választásának „észszerűtlen” jellegén;
- a Törvényszék nem vette figyelembe az összehasonlítható két helyzet összes jellemzőjét, megsértve a HK kontra Bizottság ítéletben (C-460/18 P) lefektetett elveket.

A harmadik jogalap a hátrányos megkülönböztetés elvének értelmezését érintő téves jogalkalmazásra vonatkozik, mivel a Törvényszék összehasonlíthatónak ítélte a tisztviselők személyzeti szabályzata VIII. mellékletének 18. cikkében és 20. cikkében szereplő helyzeteket (a megtámadott ítélet 72–85. pontja). A Bizottság azzal érvel, hogy:

- a házasságkötés időpontja nem az egyedüli szempont, amely megkülönbözteti egymástól a személyzeti szabályzat VIII. mellékletének 18. és 20. cikkében szereplő helyzeteket. A megkülönböztetés egy sor más tényezőn alapul, amelyek figyelembevételét a Törvényszék megtagadta;
- a Törvényszéknek figyelembe kellett volna vennie a szóban forgó két rendelkezésben a házasságkötés minimális időtartamának célját, ami egyértelművé tette volna azok eltéréseit;
- az életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetés nem nyert bizonyítást.

A negyedik jogalap az Alapjogi Charta 52. cikkének első bekezdését érintő téves jogalkalmazásra és az indoklási kötelezettség többszöri megsértésére vonatkozik (a megtámadott ítélet 87–88. és 90–113. pontja).

- a jogalap első része az Alapjogi Charta 52. cikke első bekezdésének értelmezését érintő téves jogalkalmazásra vonatkozik, amely abban áll, hogy a Törvényszék megtagadta a tisztviselő halálának a túlélő házastársra nézve járó következmények közötti, aszerint történő különbségtételt, hogy a házasságot a szolgálat fennállása alatt vagy azt követően kötötték (a megtámadott ítélet 87–88. pontja);
- a jogalap második része a csalások megelőzése célkitűzésének értelmezését érintő téves jogalkalmazásra és az indoklási kötelezettség megsértésére vonatkozik (a megtámadott ítélet 90–105. pontja);
- a harmadik rész az uniós nyugdíjrendszer pénzügyi egyensúlyának megőrzésére irányuló célkitűzés értelmezését érintő téves jogalkalmazásra vonatkozik (a megtámadott ítélet 106–113. pontja).

A Bundesarbeitsgericht (Németország) által 2021. február 26-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – LB kontra TO

(C-120/21. sz. ügy)

(2021/C 182/53)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesarbeitsgericht

Az alapeljárás felei

Felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél: LB

A felülvizsgálati eljárásban ellenérdekű fél: TO

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Ellentétes-e a munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, 2003. november 4-i 2003/88/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 7. cikkével, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája 31. cikkének (2) bekezdésével az olyan nemzeti szabályozás alkalmazása, mint a BGB 195. § -ával összefüggésben értelmezett 194. § -ának (1) bekezdése, amelynek értelmében a fizetett éves szabadsághoz való jogra hároméves általános elévülési idő vonatkozik, és ezen elévülési idő a BGB 199. § -ának (1) bekezdésében megjelölt feltételek mellett a szabadság esedékessége évének végével kezdődik, ha a munkáltató a megfelelő felhívás és tájékoztatás elmulasztásával nem tette ténylegesen lehetővé a munkavállaló számára, hogy a szabadsághoz való jogát gyakorolja?

⁽¹⁾ HL 2003. L 299., 9. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 381. o.; helyesbítés: HL 2020. L 92., 22. o.

A Lietuvos vyriausiosis administracinis teismas (Litvánia) által 2021. február 26-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Get Fresh Cosmetics Limited kontra Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba

(C-122/21. sz. ügy)

(2021/C 182/54)

Az eljárás nyelve: litván

A kérdést előterjesztő bíróság

Lietuvos vyriausiosis administracinis teismas

Az alapeljárás felei

Felperes: Get Fresh Cosmetics Limited

Alperes: Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a másnak látszó, és ezáltal a fogyasztók egészségét vagy biztonságát veszélyeztető termékekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1987. június 25-i 87/357/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 1. cikkének (2) bekezdését, hogy az úgy határozza meg az e cikk (1) bekezdése alá tartozó termékeket, hogy azokat, bár nem élelmiszerek, formájuk, illatuk, színük, megjelenésük, csomagolásuk, címkézésük, kiterjedésük vagy méretük alapján a fogyasztók, különösen a gyermekek, összetéveszthetik élelmiszerekkel, és ezért azokat szájukba veszik, szopogatják vagy lenyelik, ami veszéllyel járhat, mivel objektív és alátámasztott adatok bizonyítják, hogy ez többek között fulladást, mérgezést vagy az emésztőtraktus átfűródását, illetve elzáródását okozza?
- 2) Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén a tagállam illetékes felügyeleti hatóságára hárul-e a bizonyítási teher?

⁽¹⁾ HL 1987. L 192., 49. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 8. kötet, 283. o.

**A Törvényszék (harmadik tanács) T-541/18. sz., Changmao Biochemical Engineering kontra Bizottság
ügyben 2020. december 16-án hozott ítélete ellen a Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd által
2021. február 26-án benyújtott fellebbezés**

(C-123/21. sz. ügy)

(2021/C 182/55)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd (képviselők: K. Adamantopoulos dikigoros, P. Billiet, advocaat)

A többi fél az eljárásban: Európai Bizottság, Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA és Caviro Distillerie Srl

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a Törvényszéknek a T-541/18. sz. ügyben 2020. december 16-án hozott ítéletét;
- adjon helyt a fellebbező által a Törvényszék előtt előterjesztett keresetben foglalt kérelmeknek, és semmisítse meg a vitatott rendeletet⁽¹⁾ a fellebbezőre vonatkozó részében, vagy másodlagosan teljes egészében, a Bíróság alapkormányának 61. cikke alapján; és
- az alperest és a beavatkozó feleket kötelezze a felperes részéről a jelen fellebbezéshez kapcsolódóan és a T-541/18. sz. ügyben a Törvényszék előtti eljárásban felmerült költségek viselésére; vagy
- másodlagosan utalja vissza az ügyet a Törvényszékhez annak érdekében, hogy határozzon a fellebbező bármelyik vagy valamennyi jogalapjáról, amennyiben az eljárás állása lehetővé teszi;
- az eljárás költségeiről jelenleg ne határozzon.

Jogalapok és fontosabb érvek

Első fellebbezési jogalap: a megtámadott ítélet 64., 65. és 74. pontjában a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy az alaprendelet⁽²⁾ 2. cikkének (7) bekezdése alapján elfogadott uniós jogi aktusok jogszerűsége nem vizsgálható felül a Kínai Népköztársaság WTO-hoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv (a továbbiakban: csatlakozási jegyzőkönyv) alapján. Másodlagosan a megtámadott ítélet tekintetében téves jogalkalmazásra került sor, mivel a Törvényszék az ítéletben nem ismerte el, hogy az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdése kivételt képez az alaprendelet 2. cikkének (1)–(6) bekezdései alól, amelyet a csatlakozási jegyzőkönyv 15. cikke a) pontjának ii. alpontja és e cikk d) pontja alapján kizárólag a Kínából származó, Uniósba irányuló behozatalra lehet alkalmazni, mindaddig, amíg e rendelkezések hatályban vannak. Az, hogy a fellebbező esetében analóg országgént Argentínát alkalmazták, mind az uniós jog, mind a WTO joga szempontjából téves. Ez a megközelítés ahhoz vezetett, hogy a Bizottság nagyon magas dömpingkülönbözetet állapított meg a felperes tekintetében olyan esetben, amikor nem állt volna fenn dömpingkülönbözet, ha a Bizottság a fellebbezőre az alaprendelet 2. cikke (1)–(6) bekezdéseinek rendelkezéseit alkalmazta volna.

Második fellebbezési jogalap: a Törvényszék által a megtámadott ítélet 103., 106., 109–112., 114., 116., 117., 120. és 121. pontjában tett megállapítások nyilvánvalóan hibás jogalkalmazáson alapulnak annak megállapítását érintően, hogy a Bizottság nem sértette meg az alaprendelet 3. cikkének (1), (2) és (5) bekezdését, 11. cikkének (2) és (9) bekezdését, valamint a gondossági és megfelelő ügyintézési kötelezettségét azáltal, hogy az uniós borkősav-ágazat helyzetének értékelésekor nem vette figyelembe a Distilerie Mazzari-nak, azaz, a legnagyobb, legjővedelmezőbb és lesikeresebb uniós borkősav-termelőnek a teljesítményét és a kereskedelmi tevékenységeit, valamint azt, hogy bizonyos uniós borkősav-gyártók helytelen befektetési döntései negatívan érintették a teljesítményüket.

Harmadik fellebbezési jogalap: a Törvényszék által a megtámadott ítélet 138., 139., 145–147., 150. és 152. pontjában tett megállapítások nyilvánvalóan téves jogalkalmazáson alapulnak annak megállapítását érintően, hogy a Bizottság nem sértette meg az alaprendelet 3. cikkének (1), (2) és (5) bekezdését, 11. cikkének (2) bekezdését, valamint a gondossági és megfelelő ügyintézési kötelezettségét azáltal, hogy a kár megismétlődése valószínűségének az értékelésekor nem vette figyelembe a Hangzhou Bioking-nek, azaz, az EU-ba irányuló borkősav-export legnagyobb exportőrének a tevékenységeit, az éghajlati változásaik hatásait, valamint a szintetikus és a természetes úton előállított borkősav végső felhasználása közötti különbségeket.

Negyedik fellebbezési jogalap: a Törvényszék a megtámadott ítélet 171. és 173–177. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a Bizottság a jelen ügyben megfelelő időben felajánlotta a fellebbező számára az összes lényeges tény és megfontolás közlését. Ha a Bizottság tiszteletben tartotta volna az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése, 11. cikkének (2) bekezdése, 6. cikkének (2) bekezdése, 19. cikkének (2) és (4) bekezdése, 20. cikkének (2) és (4) bekezdése, valamint a WTO dömpingellenes megállapodása 6. cikkének (2) és (4) bekezdése szerinti kötelezettségeit, a fellebbező lényeges észrevételeket terjesztett volna a Bizottság elé, és az Unió sebezhetőségére, valamint a kár megismétlődésének a valószínűségére vonatkozó megállapítások eltérőek, és a fellebbezőre nézve kedvezőbbek lettek volna.

A fellebbező továbbá azzal érvel, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor az EUMSZ 296. cikk alapján értékelte a fellebbező állításait 1) a megtámadott ítélet 187. pontjában azzal kapcsolatban, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a vitatott rendelet általi alkalmazására vonatkozóan nincs jogalap; 2) a megtámadott ítélet 188. pontjában az uniós borkősav-ipar helyzetével kapcsolatban; 3) a megtámadott ítélet 189. pontjában a kár megismétlődésének valószínűségével és a Hangzhou Bioking teljesítményének relevanciájával kapcsolatban. Ezen érveket a fellebbező által a Törvényszékhez benyújtott keresetlevélben hivatkozott első, illetve negyedik jogalap keretében kellett volna elemezni.

(¹) A Kínai Népköztársaságból származó borkősav behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vámnak az (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti hatályvesztési felülvizsgálatot követő kivetéséről szóló, 2018. június 28-i (EU) 2018/921 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2018. L 164., 14. o.).

(²) Az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2016. L 176., 21. o.).

A Lietuvos vyriausiosis administracinis teismas (Litvánia) által 2021. február 26-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Lietuvos notarų rūmai, M. S., S. Š., D. V., V. P., J. P., D. L.-B., D. P., R. O. I. kontra Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba

(C-128/21. sz. ügy)

(2021/C 182/56)

Az eljárás nyelve: litván

A kérdést előterjesztő bíróság

Lietuvos vyriausiosis administracinis teismas

Az alapeljárás felei

Felperesek: Lietuvos notarų rūmai, M. S., S. Š., D. V., V. P., J. P., D. L.-B., D. P., R. O. I.

Alperes: Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdését, hogy a Litván Köztársaságban a közjegyzők, amikor a közjegyzői kamara által elfogadott, jelen ügyben ismertetett pontosításokkal kapcsolatos tevékenységet folytatnak, az EUMSZ 101. cikk értelmében vett vállalkozásnak minősülnek?
2. Úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdését, hogy a litván közjegyzői kamara által elfogadott, jelen ügyben ismertetett pontosítások az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdése értelmében vett, társulás által hozott döntésnek minősülnek?
3. A második kérdésre adott igenlő válasz esetén e pontosítások célja vagy hatása az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdése értelmében a belső piacon belüli verseny megakadályozása, korlátozása vagy torzítása?
4. Az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésének esetleges megsértéséről való határozathozatal során ezeket a jelen ügyben ismertetett pontosításokat a Wouters ítélet⁽¹⁾ 97. pontjában meghatározott szempontok alapján kell-e értékelni?
5. A negyedik kérdésre adott igenlő válasz esetén jogszerű céloknak minősülnek-e ezen pontosításoknak a Wouters ítélet 97. pontjában meghatározott szempontok szerinti értékelése során a felperesek által hivatkozott célok, nevezetesen a közjegyzői gyakorlat egységesítése, a szabályozási hézag megszüntetése, a fogyasztók érdekeinek védelme, a fogyasztók egyenlő bánásmódjának és az arányosság elvének biztosítása, valamint a közjegyzők megalapozatlan polgári jogi felelősségre vonással szembeni védelme?
6. Az ötödik kérdésre adott igenlő válasz esetén úgy kell-e tekinteni, hogy az e pontosításokkal előírt korlátozások nem haladják meg a jogszerű célok megvalósításának biztosításához szükséges mértéket?
7. Úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 101. cikket, hogy úgy tekinthető, hogy az elnökség tagjaként eljáró közjegyzők megsértették e cikket, és bírság szabható ki velük szemben azon az alapon, hogy közjegyzőként dolgozva részt vettek a jelen ügyben ismertetett pontosítások meghozatalában?

⁽¹⁾ 2002. február 19-i ítélet, C-309/99, EU:C:2002:98.

A Törvényszék (nyolcadik tanács) T-350/20. sz., Wagenknecht kontra Bizottság ügyben 2020. december 17-én hozott végzése ellen Lukáš Wagenknecht által 2021. március 1-jén benyújtott fellebbezés

(C-130/21. P. sz. ügy)

(2021/C 182/57)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Lukáš Wagenknecht (képviselő: A. Koller advokátka)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság

- helyezze teljes mértékben hatályon kívül a Törvényszék T-350/20 Wagenknecht kontra Bizottság végzését;
- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az első jogalap a pártatlanság kötelezettségének J.Ch. Laitenberger – a Törvényszék bírása -összeférhetetlenségéből eredő megsértésén alapul, tekintve, hogy először is 2019-ig ő az Európai Bizottság főigazgatója volt, másodszor e minőségében 2018-ban a fellebbezővel folytatott kommunikáció során szóvivője útján közölte hivatalos álláspontját, amelynek értelmében az Európai Bizottságnak el kell kerülnie az Agrofert Group részére nyújtott, lehetségesen jogellenes állami támogatás vizsgálatát. Az ilyen helyzet objektív módon utal J.Ch. Laitenberger bíró összeférhetlenségére, függetlenül attól, hogy ténylegesen sor került-e összeférhetlenségi szabály megsértésére.

A második jogalap a Törvényszék bíráit feladataik lelkiismeretes ellátására vonatkozóan terhelő kötelezettség abból eredő megsértésén alapul, hogy nem tudták felismerni ezen ügy alapvető jelentőségét az Európai Unió alapvető intézményi működése és alapvető értékei tekintetében, továbbá az eljárásnak és az abból következő végzésnek e szempontokhoz való igazítása tekintetében.

A harmadik jogalap a Törvényszék nyolcadik tanácsa függetlenségének megsértésén alapul, mivel az kételkedés nélkül elfogadta az Európai Bizottság által követett, a intézményként hozott aktusai érdemi felülvizsgálatának elkerülésére irányuló perstratégiáját, továbbá ténylegesen felhagyott az Európai Unió intézményei – köztük az Európai Bizottság – azon kötelezettségeivel kapcsolatos bírósági felülvizsgálattal, hogy az uniós költségvetés körében az összeférhetlenség tilalmát érvényesítsék.

A negyedik jogalap az igazságszolgáltatásnak a Törvényszék által a fellebbezőtől való megtagadásán alapul, mivel nem tette lehetővé az európai uniós intézmények – köztük az Európai Bizottság – szankcionálását, amennyiben azok konkrét uniós jogi rendelkezéseket sértenek és megsértik az Európai Unió alapvető értékeit. Az uniós polgárok és választott képviselőik abban való megakadályozása, hogy ilyen intézményeket pereljenek mulasztás miatt „az igazságszolgáltatás megtagadásának” minősül.

Az ötödik jogalap a fellebbező élethez való jogának megsértésén alapul, mivel a Törvényszék nem vizsgálta a fellebbező bizonyítékokkal alátámasztott azon állítását, miszerint az élete veszélyben forog azáltal, hogy – jóllehet közvetetten – a Bíróság előtt hivatkozott a cseh miniszterelnök, Andrej Babiš összeférhetlenségére.

A hatodik jogalap az EJEE 6. cikkének (1) bekezdése és az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikke szerinti tisztességes eljáráshoz való jognak először is a felperes legtöbb érve elbírálásának a fellebbező érvei számának és érdemének figyelmen kívül hagyásából fakadó hiányából, másrészt a fellebbező érveinek pozitív és negatív félremagyarázására vonatkozó néhány érvevel kapcsolatos „logikai hibából”, harmadszor a fellebbező érvei elbírálásának teljes hiányából adódó megsértésén alapul.

A hetedik jogalap a demokrácia alapvető értékének megsértésén alapul, mivel az uniós intézmények számára előnyös a cseh miniszterelnök összeférhetlenségi problémája megoldásának halogatása, tekintve, hogy az lehetővé teszi, hogy az Európai Bizottság és egyéb tagállamok könnyebben „csikarjanak ki támogatást” a Cseh Köztársaságtól az Európai Tanácsban olyan kérdésekben, amelyekhez ezen egyéb tagállamoknak és az Európai Bizottságnak érdeke fűződik, a Cseh Köztársaságnak azonban nem, amely ténylegesen csökkenti a Cseh Köztársaság mint tagállam szavazatainak értékét az Európai Tanácsban.

A nyolcadik jogalap a jogállamiság alapvető értékének a Törvényszék általi megsértésén alapul, mivel megállapította, hogy valamely tagállam parlamenti képviselőjének nem fűződik érdeke ahhoz, hogy a Bíróságtól kérje annak elbírálását, hogy az Európai Unió végrehajtó szerve (Bizottság) betartja-e a kötelezően alkalmazandó uniós jogszabályokból rá háruló kötelezettségeket, és az uniós adófizetőnek nem fűződik érdeke ahhoz, hogy a Bíróságtól választott képviselőjén – a Cseh Köztársaság parlamenti bizottságának elnökén – keresztül kérje a pénzeszközök elosztása jogszerűségének, valamint annak felülvizsgálatát, hogy az Európai Unió végrehajtó szerve (Bizottság) betartja-e és betartatja-e az adófizetők pénzének megfelelő elosztására vonatkozó szabályokat.

A kilencedik jogalap a törvény előtti egyenlőség alapvető értékének a Törvényszék általi megsértésén alapul, mivel az Európai Unió már nem a törvény előtti egyenlőség alapvető értékét tiszteletben tartó nemzetközi szervezet, ahogy azt a Bizottság állítja és amit a Törvényszék is megerősít, amennyiben a pénzügyi szabályok⁽¹⁾ 61. cikke és az EUMSZ 325. cikkének (1) bekezdése kötelező bizonyos személyekre és (nemzeti) intézményekre, míg egyéb személyekre (uniós biztosok) és intézményekre (Bizottság) ténylegesen nem, mivel nincs aki a Bíróság előtt perelje ez utóbbiakat abban az esetben, ha azok e cikkeket az azokból eredő kötelezettségek be nem tartásában megnyilvánuló mulasztás által sértik meg.

A tizedik jogalap a jogállamiság alapvető értékének megsértésén alapul, mivel az eljárásnak az Európai Unió alapvető értékeit megsértő megtagadását nem orvosolhatja az, hogy a Bizottság folyamatos jelleggel megtagadja az eljárást.

A tizenegyedik jogalap a tagállamok jogrendszerei közös elveinek megsértésén, azaz közhivatalnokok – köztük a kormányok tagjai – összeférhetetlensége tilalmának elvén alapul, amely ezen elv hatékony érvényesítését is tartalmazza, és ez az uniós intézmény – ideértve az Európai Bizottságot – érdekeitől eltérő érdekeltséggel rendelkező személy számára azt a lehetőséget tartalmazza, hogy az Európai Bizottság mulasztása miatt indítson keresetet az összeférhetetlenség tilalmának hatékony érvényesítése érdekében.

(¹) Az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. július 18-i 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi (EU, Euratom) rendelet (HL 2018, L 193, 1. o.).

A Budai Központi Kerületi Bíróság (Magyarország) által 2021. március 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – KI elleni büntetőeljárás

(C-131/21. sz. ügy)

(2021/C 182/58)

Az eljárás nyelve: magyar

A kérdést előterjesztő bíróság

Budai Központi Kerületi Bíróság

Az alapeljárás fele

KI

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Ellentétes-e az Európai Unió Alapjogi Chartája 50. cikkének – az Emberi Jogok és Alapvető Szabadságok Védelméről szóló, 1950. évi európai egyezmény (a továbbiakban: EJE) 7. kiegészítő jegyzőkönyve 4. cikkének, valamint az EJEB vonatkozó ítélezési gyakorlatának fényében értelmezett – rendelkezésével azon büntetőeljárás lefolytatása, amelynek tárgya részben egy olyan tényállás, amely miatt a vádlottal szemben szabálysértési eljárásban már jogerősen helyszíni bírságot szabtak ki, amely bírság – annak meg nem fizetése folytán – bíróság által hozott határozatban elzárásra került átváltoztatásra?

A Landgericht Köln (Németország) által 2021. március 4-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Deutsche Lufthansa AG kontra GD és WT

(C-135/21. sz. ügy)

(2021/C 182/59)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Landgericht Köln

Az alapeljárás felei

Felperes: Deutsche Lufthansa AG

Alperesek: GD, WT

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

A légitfuvarozó saját munkavállalóinak szakszervezeti felhíváson alapuló sztrájkja esetében a 261/2004/EK rendelet ⁽¹⁾ 5. cikkének (3) bekezdése értelmében vett rendkívüli körülményről van-e szó?

⁽¹⁾ A visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése [helyesen: jelentős késése] esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 46., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 8. kötet, 10. o.).

A Törvényszék (hetedik tanács) T-315/19. sz., BT kontra Bizottság ügyben 2020. december 16-án hozott ítélete ellen az Európai Unió Tanácsa által 2021. február 26-án benyújtott fellebbezés**(C-138/21. P. sz. ügy)**

(2021/C 182/60)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: az Európai Unió Tanácsa (képviselők: M. Bauer és M. Alver, meghatalmazottak)

A többi fél az eljárásban: BT, Európai Bizottság, Európai Parlament, Association internationale des anciens de l'Union européenne (AIAE Internationale)

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- adjon helyt a fellebbezésnek, és helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
- érdemben bírálja el az ügyet, és utasítsa el az első fokon benyújtott keresetet mint megalapozatlant;
- kötelezze az elsőfokú eljárás felperesét a Tanács részéről a jelen eljárásban és az elsőfokú eljárásban felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezésének alátámasztása érdekében a Tanács négy jogalapra hivatkozik.

Az elsődlegesen felhozott első jogalap azon alapul, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a tisztviselők személyzeti szabályzata VIII. mellékletének 18., illetve 20. cikke alapján járó túlélő hozzátartozói nyugdíj nyújtása tekintetében eltérő bánásmód áll fenn egyrészt azon volt tisztviselő túlélő házastársa között, aki az érintett tisztviselő szolgálati jogviszonyának megszűnése előtt kötött házasságot, másrészt pedig azon volt tisztviselő túlélő házastársa között, aki a szolgálati jogviszony megszűnését követően kötött házasságot. A Tanács szerint a Törvényszék a szóban forgó helyzetek összehasonlíthatóságát az azokat jellemző valamennyi körülményre tekintettel – ideértve különösen az egyes jogi helyzeteket – nem a szóban forgó különbségtételt bevezető uniós jogi aktus tárgya és célja, vagyis a tisztviselők személyzeti szabályzatának egésze fényében értékelte. A Törvényszék tehát tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a tisztviselők személyzeti szabályzata VIII. melléklete 18., illetve 20. cikkének alkalmazását kizárólag a házasságkötés időpontja határozza meg, miközben az eltérő bánásmódot a személyzeti szabályzat 35. cikkében említett hivatali státuszok egyikébe kinevezett tisztviselő és a volt tisztviselő jogi helyzete közötti alapvető, ténybeli és jogi különbség indokolja.

A másodlagosan felhozott második jogalap azon alapul, hogy a Törvényszék az uniós jogalkotó által hozott döntések bírósági felülvizsgálatának terjedelmét illetően tévesen alkalmazta a jogot. A Törvényszék arra hivatkozott, hogy az uniós jogalkotó „pusztán” mérlegelési mozgástérrel rendelkezik, ami „szükségessé teszi annak vizsgálatát, hogy nem észszerűtlen-e az, hogy az uniós jogalkotó úgy ítéli meg, hogy a bevezetett eltérő bánásmód alkalmas és szükséges lehet az elérni kívánt cél megvalósításához”. Márpedig a Bíróság elismeri, hogy az uniós jogalkotó a ráruházott hatáskörök gyakorlása során széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik azokon a területeken, ahol tevékenysége mind politikai, mind pedig gazdasági vagy szociális döntéseket igényel, és amely területeken összetett vizsgálatokat és értékeléseket kell végeznie, mint például a szociális biztonsági rendszer kialakítása során. Így nem arról van szó, hogy valamely, ilyen területen hozott intézkedés volt-e az egyetlen vagy a legjobb lehetséges intézkedés. Ezen intézkedés jogszerűségét ugyanis csak az érintheti, ha az intézkedés nyilvánvalóan alkalmatlan a hatáskörrel rendelkező intézmények által elérni kívánt cél megvalósítására. A Törvényszék azáltal, hogy a szóban forgó intézkedés nyilvánvalóan alkalmatlan jellegén túlmutató felülvizsgálatot végzett, a jogalkotó értékelését a sajátjával helyettesítette, és így túllépte az általa elvégzendő jogszerűségi vizsgálat korlátait.

A másodlagosan felhozott harmadik jogalap azon alapul, hogy a Törvényszék az eltérő bánásmód megalapozottságának vizsgálatakor tévesen alkalmazta a jogot. Először is, e vizsgálat során a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot a jogalkotó által hozott döntésekre vonatkozó felülvizsgálata terjedelmének meghatározását illetően. Továbbá a Törvényszék figyelmen kívül hagyta azt az ítélkezési gyakorlatot, miszerint a fellebbezőnek kell bizonyítania, hogy valamely jogszabályi rendelkezés összeegyeztethetetlen az elsődleges joggal, nem pedig a jogi aktust elfogadó intézményeknek azt, hogy e jogi aktus jogszerű. Harmadszor a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor az eltérő bánásmód indokolt jellegét azon ítélkezési gyakorlat fényében vizsgálta, miszerint a család általános védelme nem lehet elegendő valamely, az EUM-Szerződés célkitűzéseit sértő intézkedés igazolásához, annak megállapítása érdekében, hogy a tisztviselők személyzeti szabályzata VIII. mellékletének 20. cikke „az öt évnél rövidebb ideig tartó házasságok esetében a család általános és megdönthetetlen védelmét” állítja fel.

A negyedik jogalap azon alapul, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, és megsértette az indokolási kötelezettségét, amikor megállapította az életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megsértését. Először is a megtámadott ítélet 61. pontjában a Törvényszék hol a túlélő házastárs életkorára, hol pedig a tisztviselő, illetve a volt tisztviselő életkorára hivatkozik, megsértve ezzel az indokolási kötelezettséget. Továbbá a bizonyos életkorú vagy meghatározott életkori kategóriába tartozó személyeket érintő különös hátrány megállapítása többek között annak bizonyításától függ, hogy a szóban forgó szabályozás jelentősen nagyobb arányban érinti hátrányosan bizonyos életkorú személyeket más életkorú személyekhez képest, ami a jelen esetben nem valósul meg. Végül, amennyiben feltételezzük, hogy közvetett módon a volt tisztviselőnek a házasságkötésének időpontjában fennálló életkorán alapuló eltérő bánásmód áll fenn, a Törvényszék nem vizsgálta meg, hogy e különbségtétel mégis összeegyeztethető-e az Alapjogi Charta 21. cikkének (1) bekezdésével, és megfelel-e a Charta 52. cikkének (1) bekezdésében említett kritériumoknak.

A Törvényszék (hetedik tanács) T-243/19. sz. VW kontra Bizottság ügyben 2020. december 16-án hozott ítélete ellen az Európai Unió Tanácsa által 2021. február 26-án benyújtott fellebbezés

(C-139/21. P. sz. ügy)

(2021/C 182/61)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: az Európai Unió Tanácsa (képviselők: M. Bauer és M. Alver, meghatalmazottak)

A többi fél az eljárásban: VW, Európai Bizottság, Európai Parlament

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- adjon helyt a fellebbezésnek, és helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
- érdemben bírálja el az ügyet, és utasítsa el az első fokon benyújtott keresetet mint megalapozatlant;
- kötelezze az elsőfokú eljárás felperesét a Tanács részéről a jelen eljárásban és az elsőfokú eljárásban felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezésének alátámasztása érdekében a Tanács három jogalapra hivatkozik.

Az elsődlegesen felhozott első jogalap azon alapul, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a tisztviselők személyzeti szabályzata VIII. mellékletének 18., illetve 20. cikke alapján járó túlélő hozzátartozói nyugdíj nyújtása tekintetében eltérő bánásmód áll fenn egyrészt azon volt tisztviselő túlélő házastársa között, aki a volt tisztviselő szolgálati jogviszonyának megszűnése előtt kötött házasságot, másrészt pedig azon volt tisztviselő túlélő házastársa között, aki a szolgálati jogviszony megszűnését követően kötött házasságot. E tekintetben a Tanács azzal érvel, hogy a Törvényszék a szóban forgó helyzetek összehasonlíthatóságát az azokat jellemző valamennyi körülményre tekintettel – ideértve különösen az egyes jogi helyzeteket – nem a szóban forgó különbségtételt bevezető uniós jogi aktus tárgya és célja, vagyis a tisztviselők személyzeti szabályzatának egésze fényében értékelte. A Törvényszék tehát tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a személyzeti szabályzat VIII. melléklete 18., illetve 20. cikkének alkalmazását kizárólag a házasságkötés időpontja határozza meg, miközben az eltérő bánásmódot a személyzeti szabályzat 35. cikkében említett hivatali státuszok egyikébe kinevezett tisztviselő és a volt tisztviselő jogi helyzete közötti alapvető, ténybeli és jogi különbség indokolja.

A másodlagosan felhozott második jogalap azon alapul, hogy a Törvényszék az uniós jogalkotó által hozott döntések bírósági felülvizsgálatának terjedelmét illetően tévesen alkalmazta a jogot. A Tanács szerint a Törvényszék arra hivatkozott, hogy az uniós jogalkotó „pusztán” mérlegelési mozgástérrel rendelkezik, ami „szükségessé teszi annak vizsgálatát, hogy nem észszerűtlen-e az, hogy az uniós jogalkotó úgy ítéli meg, hogy a bevezetett eltérő bánásmód alkalmas és szükséges lehet az elérni kívánt cél megvalósításához”. Márpedig a Bíróság elismeri, hogy az uniós jogalkotó a ráruházott hatáskörök gyakorlása során széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik azokon a területeken, ahol tevékenysége mind politikai, mind pedig gazdasági vagy szociális döntéseket igényel, és amely területeken összetett vizsgálatokat és értékeléseket kell végeznie, mint például a szociális biztonsági rendszer kialakítása során. Így nem arról van szó, hogy valamely, ilyen területen hozott intézkedés volt-e az egyetlen vagy a legjobb lehetséges intézkedés. Ezen intézkedés jogszerűségét ugyanis csak az érintheti, ha az intézkedés nyilvánvalóan alkalmatlan a hatáskörrel rendelkező intézmények által elérni kívánt cél megvalósítására. A Törvényszék azáltal, hogy a szóban forgó intézkedés nyilvánvalóan alkalmatlan jellegén túlmutató felülvizsgálatot végzett, a jogalkotó értékelését a sajátjával helyettesítette, és így túllépte az általa elvégzendő jogszerűségi vizsgálat korlátait.

A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Törvényszék az eltérő bánásmód megalapozottságának vizsgálatakor tévesen alkalmazta a jogot. Először is, e vizsgálat során a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot a jogalkotó által hozott döntésekre vonatkozó felülvizsgálata terjedelmének meghatározását illetően. Továbbá a Törvényszék figyelmen kívül hagyta azt az ítélkezési gyakorlatot, miszerint a fellebbezőnek kell bizonyítania, hogy valamely jogszabályi rendelkezés összeegyeztethetetlen az elsődleges joggal, nem pedig a jogi aktust elfogadó intézményeknek azt, hogy e jogi aktus jogszerű. Harmadszor a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor az eltérő bánásmód indokolt jellegét azon ítélkezési gyakorlat fényében vizsgálta, miszerint a csalás általános védelme nem lehet elegendő valamely, az EUM-Szerződés célkitűzéseit sértő intézkedés igazolásához, annak megállapítása érdekében, hogy a személyzeti szabályzat VIII. mellékletének 20. cikke „az öt évnél rövidebb ideig tartó házasságok esetében a csalás általános és megdönthetetlen vélelmét” állítja fel.

Conseil d'État (Franciaország) által 2021. március 8-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Comité interprofessionnel des huiles essentielles françaises (CIHEF), Florame, Hyteck Aroma-Zone, Laboratoires Gilbert, Laboratoire Léa Nature, Laboratoires Oméga Pharma France, Pierre Fabre Médicament, Pranarom France, Puressentiel France kontra Ministre de la Transition écologique, Premier ministre

(C-147/21. sz. ügy)

(2021/C 182/62)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Conseil d'État

Az alapeljárás felei

Felperesek: Comité interprofessionnel des huiles essentielles françaises (CIHEF), Florame, Hyteck Aroma-Zone, Laboratoires Gilbert, Laboratoire Léa Nature, Laboratoires Oméga Pharma France, Pierre Fabre Médicament, Pranarom France, Puressentiel France

Alperesek: Ministre de la Transition écologique, Premier ministre

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Ellentétes-e a biocid termékek forgalmazásáról és felhasználásáról szóló, 2012. május 22-i rendelettel, ⁽¹⁾ ha valamely tagállam a közegészség és a környezet védelme érdekében a code de l'environnement (környezetvédelmi törvénykönyv) L. 522-18. és L. 522-5-3. cikkében foglaltakhoz hasonló, a kereskedelmi gyakorlatokra és a reklámozásra vonatkozó korlátozó szabályokat fogad el? Melyek azok a feltételek, amelyekkel adott esetben valamely tagállam ilyen intézkedéseket fogadhat el?

⁽¹⁾ A biocid termékek forgalmazásáról és felhasználásáról szóló, 2012. május 22-i 528/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2012. L 167., 1. o.).

A Törvényszék T-515/18. sz., Fakro kontra Bizottság ügyben 2020. december 16-án hozott ítélete ellen a Fakro sp. z o.o. által 2021. március 5-én benyújtott fellebbezés

(C-149/21. P. sz. ügy)

(2021/C 182/63)

Az eljárás nyelve: lengyel

Felek

Fellebbező: Fakro sp. z o.o. (képviselők: A. Radkowiak-Macuda és Z. Kiedacz jogtanácsosok)

A többi fél az eljárásban: Európai Bizottság, Lengyel Köztársaság

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság

- a megtámadott ítéletet részben, azaz az ítélet 1. pontja tekintetében helyezze hatályon kívül;
- az ügyben hozzon végleges döntést, és semmisítse meg a bizottsági határozatot;
- kötelezze a Bizottságot a Bíróság előtti eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az első jogalapjában, amely két fő részből áll, a fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék megsértette az EUMSZ 102. cikkel összefüggésben értelmezett EUMSZ 105. cikk (1) bekezdését annak megállapításával, hogy:

- 1) A Bizottság nem követett el nyilvánvaló hibát, amikor csekélynek ítélte az ügy folytatásához fűződő uniós érdeket, és alacsony prioritása miatt elutasította a kérelmet. Ez a jogalap négy különböző kifogásból áll, amelyek szerint a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt állapította meg, hogy: i. a Bizottság nem követett el nyilvánvaló hibát, amikor kimondta, hogy az állítólagos jogsértés megállapításának csak korlátozott a valószínűsége, ii. a Bizottság nem követett el nyilvánvaló hibát, amikor kimondta, hogy a szükséges vizsgálat terjedelme nem állna arányban az állítólagos jogsértés megállapításának valószínűségével, iii. a Bizottság nem követett el nyilvánvaló hibát, amikor nem mérlegelte az állítólagos jogsértésnek a belső piac működésére gyakorolt hatásának előfeltételeit, valamint iv. az uniós érdek értékelése során a Bizottság által elfogadottaktól eltérő előfeltételek elfogadhatatlanok;
- 2) a tetőablakok két értékesítési csatornája (a beruházási célú eladás és az egyéb eladás) nem minősülnek egyenértékű szolgáltatásoknak.

A második jogalapjában, amely két részből áll, a fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék megsértette a gondos ügyintézés elvét (az Alapjogi Charta 41. cikke) és ezzel összefüggésben a hatékony bírói jogvédelemhez való jog elvét, továbbá a hatékony bírósági jogorvoslathoz való jogot (a Charta 47. cikke) és ezzel összefüggésben az EUMSZ 102. cikket, mivel ez utóbbit tévesen értelmezve megállapította, hogy

- 1) a Bizottság előtti eljárás időtartama és az érdemi határozat meghozatalának hiánya nem befolyásolta a Fakro azon lehetőségét, hogy alapvető jogait érvényesítse;

- 2) az ügyben a Bizottság nem sértette meg a pártatlanság elvét, következésképpen az uniós érdek hiányának megállapítása nem alapult hátrányosan megkülönböztető szempontokon.

A harmadik jogalapjában a fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék megsértette a jogot az egymással összefüggésben értelmezett EUMSZ 102. cikk, az EUSZ 17. cikk (1) bekezdése az EUSZ 105. cikk, a gondos ügyintézés elve és a hatékony bírói jogvédelemhez való jog hatékony érvényesülése (effet utile) tekintetében, mivel megállapította, hogy a Bizottság nem rendelkezik kizárólagos hatáskörrel az eljárás lefolytatására, hogy a Bizottság nem volt köteles elemezni a Fakro helyzetét a kifogásolt jogok Bizottság előtti érvényesítésének tényleges lehetősége tekintetében, és hogy a Fakro a jogai érvényesítése érdekében köteles volt a Bizottság előtti eljárással párhuzamosan a nemzeti versenyhatóságoknál és azon tagállamok bíróságainál is jogi lépéseket tenni, ahol az állítólagos jogsértéseket elkövették.

A negyedik jogalapjában a fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék megsértette az EUMSZ 296. cikket annak téves értelmezésével, továbbá annak megállapításával, hogy a Bizottság nem sértette meg a megfelelő indokolásra vonatkozó kötelezettséget a küzdő védjegyekkel és árendedményekkel kapcsolatban.

A Bíróság elnökének 2021. február 11-i végzése – Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID), Khazar Sea Shipping Lines Co., Rahbaran Omid Darya Ship Management Co., Irinvestship Ltd, IRISL Europe GmbH kontra az Európai Unió Tanácsa

(C-506/19. P. sz. ügy) ⁽¹⁾

(2021/C 182/64)

Az eljárás nyelve: angol

A Bíróság elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 319., 2019.9.23.

A Bíróság hetedik tanácsa elnökének 2021. február 26-i végzése (a Tribunal administratif de Montreuil [Franciaország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Bank of China Limited kontra Ministre de l'Action et des Comptes publics

(C-737/19. sz. ügy) ⁽¹⁾

(2021/C 182/65)

Az eljárás nyelve: francia

A hetedik tanács elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 413., 2019.12.9.

A Bíróság elnökének 2021. február 5-i végzése (a Landgericht Köln [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – PR, BV kontra Germanwings GmbH

(C-558/20. sz. ügy) ⁽¹⁾

(2021/C 182/66)

Az eljárás nyelve: német

A Bíróság elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 28., 2021.1.25.

A Bíróság elnökének 2021. február 5-i végzése (a Landgericht Köln [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Germanwings GmbH kontra KV

(C-8/21. sz. ügy) ⁽¹⁾

(2021/C 182/67)

Az eljárás nyelve: német

A Bíróság elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 88., 2021.3.15.

TÖRVÉNYSZÉK

A Törvényszék 2021. március 17-i ítélete – FMC kontra Bizottság

(T-719/17. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Növényvédő szerek – Flupirszulfuron metil hatóanyag – Az 540/2011/EU végrehajtási rendelet mellékletébe való felvétel meg nem hosszabbítása – Értékelési eljárás – Egy hatóanyag besorolására irányuló javaslat – Az elővigyázatosság elve – Védelemhez való jog – Jogbiztonság – Nyilvánvaló értékelési hiba – Arányosság – A hátrányos megkülönböztetés tilalmának elve – A megfelelő ügyintézés elve – Jogos bizalom”)

(2021/C 182/68)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: FMC Corporation (Philadelphia, Pennsylvania, Egyesült Államok) (képviselők: D. Waelbroeck, I. Antypas és A. Accarain ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság (képviselők: X. Lewis, G. Koleva és I. Naglis meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

A növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet értelmében a DPX KE 459 (flupirszulfuron-metil) hatóanyag jóváhagyásának meg nem hosszabbításáról, továbbá az 540/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet módosításáról szóló, 2017. augusztus 23-i (EU) 2017/1496 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2017. L 218., 7. o.) megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelem.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) Az FMC Corporation maga viseli saját költségeit, valamint az Európai Bizottság részéről felmerült költségeket, köztük a helyettesítési eljárással és az ideiglenes intézkedés iránti eljárással összefüggésben felmerült költségeket.

⁽¹⁾ HL C 22., 2018.1.22.

A Törvényszék 2021. március 17-i ítélete – EJ kontra EBB

(T-585/19. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Közszolgálat – Az EBB személyi állománya – Díjazás – Utazási költségek – Eltartott gyermek után járó dupla támogatás – Súlyosan beteg gyermek – E költségek és e dupla támogatás visszamenőleges nyújtásának korlátozása – Észszerű határidő – Gondoskodási kötelezettség – Megsemmisítés iránti és kártérítési kérelem”)

(2021/C 182/69)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: EJ (képviselők: L. Levi és A. Blot ügyvédek)

Alperes: Európai Beruházási Bank (képviselők: J. Klein, M. Loizou és T. Gilliams, meghatalmazottak, segítők J. Currall és B. Wägenbaur ügyvédek)

Az ügy tárgya

Az EUMSZ 270. cikkén és az Európai Bíróság alapokmányának 50. cikkén alapuló, egyrészt a felperes részéről gyermeke súlyos betegsége miatt felmerült, visszatérő utazási költségek megtérítésének visszamenőleges kedvezményét tizennyolc hónapra korlátozó 2018. február 16-i határozat, valamint az eltartott gyermek után járó dupla támogatás visszamenőleges nyújtását öt évre korlátozó 2018. március 23-i határozat megsemmisítésére, másrészt a felperes állítólagosan ért vagyoni és nem vagyoni károk megtérítése iránti kereset.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A felek maguk viselik saját költségeiket.

⁽¹⁾ HL C 363., 2019.10.28.

A Törvényszék 2021. március 10-i végzése – Productos Jamaica kontra EUIPO – Alada 1850 (flordeJamaica)

(T-739/19. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Európai uniós védjegy – Törlési eljárás – Okafogyottság”)

(2021/C 182/70)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Productos Jamaica, SL (Algezares, Spanyolország) (képviselő: I. Temiño Cenicerós ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselők: J. F. Crespo Carrillo és S. Palmero Cabezas meghatalmazottak)

A másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban: Alada 1850, SL (Madrid, Spanyolország) (képviselő: P. González-Bueno Catalán de Ocón ügyvéd)

Az ügy tárgya

Az EUIPO első fellebbezési tanácsának az Alada 1850 és a Productos Jamaica közötti törlési eljárással kapcsolatban 2019. július 24-én hozott határozata (R 1431/2018–1 és R 1440/2018–1. sz. egyesített ügyek) ellen benyújtott kereset.

A végzés rendelkező része

- 1) A keresetről már nem szükséges határozni.
- 2) A Törvényszék a Productos Jamaica, SL-t és az Alada 1850, SL-t kötelezi saját költségeiknek, valamint az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) részéről felmerült költségek felének a viselésére.

⁽¹⁾ HL C 432., 2019.12.23.

A Törvényszék 2021. március 12-i végzése – PNB Banka kontra EKB(T-50/20. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Gazdaság- és monetáris politika – Hitelintézetek prudenciális felügyelete – Fizetéseképtelenségi eljárás – Az EKB részéről annak megtagadása, hogy helyt adjon egy hitelintézet igazgatótanácsa arra irányuló kérelmének, hogy utasítsa az említett hitelintézet vagyongfelügyelőjét arra, hogy az igazgatótanács által meghatalmazott ügyvéd számára biztosítson hozzáférést a hitelintézet helyiségeihez, információihoz, személyzetéhez és forrásaihoz – Az aktus kibocsátójának hatásköre – Nyilvánvalóan minden jogi alapot nélkülöző kereset”)

(2021/C 182/71)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: PNB Banka AS (Riga, Lettország) (képviselő: O. Behrends ügyvéd)

Alperes: Európai Központi Bank (képviselők: C. Hernández Sasetta, F. Bonnard és V. Hümpfner meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

A felperes vagyongfelügyelőjének a felperes igazgatótanácsa által meghatalmazott ügyvéd részére a felperes helyiségeihez, birtokában levő információkhoz, valamint a felperes személyzetéhez és forrásaihoz való hozzáférés biztosítására történő utasításának megtagadásáról szóló, 2019. november 19-i EKB határozat megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelem.

A végzés rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Lett Köztársaság által benyújtott beavatkozási kérelemről nem szükséges határozni.
- 3) A Törvényszék a PNB Banka AS-t kötelezi a saját költségein felül az Európai Központi Bank (EKB) részéről felmerült költségek viselésére, a beavatkozási kérelemmel kapcsolatos költségek kivételével.
- 4) A PNB Banka, az EKB és a Lett Köztársaság maguk viselik a beavatkozási kérelemmel kapcsolatos költségeiket.

⁽¹⁾ HL C 114., 2020.4.6.

A Törvényszék 2021. március 17-i végzése – 3M Belgium kontra ECHA(T-160/20. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Megsemmisítés iránti kereset – REACH – Perfluorbután-szulfonsav (PFBS) és sói különös aggodalomra okot adó anyagokként történő azonosítása – Az 1907/2006/EK rendelet XIV. mellékletébe esetlegesen felveendő anyagok jelöltlistájára való felvétel – Keresetindítási határidő – Az 1907/2006 rendelet 59. cikkének (10) bekezdése – Az eljárási szabályzat 59. cikke – Elfogadhatatlanság”)

(2021/C 182/72)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: 3M Belgium (Diegem, Belgium) (képviselők: J.-P. Montfort és T. Delille ügyvédek)

Alperes: ECHA (képviselők: M. Heikkilä, W. Broere és T. Zbihlej meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

Az ECHA által a perfluorbután-szulfonsavnak (PFBS) és sóinak különös aggodalomra okot adó anyagokként a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. december 18-i 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2006. L 396., 1. o.; helyesbítések: HL 2007. L 136., 3. o.; HL 2008. L 141., 22. o.; HL 2009. L 36., 84.; o. HL 2010. L 118., 89. o.; HL 2015. L 212., 39. o.) XIV. mellékletébe felvenni javasolt anyagok jelöltlistájára való felvétele tárgyában 2020. január 16-i ECHA/01/2020. sz. határozat megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kereset.

A végzés rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet mint elfogadhatatlant elutasítja.
- 2) Az Európai Vegyipari Tanács (CEFIC) beavatkozási kérelméről nem szükséges határozni.
- 3) A 3M Belgium viseli a saját költségeit, valamint az Európai Vegyianyag ügynökség (ECHA) részéről felmerült költségeket, a beavatkozási kérelmekkel kapcsolatos költségek kivételével.
- 4) A 3M Belgium, az ECHA és a CEFIC maguk viselik a beavatkozási kérelemmel összefüggésben felmerült saját költségeiket.

(¹) HL C 201., 2020.6.15.

A Törvényszék 2021. március 11-i végzése – Techniplan kontra Bizottság

(T-426/20. sz. ügy) (¹)

(„Megsemmisítés és kártérítés iránti kereset – FED – Az eljárási szabályzat 76. cikkének d) pontja – Az alaki követelmények megsértése – Elfogadhatatlanság”)

(2021/C 182/73)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Techniplan Srl (Róma, Olaszország) (képviselők: R. Giuffrida és A. Bonavita, ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság (képviselők: D. Bianchi és J. Estrada de Solà, meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

Egyfelől az EUMSZ 263. cikken alapuló, és láthatóan a Bizottság 2020. május 28-i levelének és az azt kísérő terhelési értesítés megsemmisítésére irányuló kérelem, másfelől a felperes által állítólagosan elszenvedett kár megtérítése iránti kérelem.

A végzés rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet minte elfogadhatatlant elutasítja.
- 2) A Törvényszék a Techniplan Srl-t kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 279., 2020.8.24.

A Törvényszék 2021. március 19-i végzése – Indofil Industries (Netherlands) kontra Bizottság**(T-742/20. R. sz. ügy)****(Ideiglenes intézkedés – Növényvédő szerek – 1107/2009/EK rendelet – (EU) 2020/2087 végrehajtási rendelet – A mankozeb hatóanyag jóváhagyásának meg nem hosszabbítása – Végrehajtás felfüggesztése iránti kérelem – A sürgősség hiánya)**

(2021/C 182/74)

Az eljárás nyelve: angol

Felek*Felperes:* Indofil Industries (Netherlands) BV (Amsterdam, Hollandia) (képviselők: C. Mereu és P. Sellar ügyvédek)*Alperes:* Európai Bizottság (képviselők: A. Dawes, I. Naglis et G. Koleva meghatalmazottak)**Az ügy tárgya**

Az EUMSZ 278. cikk és EUMSZ 279. cikk alapján a mankozeb hatóanyag jóváhagyásának a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti meg nem hosszabbításáról, valamint az 540/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet mellékletének módosításáról szóló (EU) 2020/2087 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2020, L 423, 50. o.) végrehajtásának felfüggesztése iránt benyújtott kérelem

A végzés rendelkező része

- 1) A Törvényszék az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet elutasítja.
- 2) A Törvényszék a költségekről jelenleg nem határoz.

A Törvényszék elnökének 2021. március 12-i végzése – Ciano Trading & Services CT & S és társai kontra Bizottság**(T-45/21. R. sz. ügy)****(„Ideiglenes intézkedés iránti kérelem – Közbeszerzési szerződések – Ideiglenes intézkedések iránti kérelem – Elfogadhatatlanság – A sürgősség hiánya”)**

(2021/C 182/75)

Az eljárás nyelve: francia

Felek*Felperesek:* Ciano Trading & Services CT & S SpA (Fiumicino, Olaszország), Silvia Brizio (Venaria Reale, Olaszország), Laurence André (Grivegnée, Belgium), Lidia Pacitti (Neder-over-Heembeek, Belgium) (képviselők: D. Gillet és S. Van Besien ügyvédek)*Alperes:* Európai Bizottság (képviselők: T. Van Noyen és M. Ilkova meghatalmazottak)**Az ügy tárgya**

Az EUMSZ 278. és az EUMSZ 279. cikkeken alapuló, és többek között, illetve lényegében azon OIB/2019/CPN/0039. sz. szerződés megkötésére irányuló közbeszerzési eljárás törléséről szóló 2020. november 20-i bizottsági határozat végrehajtásának felfüggesztése iránt benyújtott kérelem, amelynek tárgya fenntartható intézményi étkeztetési szolgáltatások nyújtására irányuló koncesszió igazgatása és működtetése, és amely rendezvényi étkeztetési szolgáltatásokat, az üléseken felszolgált italokra irányuló szolgáltatásokat és a gyermekek étkeztetésére irányuló szolgáltatásokat foglal magában.

A végzés rendelkező része

- 1) A Törvényszék elnöke az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet elutasítja.
- 2) A Törvényszék elnöke a költségekről jelenleg nem határoz.

2020. november 30-án benyújtott kereset – OQ kontra Bizottság**(T-713/20. sz. ügy)**

(2021/C 182/76)

*Az eljárás nyelve: horvát***Felek***Felperes:* OQ (képviselő: R. Štaba ügyvéd)*Alperes:* Európai Bizottság**Kérelmek**

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- az EUMSZ 263. cikk alapján semmisítse meg az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal által az EPSO/AD/378/20 – horvát nyelvű (HR) jogász-nyelvész (AD 7) versenyvizsga keretében 2020. szeptember 3-án elfogadott határozatot; szakterület: az Európai Unió Bíróságának jogász-nyelvészei, az Európai Unió Hivatalos Lapja, C 72 A, 2020. március 5., valamint
- semmisítse meg az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal által az EPSO/AD/378/20 – horvát nyelvű (HR) jogász-nyelvész (AD 7) versenyvizsga keretében 2020. október 12-én elfogadott határozatot; szakterület: az Európai Unió Bíróságának jogász-nyelvészei, az Európai Unió Hivatalos Lapja, C 72 A, 2020. március 5.;
- az alperest kötelezze a felperes költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetének alátámasztása érdekében a felperes két jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap az alperes hatáskörrel való visszaélésén alapul.

2020. október 12-én az EPSO határozatot fogadott el, amelyben elutasította a felperes 2020. szeptember 3-i határozattal szembeni fellebbezését, amely a felperest többek között azzal az indokkal zárta ki a versenyvizsga következő szakaszából, hogy a felperes nem rendelkezik horvát jogi diplomával vagy a horvát jog ismeretével, valamint hogy a 2013. március 13-i határozat, amelyben az oklevél a Horvát Köztársaságban elismerték, nem terjedt ki a képzési programok összehasonlítására. Ezzel az EPSO saját értékelést végzett, amelyre semmilyen uniós jogi rendelkezés sem hatalmazza fel, és ezáltal megsértette az Unión belüli hatáskörmegosztás elvét, és túllépte a hatáskörét, mivel nem vitatott, hogy a külföldi képesítések értékelését kizárólag a törvény által erre felhatalmazott nemzeti hatóságok végzik, vagyis a jelen esetben a horvát Agencija za znanost i visoko obrazovanje (tudományügyi és felsőoktatási ügynökség) a külföldi képesítések elismeréséről szóló törvény, a külföldi felsőoktatási oklevelek értékelésének szabályai és a szakmai képesítések elismerési eljárásában alkalmazott értékelési szempontok alapján. A felperes szerint az alperes megsértette a szubszidiaritás egyik alapelvét.

2. A második, a tények értékelése során elkövetett nyilvánvaló hibára alapított jogalap.

Az EPSO önkényesen járt el, nem vette figyelembe a Horvát Köztársaság jogszabályait és a Horvát Köztársaság alkotmánybíróságának gyakorlatát, sem pedig a tudományos és felsőoktatási ügynökség 2013. március 13-i, a felperes külföldi képesítését elismerő határozatát, továbbá semmilyen módon nem vizsgálta azt a tényt, hogy a horvát ügyvédi törvénynek megfelelően a felperest felvették a horvát ügyvédi kamara ügyvédjelöltek listájára, és e felvétel során a felperes elismert külföldi képesítését az ügyvédjelölti tevékenység folytatásához szükséges horvát képesítéssel egyenértékűnek tekintették. A felperes ügyvédi irodákban töltötte a szakmai gyakorlatát, amiből – az alperes állításával ellentétben – egyértelműen kitűnik, hogy megfelelő ismeretekkel rendelkezik a horvát jogrendszerről és a horvát jogról, valamint hogy megfelelő szakmai ismeretekkel és tapasztalattal rendelkezik a szóban forgó álláshoz, amelyre a versenyvizsgát kiírták (a felperes időközben ügyvédi vizsgát is tett). Az EPSO azt sem vette figyelembe, hogy a felperes több mint hároméves fordítói tapasztalattal rendelkezik.

2021. február 16-án benyújtott kereset – Sánchez-Gavito León kontra Tanács és Bizottság

(T-100/21. sz. ügy)

(2021/C 182/77)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Maria del Carmen Sánchez-Gavito León (Reston, Virginia, Egyesült Államok) (képviselő: M. Veissiere ügyvéd)

Alperesek: az Európai Unió Tanácsa, Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék

- nyilvánítsa jogellenesnek az alperesek mulasztását;
- rendelje el, hogy az EU, amelyet az alperesek képviselnek, mint a gyapottal foglalkozó nemzetközi tanácsadó bizottság (ICAC), tagja tegyen lépéseket az ICAC ügyvezető igazgatójával szemben kötelezettségszegés miatt;
- rendelje el az ICAC EU részéről való pénzügyi támogatásának azonnali felfüggesztését, amíg az ICAC nem tartja tiszteletben az emberi jogokat, amint azokat az EU-Szerződések biztosítják;
- kötelezze az EU-t, amelyet a Bizottság és a Tanács képvisel, hogy fizessen meg a számára nem vagyoni károk megtérítése címén 300 000,00 euró összeget;
- kötelezze az EU-t, amelyet a Bizottság és a Tanács képvisel, hogy fizessen meg a számára a munkahely és a foglalkoztatási lehetőség elvesztése, valamint a szakmai pályafutását ért kár megtérítése címén 103 542,92 US\$ összeget (a jelenlegi átváltási árfolyamon számítva euróban), amely az ICAC-nál kiállított utolsó illetményelszámolója alapján másfél év bérének felel meg (69 055,28 US\$);
- kötelezze az EU-t, amelyet a Bizottság és a Tanács képvisel, hogy vagyoni károk megtérítése címén fizesse meg a számára 19 368,13 US\$ (a jelenlegi átváltási árfolyamon számítva euróban) éves törvényes kamatokkal növelt összegét (2019 júniusától számítva);
- kötelezze az EU-t a költségek megfizetésére, ideértve – nem kizárólagosan – a jogi képviselő ügyvédi számla (számlák) szerinti költségeit.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztásául a felperes három jogalapra hivatkozik.

1. Első, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság és a Tanács elmulasztott intézkedéseket hozni, és mulasztásukkal komoly vagyoni és nem vagyoni károkat okoztak a felperesnek, megfosztva őt az igazságszolgáltatáshoz való hozzáféréstől, továbbá megsértették méltósághoz és biztonságos munkakörnyezethez való jogát.
2. Második, arra alapított jogalap, hogy az alperesek kötelesek eljárni a Szerződéseknél és különösen az EUMSZ 207. cikknek megfelelően, amely alapján az Európai Unió csatlakozott az ICAC-hoz, és amely akként rendelkezik, hogy a közös kereskedelempolitikát az Unió külső tevékenységének elvei és célkitűzései által meghatározott keretek között kell folytatni. A Bizottságnak az EUMSZ 314. és EUMSZ 317. cikk értelmében kötelezettsége áll fenn, és az EUSZ 3. cikkéből és a Chartából következő érdekeknek, értékeknek és elveknek megfelelően kell eljárnia.
3. Harmadik, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság és a Tanács mulasztásával megsértette a felperes alapvető jogait, mint amilyen az igazságszolgáltatáshoz való hozzáféréshez és a biztonságos munkakörülményekhez való jog.

2021. február 18-án benyújtott kereset – Bastion Holding és társai kontra Bizottság

(T-102/21. sz. ügy)

(2021/C 182/78)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Bastion Holding BV (Amszterdam, Hollandia) és 35 további felperes (képviselők: B. Braeken és X. Y. G. Versteeg ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- elsődlegesen, semmisítse meg az SA.57712 – Covid19 program: a Covid19 járvány kitörésével hátrányosan érintett kis- és középvállalkozások állandó költségeinek viselését szolgáló közvetlen támogatási program (SA.59535 [2020/N]) módosításáról szóló, 2020. november 20-i C(2020) 8286 final megtámadott határozatot, mind abban a részében, amely (a) a KKV-k és az egyéb vállalkozások közötti különbségtételre, mind pedig abban a részében, amely (b) a 90 000 euró maximális összegre vonatkozik;
- másodlagosan, semmisítse meg a megtámadott határozatot annyiban, amennyiben az (a) akár a KKV-k és az egyéb vállalkozások közötti különbségtételre, akár pedig (b) a 90 000 euró maximális összegre vonatkozik;
- harmadlagosan, teljes egészében semmisítse meg a megtámadott határozatot;
- ezenkívül a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek két jogalapra hivatkoznak.

1. Első jogalap: a Bizottság elmulasztott hivatalos vizsgálati eljárást indítani, miután tévesen arra a következtetésre jutott, hogy a vitatott állami támogatási intézkedések nem vetnek fel kétségeket a belső piaccal való összeegyeztethetőségüket illetően.
 2. Második jogalap: a Bizottság eljárási szabálytalanságokat követett el, amennyiben a megtámadott határozatnak hiányos az indokolása.
-

2021. március 1-jén benyújtott kereset – Colombani kontra EKSZ**(T-129/21. sz. ügy)**

(2021/C 182/79)

*Az eljárás nyelve: francia***Felek***Felperes:* Jean-Marc Colombani (Auderghem, Belgium) (képviselő: N. de Montigny ügyvéd)*Alperes:* Európai Külügyi Szolgálat**Kérelmek**

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg azon határozatot, amelyben az EKSZ elutasította a felperesnek az EU kanadai küldöttségének vezetői állására benyújtott pályázatát, amely határozatot egy 2020. július 6-i, az emberi erőforrásokért felelős igazgató által aláírt feljegyzésben közöltek vele;
- semmisítse meg azon határozatot, amelyben az EKSZ elutasította a felperes ANMO igazgatói állásra benyújtott pályázatát, amely határozatot egy 2020. április 17-i, az emberi erőforrásokért felelős igazgató által aláírt feljegyzésben közöltek vele;
- semmisítse meg az EKSZ-nek az R/353/20. sz. panaszt elutasító határozatát;
- az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes öt jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap a felperes nemzeti diplomataként benyújtott pályázatát elutasító határozat jogellenességére, valamint a keresetlevélben szereplő álláshirdetésekkel, vagyis a Közel-Kelet, Észak-Afrika (AMNO) igazgatói (2020/48 álláshirdetés) és a kanadai küldöttségvezetői (2020/134 álláshirdetés) álláshirdetéssel szembeni jogellenességi kifogásra vonatkozik.
2. A második jogalap a *middle management* vagy azzal egyenértékű feladatkörhöz kapcsolódó szakmai tapasztalat kiválasztási szempontjának nyilvánvaló értékelési hibájára vonatkozik.
3. A harmadik jogalap az egyenlő bánásmód elvének és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának, valamint a jogbiztonságnak és a kiszámíthatóságnak a megsértésére vonatkozik annyiban, amennyiben a szakmai tapasztalatot korlátozóan alkalmazták a felperessel szemben, ellentétben a többi pályázóval szemben tanúsított rugalmassággal, továbbá az Európai Unió tisztviselői személyzeti szabályzata 27. cikkének megsértésére.
4. A negyedik jogalap a felperes besorolási fokozatával kapcsolatos nyilvánvaló értékelési hibára és azon elv megsértésére vonatkozik, amely szerint senki sem hivatkozhat a saját hibájára.
5. Az ötödik jogalap a felperes által ellátott feladattípusokat érintő nyilvánvaló értékelési hibára vonatkozik.

2021. március 1-jén benyújtott kereset – QK kontra EKB**(T-133/21. sz. ügy)**

(2021/C 182/80)

*Az eljárás nyelve: lett***Felek***Felperes:* QK (képviselő: A. Bērziņš ügyvéd)*Alperes:* Európai Központi Bank (EKB)

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- nyilvánítsa elfogadhatónak a keresetet, és vizsgálja meg érdemben az ügyet;
- kötelezze az EKB-t, hogy fizessen 15 583 195 eurót a felperesnek okozott károk megtérítéseként;
- az EKB-t kötelezze a felperes valamennyi költségének a viselésére;
- az EKB-t kötelezze a jelen eljárás valamennyi költségének a viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes az EUMSZ 268. cikkre és az EUMSZ 340. cikk harmadik bekezdésére hivatkozva egyetlen jogalapot hoz fel. E jogalap keretében a felperes azt állítja, hogy az EKB azáltal, hogy 2016. március 3-án elfogadta a részben a felperes tulajdonában lévő a Trasta Komerbanka AS működési engedélyének a visszavonásáról szóló határozatot, ⁽¹⁾ felelős a felperes e bankban fennálló részvényeinek az értékvesztéséért.

⁽¹⁾ Az Európai Központi Banknak (EKB) a Trasta Komerbanka engedélyének a visszavonásáról szóló, 2016. március 3-i EKB/SSM/2016 – 529900WIPOINFDAWTJ81/1 WOANCA-2016–0005 határozata, amelynek a helyébe az Európai Központi Bank (EKB) azon 2016. július 11-i EKB/SSM/2016 – 529900WIPOINFDAWTJ81/2 határozata lépett, amelynek a megsemmisítése a Törvényszék előtt a T-698/16. sz., Trasta Komerbanka és társai kontra EKB ügyben (HL 2016. C 441., 29. o.; helyesbítés: HL 2017. C 6., 57. o.) folyamatban lévő eljárás tárgyát képezi.

2021. március 5-én benyújtott kereset – Apologistics kontra EUIPO – Kerckhoff (apo-discounter.de)

(T-140/21. sz. ügy)

(2021/C 182/81)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Apologistics GmbH (Markkleeberg, Németország) (képviselő: H. Hug ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Markus Kerckhoff (Bergisch Gladbach, Németország)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy jogosultja: a felperes

A vitatott védjegy: piros és sárga színű apo-discounter.de európai uniós ábrás védjegy – 9 435 496. sz. európai uniós védjegy

Az EUIPO előtti eljárás: törlési eljárás

A megtámadott határozat: az EUIPO ötödik fellebbezési tanácsának 2020. december 8-én hozott határozata (R 1439/2019-5. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot abban a részében, amelyben a az apo-discounter.de európai uniós védjegyet (9 435 496. sz.) a következő szolgáltatások tekintetében törölte:

35. osztály – Drogériai cikkekre, vegyi anyagokra, háztartási cikkekre és egészségügyi termékekre vonatkozó kiskereskedelmi szolgáltatások;

- az EUIPO-t kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalap

— Az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 58. cikke (1) bekezdése a) pontjának megsértése.

2021. március 5-én benyújtott kereset – Shakutin kontra Tanács**(T-141/21. sz. ügy)**

(2021/C 182/82)

*Az eljárás nyelve: angol***Felek**

Felperes: Aleksandr Vasilevich Shakutin (Minszk, Fehéroroszország) (képviselő: B. Evtimov ügyvéd)

Alperes: Európai Tanács

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a Fehéroroszországra vonatkozó korlátozó intézkedésekről szóló 765/2006/EK rendelet 8a. cikke (1) bekezdésének végrehajtásáról szóló, 2020. december 17-i (EU) 2020/2129 tanácsi végrehajtási rendeletet, a Fehéroroszországgal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 2012/642/KKBP határozat végrehajtásáról szóló, 2020. december 17-i (KKBP) 2020/2130 tanácsi végrehajtási határozatot, a Fehéroroszországra vonatkozó korlátozó intézkedésekről szóló 765/2006/EK rendelet 8a. cikkének végrehajtásáról szóló, 2021. február 25-i (EU) 2021/339 tanácsi végrehajtási rendeletet, és a Fehéroroszországgal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 2012/642/KKBP határozat módosításáról szóló, 2021. február 25-i (KKBP) 2021/353 tanácsi határozatot;
- a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetének alátámasztása érdekében a felperes két jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap, amelynek keretében a felperes azzal érvel, hogy a Tanács nem fejtett ki kellő indokolást azon okok terjedelmét illetően, amelyeket a Tanács a felperes megjelölésénél alapul vett, különösen ideértve a civil társadalom és a demokratikus ellenzés elnyomásában való, a 2012/642/KKBP tanácsi határozat 4. cikkének a) pontja értelmében vett állítólagos részvételt.
2. A második jogalap, amelynek keretében a felperes azzal érvel, hogy a Tanács nem fejtette ki a tényleges indokokat, és számos nyilvánvaló értékelési hibát követett el annak megállapítása tekintetében, hogy a felperes a Lukasenka-rezsim hasznélvezője és támogatója.

2021. március 15-én benyújtott kereset – Vetpharma Animal Health kontra EUIPO – Deltavit (DELTATIC)**(T-146/21. sz. ügy)**

(2021/C 182/83)

*A keresetlevél nyelve: angol***Felek**

Felperes: Vetpharma Animal Health, SL (Barcelona, Spanyolország) (képviselő: M. Escudero Pérez ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Deltavit SAS (Janzé, Franciaország)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy bejelentője: a felperes

A vitatott védjegy: DELTATIC európai uniós szóvédjegy bejelentés – 17 806 241. sz. védjegybejelentés

Az EUIPO előtti eljárás: felszólalási eljárás

A megtámadott határozat: az EUIPO ötödik fellebbezési tanácsának 2020. december 21-én hozott határozata (R 776/2020-5. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- az EUIPO-t és a másik felet kötelezze a saját és a felperes költségeinek viselésére.

Jogalapok

- az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 18. cikke (1) bekezdése második albekezdésének a) pontjával összefüggésben értelmezett 47. cikke (2) bekezdésének megsértése;
- az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése.

2021. március 18-án benyújtott kereset – UGA Nutraceuticals kontra EUIPO – Vitae Health Innovation (VITADHA)

(T-149/21. sz. ügy)

(2021/C 182/84)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: UGA Nutraceuticals Srl (Gubbio, Olaszország) (képviselők: M. Riva, J. Graffer és A. Ottolini ügyvédek)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Vitae Health Innovation SL (Montmeló, Spanyolország)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy bejelentője: a felperes

A vitatott védjegy: VITADHA védjegy Európai Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozása – 1 352 764. sz., az Európai Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás

Az EUIPO előtti eljárás: felszólalási eljárás

A megtámadott határozat: az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsának 2021. január 15-én hozott határozata (R 2719/2019-4. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot, állapítsa meg, hogy a megjelölések nem hasonlók, és adjon helyt a felszólalással érintett lajstromozási kérelemnek;
- az ellenérdekű feleket kötelezze a jelen eljárás költségeinek viselésére.

Jogalap

- Az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése.

2021. március 15-én benyújtott kereset – Hangzhou Dingsheng Industrial Group és társai kontra Bizottság

(T-150/21. sz. ügy)

(2021/C 182/85)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Hangzhou Dingsheng Industrial Group Co., Ltd (Hangzhou, Kína), Dingheng New Materials Co., Ltd (Rayong, Thaiföld), Thai Ding Li New Materials Co., Ltd (Rayong) (képviselők: G. Coppo és G. Pregno ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a Kínai Népköztársaságból származó egyes alumíniumfóliák behozatalára vonatkozóan az (EU) 2015/2384 bizottsági végrehajtási rendelettel és az (EU) 2017/271 bizottsági végrehajtási rendelettel bevezetett dömpingellenes intézkedéseknek a Thaiföldön feladott, akár Thaiföldről származóként, akár nem ilyenként bejelentett egyes alumíniumfóliák behozatalával megvalósított esetleges kizárására vonatkozó vizsgálat megindításáról, valamint az érintett behozatalokra vonatkozó nyilvántartásbavételi kötelezettség bevezetéséről szóló, 2020. december 18-i (EU) 2020/2162 bizottsági végrehajtási rendeletet a felpereseket érintő részében;
- a Bizottságot kötelezze a jelen eljárás költségeinek a viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperesek egy, arra alapított jogalapra hivatkozik, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor a dömpingellenes alaprendelet 13. cikkének (3) bekezdése keretében elegendő bizonyíték hiányában indította meg a vizsgálatot.

2021. március 19-én benyújtott kereset – Union Syndicale Solidaires des SDIS de France et DOM/TOM kontra Bizottság

(T-152/21. sz. ügy)

(2021/C 182/86)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Union Syndicale Solidaires des services départementaux d'incendie et de secours (SDIS) de France et DOM/TOM (Nîmes, Franciaország) (képviselő: O. Coudray ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- kötelezze az Európai Uniót (az Európai Bizottságot) az általa elszenvedett nem vagyoni kár megtérítéseként 10 000 euró, valamint az Európai Központi Bank által a fő refinanszírozási műveletekre vonatkozóan megállapított kamatláb három és fél százalékponttal növelt értékének megfelelő kamatok részére történő megfizetésére
- kötelezze az Európai Uniót (az Európai Bizottságot) valamennyi költség címén 6 600 euró megfizetésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Kártérítési keresete alátámasztása érdekében a felperes azt rója fel a Bizottságnak, hogy több mint másfél éven keresztül nem válaszolt azon kötelezettségszegés megállapítása iránti panaszra, amelyet a Francia Köztársasággal szemben nyújtott be. A felperes továbbá azt rója fel a Bizottságnak, hogy nem tájékoztatta őt gondossággal a lefolytatott vizsgálat állásáról, és nem foglalt állást észszerű határidőn belül a panasz kapcsán. A felperes szerint a Bizottság tehát vétkes jogsértést követett el, amely alkalmas arra, hogy megalapozza az Unió felelősségét.

2021. március 23-án benyújtott kereset – Völkl kontra EUIPO – Marker Dalbello Völkl (International) (Völkl)

(T-155/21. sz. ügy)

(2021/C 182/87)

A keresetlevél nyelve: német

Felek

Felperes: Völkl GmbH & Co. KG (Erding, Németország) (képviselő: C. Raßmann, M. Suether és F. Adinolfi ügyvédek)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Marker Dalbello Völkl (International) GmbH (Baar, Svájc)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy jogosultja: a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő másik fél

A vitatott védjegy: Völkl európai uniós ábrás védjegy – 4 467 569. sz. európai uniós védjegy

Az EUIPO előtti eljárás: törlési eljárás

A megtámadott határozat: az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsának 2021. január 11-én hozott határozata (R 568/2020.-4. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- az EUIPO-t és az eljárásba történő beavatkozása esetén a másik felet kötelezze a jelen kereseti eljárás és a korábbi fellebbezési eljárás költségeinek viselésére.

Jogalap

- Az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának és (4) bekezdésének megsértése.

**2021. március 23-án benyújtott kereset – Völkl kontra EUIPO – Marker Dalbello Völkl (International)
(Marker Völkl)**

(T-156/21. sz. ügy)

(2021/C 182/88)

A keresetlevél nyelve: német

Felek

Felperes: Völkl GmbH & Co. KG (Erding, Németország) (képviselő: C. Raßmann, M. Suether és F. Adinolfi ügyvédek)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Marker Dalbello Völkl (International) GmbH (Baar, Svájc)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy jogosultja: a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő másik fél

A vitatott védjegy: Marker Völkl szóvédjegy, az Európai Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás – W00891106. sz., az Európai Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás

Az EUIPO előtti eljárás: törlési eljárás

A megtámadott határozat: az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsának 2021. január 11-én hozott határozata (R 0055/2020-4. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- az alperest és az eljárásba történő beavatkozása esetén a másik felet kötelezze a jelen kereseti eljárás és a korábbi fellebbezési eljárás költségeinek viselésére.

Jogalap

- Az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának és (4) bekezdésének megsértése.

2021. március 25-benyújtott kereset – Bustos contra EUIPO – Bicletas Monty (motwi)**(T-159/21. sz. ügy)**

(2021/C 182/89)

*A keresetlevél nyelve: spanyol***Felek***Felperes:* Dante Ricardo Bustos (Wenling, Kína) (képviselő: A. Lorente Berges ügyvéd)*Alperes:* az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)*A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban:* Bicletas Monty, SA (Sant Feliú de Llobregat, Spanyolország)**Az EUIPO előtti eljárás adatai***A vitatott védjegy bejelentője:* a felperes*A vitatott védjegy:* motwi európai uniós ábrás védjegy – 17 802 158. sz. védjegybejelentés*Az EUIPO előtti eljárás:* felszólalási eljárás*A megtámadott határozat:* az EUIPO ötödik fellebbezési tanácsának 2021. január 21-én hozott határozata (R 289/2020-5. sz. ügy)**Kereseti kérelmek***A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:*

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- adjon helyt a 17 802 158. sz. motwi védjegynek a Nizzai osztályozás szerinti 12. osztályba tartozó áruk vonatkozásában, európai uniós védjegyként történő lajstromozása iránti kérelemnek.
- az ellenérdekű feleket kötelezze a jelen eljárás költségeinek viselésére.

Jogalap

- Az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése.

A Törvényszék 2021. március 16-i végzése – Yavorskaya kontra Tanács és társai**(T-405/14. sz. ügy) ⁽¹⁾**

(2021/C 182/90)

*Az eljárás nyelve: francia**A kibővített első tanács elnöke elrendelte az ügy törlését.*

⁽¹⁾ HL C 261., 2014.8.11.

A Törvényszék 2021. március 11-i végzése – UPL Europe és Indofil Industries (Netherlands) kontra EFSA

(T-162/20. sz. ügy) ⁽¹⁾

(2021/C 182/91)

Az eljárás nyelve: angol

A hetedik tanács elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 201., 2020.6.15.

HELYESBÍTÉSEK**Helyesbítés a Hivatalos Lapban a T-87/21. sz. ügyben megjelent közleményhez**

(Az Európai Unió Hivatalos Lapja C 110., 2021. március 29.)

(2021/C 182/92)

A 37. oldalon, a T-87/21. sz., *Condor Flugdienst* kontra *Bizottság* ügyben a megjelent közlemény szövege helyesen a következő:

„A 2021. február 12-én benyújtott kereset – *Condor Flugdienst* kontra *Bizottság*

(T-87/21. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Condor Flugdienst GmbH (Kelsterbach, Németország) (képviselő: A. Israel, J. Lang és M. Negro ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

A felek kérelmei

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a 2020. június 25-i, SA 57153 (2020/N) számú állami támogatásról szóló bizottsági határozatot – *Németország – COVID-19: a Lufthansa számára nyújtott támogatás*; ⁽¹⁾ és
- az alperest kötelezze a felperes költségeinek viselésére.

Jogalapok és főbb érvek

Keresetének alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy az alperes megsértette az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárás indítására vonatkozó kötelezettségét.
2. A második jogalap azon alapul, hogy az alperes nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor úgy ítélte meg, hogy a Lufthansa részére nyújtott támogatás az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének b) pontja értelmében összeegyeztethető a belső piaccal.
3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy az alperes megsértette indokolási kötelezettségét.”

⁽¹⁾ HL C 397., 2020.11.20., 2. o.

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió
Kiadóhivatala
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU